

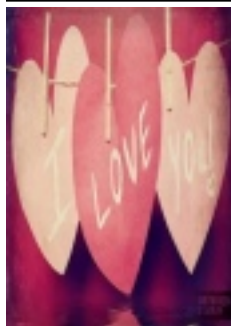
Because You Forever My Angel

Contents

Because You Forever My Angel	2
1. Chương 1: Học Bổng Royal	2
2. Chương 2: Đi Học-rắc Rối	3
3. Chương 3: Đụng Độ Hotboy Royal	5
4. Chương 4: Cô Nghĩ Cô Là Ai! Lời Nói Của Tôi Là Mệnh Lệnh!!!!	6
5. Chương 5: Nè Anh Thôi Làm Phiền Tôi Có Được Không?????- Phần 1	8
6. Chương 6: Nè Anh Thôi Làm Phiền Tôi Nữa Có Đc Ko??????-phần 2	9
7. Chương 7: Hạnh Phúc Gia Đình Biến Mất!!!!	11
8. Chương 8: Nhà Mới	12
9. Chương 9: Cuộc Thi Hát!!!!	13
10. Chương 10.1:	15
11. Chương 10.2: Chiến Thắng-chuẩn Bị Đi Du Lịch	17
12. Chương 11: Biển -phần 1	18
13. Chương 12: Biển-phần 2	19
14. Chương 13: Nụ Hôn Giữa Biển-hiểu Là	21
15. Chương 14: Làm Lành	22
16. Chương 15: Chuyển Lớp	23
17. Chương 16: Gia Sư Bất Đắc Dĩ	24
18. Chương 17: Món Quà Giáng Sinh	25
19. Chương 18: Đêm Giáng Sinh Đắm Máu	26
20. Chương 19: Bữa Tiệc Sinh Nhật-hàn Phu Nhân	27
21. Chương 20: Hàn Phu Nhân!! Tôi Không Có	27
22. Chương 21: Hà Kim Vy	28
23. Chương: Thông Báo	29
24. Chương 22: Buổi Hẹn Hò Cuối Cùng	30
25. Chương 23: Chia Tay-mất Mác To Lớn	31
26. Chương 24: Đụng Mặt-phần 1	32
27. Chương 25: Đụng Mặt-phần 2	33
28. Chương 26: Đụng Mặt-phần 3	34
29. Chương 27: Thân Phận Thật Sự	35
30. Chương 28: Nếu Như Em Muốn!! Tôi Có Thể Theo Đuổi Em Lại Từ Đầu!!!	37
31. Chương 29: Cầm Trại	38
32. Chương 30: Bí Mật Được Bật Mí	42
33. Chương 31: Lễ Đính Hôn-thân Phận Của Hân	43
34. Chương 32: Đổ Bể-royal Gục Ngã	45
35. Chương 33: Trở Về	46
36. Chương 34: Gặp Nạn Trong Bar	48
37. Chương 35: Sinh Nhật Của Hân-người Thừa Kế King	50
38. Chương 36: Con Nuôi	52
39. Chương 36: Lãnh Phong!! Em Nhớ Anh	53
40. Chương 38: Căn Bệnh Quái Ác	55
41. Chương 39: Lễ Đính Hôn	57

42. Chương 40: Em Muốn Chia Tay Thật Sao???	59
43. Chương 41: Liệu Anh Có Còn Yêu Em Không??	60
44. Chương 42: Anh..yêu..em	62
45. Chương 43: Học Lại Cách Yêu!!!	65
46. Chương 44: Bắt Cóc-sự Thật	68
47. Chương 45: Cuộc Sống Mới	70
48. Chương 46: Đối Thủ Thương Trường	72
49. Chương 47: Ân Bẵng! Cô Ta Là Ai?	76
50. Chương 48: Sự Thật??-phần 1	80
51. Chương 49: Sự Thật?-phần 2	82
52. Chương Thông Báo Của Tác Giả	84
53. Chương 50: Welcome To Korea-phần 1	84
54. Chương 51: Welcome To Korea-phần 2	86
55. Chương 52: Chuyến Đi Thú Vị	88
56. Chương 53: Cái Kết Trọn Vẹn	91
57. Chương Ngoại Truyện-end	92

Because You Forever My Angel



Giới thiệu

Lần đầu tiên mình viết truyện có gì sai sót mong m. ng' góp ý chân thành!!! Có gì sai thì m. ng' bỏ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/because-you-forever-my-angel>

1. Chương 1: Học Bổng Royal

1:00 am

-aaaaaaaaa- tiếng la đầy sợ hãi của nó vaq lên troq ko gian tĩnh mịch, nó tỉnh giấc vì giấc mơ vừa rồi..... Nó cảm thấy sợ, nhưq tại sao chứ. Đạo gần đây nó cứ nằm mơ thấy giấc mơ này... Đây có phải là điềm báo cko nhữq gì sẽ xảy ra vs nó ko.

Ngoài trời mưa cũq đã nặng hạt dần..... Mưa kéo dài triềng miềng ko dứt..... Cả 1 ko gian u tối bao trùm lấy thân thể nhỏ bé của nó.....

7:00am

- con gái dậy đi xem kết quả thi đi kon- mẹ nó

-ừm..... Còn sớm mà mẹ-nó cố cuốn mình troq chiếc chăn ấm áp này. Vì hôm qà tới 3h nó ms ngủ đc

- con trúc nó đợi con dưới nhà í- mẹ nó

-vậy mẹ kiu nó đợi con thay đồ xú con xún-nó uể oải ngồi dậy

-ukm lẹ nha con-mẹ nó

Nó bước chân ra khỏi giường xông chạy vào toilet làm VSCN, 15' sau nó xún nhà rồi cùng nhỏ đi xem kết quả thi....

Nó vs nhỏ đã quyết tâm thi vào học viện Royal rồi..... Cả cái TP này ai mà ko pik tới cái học viện này chứ..... Bao nhiêu ng' mơ ước đc vào đây nhưq trg' này mỗi năm chỉ dành ra 2 xuất học bổng cko hs nghèo vì trg' này dành toàn cko côn g tử tiểu thư ko hà(t/g: tui cũq mún học.... ^^). Giới thiệu sơ q về học viện nhea!!!! Học viện đc xây theo kiến trúc thời hiện đại, rộng hơn nghìn ha, học viện đc chia ra làm 5 khu là: khu mẫu giáo, khu tiểu học, khu Thes, khu THPT, khu đại học. Học phí của trg' ný gấp 10 lần học phí trg' bình thường..... Cánh cổng trg' có in dòng chữ máu vàng sáng loá bước vào cổng trg' là cái sân rộng thênh thang, trg' gồm có cắntin, phong nhạc, hồ bơi,..... Giáo viên trg' này phải thuộc loại giỏi và hs phải có số điểm trên 7,0. Học viện này do tập đoàn Hàn gia, Hoàng gia, Trần gia và Cao gia sáng lập và cổ đơq cao nhất có lẽ là Hàn Gia

Nó và nhỏ đứng xem điểm mà tim đập thành thịch... Nhưq ôq trời qả ko phụ lòng ng' hiền(t/giả: 2 pà này mà hiền >.<) nó=" và=" nhỏ=" đều=" đc=" nhận=" vào=" trg'=" hai=" đũa=" vui=" ko=" sao=" tả=" nổi=" mà=" nhảy=" tữq=" tữq=" như=" kon=" điêq...=" nó=" và=" nhỏ=" tới=" tttm=" để=" mua=" ít=" đồ=" cko=" buổi=" học=" ngày=" mai.=" 2=" đũa=" pik=" nhà=" mink=" đaq=" khó=" khăn=" nên=" ko=" mua=" gì=" nhiều=" cái=" gì=" còn=" xài=" đc=" thì=" dùng=" lại.=" mới=" đây=" mà=" đã=" 6h=" tối...=" nó=" và=" nhỏ=" tạm=" biệt=" nhau=" về=" nhà,pama=" nó=" cb=" dọn=" bữa=">

<>-con gái con qả là ko làm ta thất vọng-ba nó dzui mừq ns

<>-con gái ba mà lại-nó cười

<>- Nhưq đồng phục vs quần áo mắc qả kon ạ-mẹ nó lo lắng

<>-ko sao đâu mẹ, con và Trúc đã xin làm thêm ở quán coffee nên sẽ có tiền mà-nó

<>-2 phải cố lên nhea-e trai nó

<>-ukm 2 sẽ cố mà

2. Chương 2: Đi Học-rắc Rối

6:00am:

-con gái dậy đi tới h đi học rồi đó-mẹ nó gọi

-ừm.....từ từ còn sớm mà mẹ-nó nhắm híp mắt lại trả lời

-6:00 rồi c.gái ạ nếu kon ko dậy thì mẹ cko con trễ lun-mẹ nó

-zzzzzzzzzzzzzzzzzzzz-nó

-DẬY MAUUUUUUUUUUUUUUUU-mẹ nó hét hét cỡ volum lun

-đc gọi con dậy-nó

Nó đi nhanh vào toilet thay đồ rồi rửa mặt.... 15' sau nó xuất hiện vs bộ đồng phục Royal(giới thiệu xú về đồq phục nhea!!!! Nữ : áo sơ mi tay dài vs chiếc váy dài tới đầu gối màu tím, cộng thêm chiếc áo gi-lê cũng màu tím nốt bên ngoài, đôi giày búp bê màu đen. Nam: áo tay ngắn trắng vs quần trắng nốt nhưq hs nam đc quyền bỏ áo ra khỏi quần). Mái tóc dài đen mượt của nó đc nó tết xéo sang 1 bên. Nhìn mình troq gương nó thầm nghĩ” đúng là đồq phục con nhà giàu” xong rồi nó chạy lon ton xún nhà

-thưa pama con đi học-nó

-ko ăn sáq rồi hãy đi-mẹ nó

-con trễ rồi-nó

-pye pye mẹ-nó

Nó chạy 1 mạch ra chỗ xe buýt tưởng mình cứ trễ rồi chứ!!!! Vừa lên tới xe thấy con bạn chí cốt của mình thì nó chạy lại và nói

-hello mày buổi sáng-nó

-ukm, tao tưởng mày ngủ quên lun chứ-nhỏ

-sao mày ko kiu tao-nó

-Cho mày trễ 1 lần cko chừa kakakaka-nhỏ

-daaaaaa, con quỷ-nó

Nó và nhỏ cứ xì xào suối trên đg' tới trg' lúc thì cãi nhau, lúc thì chọc,lúc thì giành đồ ăn(t/giả: ~.~ ko chịu nổi 2 mẹ này). Cuối cùng cũng tới học viện.... 2 đứa này dù đã tới đây lần thứ 2 rồi mà vẫn ngạc nhiên. Nó và nhỏ nhanh chân chạy lên phòng hiểu trường để nhận lớp

-Chào thầy- đồng thanh

-2 e là hs nhận học bổng phải ko-ht

- dạ- đồng thanh

-Tôi thật sự rất ấn tượng vs thành tích học tập của 2 e, h 2 e học lớp 10A1 nha! Tới đó sẽ có gv dẫn các e vào-ht

Nó và nhỏ đi tìm lớp cuối cùng cũng tìm ra đc!!!!

-2 e là hs ms-gv

-dạ-đồng thanh

Bã bước vô lớp, cầm cây thước đập mạnh xún bàn làm hs im phăng phắc. Bã cất giọng ns chanh chua lên

- lớp ta hum nay có hs mới-gv

-ko pik boy hay girl ta-hs1

-ước gì là boy-hs2

-ko girl hà-hs3

-TRẬT TỰ- Bã quát lên(t/giả: pà này thích quát dữ @@)

Nó và nhỏ bước vào làm hs Nam cứ nháo nhào cả lên. Tuy nó và nhỏ ko xinh đẹp như đc cái2 đứa rất dt. Đặc biệt là nó có cái má phúng phính làm aj nhìn vào cũng mún véo 1 cái.

-Xin chào mình là Lâm Hạ Băng hs ms mong m.ng' giúp đỡ- nó cười tươi để lộ 2 cái má lúm nhìn cực cute

-Hi mình là Phạm Hà Trúc, mng' giúp đỡ mình nhea- nhỏ

-Đây là 2 e hs nhận HỌC BỔNG- bã cố ý nhấn mạnh 2 từ cuối. Từ lời ns đó m.ng' lại xôn xao lên toàn nhữq lời miệt thị,chê bai

-2 con chuột cống sao lại lọt vào đây cà- ả Phương Trinh lên tiế

-dơ bẩn quá-hs2

- đồ sống troq khu ổ chuột

- đồ nhà nghèo

-Tở nhà nghèo nhưq tớ pik tự kím ra đồq tiền chứ ko ăn bám như mấy cậu-nó

-Cô ns ai ăn bám-Phương Trinh

-.....

Nó và nhỏ bỏ xún chỗ ngồi. Ầ ta đaq rất tức giận vì tụi nó dám koi thường ả....

“Tụi bây ngon lắm dám làm như vậy, tao sẽ cko chúng mày pik tay”

Reng.....reng....

Hết tiết học nó và nhỏ vừa xún cantin thì.....

-M.ng‘ sao chúng ta ko chơi 1 trò chơi vs 2 con chuột cống này nhĩ-ả ta lên tiếq

-đồng ý- m.ng‘

-Nhưq phải làm sao-hs1

-Như vậy chẳng hạn- ả ta lấy nguyên 1 trái trứng chọi vào nó và nhỏ làm mùi tanh bốc lên. Cả cantin phát ra những tràng cười ghê rợn. Nó kéo nhỏ ra khỏi cantin và dẫn nhỏ đi lau quần áo

Hix....hix....hix-nhỏ

- thôi đừng khóc nữa- nó

-Hix....hix-nhỏ

-tí tui pao pà ăn kem-nó

-Hứa nha-nhỏ

-ừ-nó

Sau khi tan học nó và nhỏ chạy ngay tới tiệm coffee để làm thêm. Nó và nhỏ làm xoq cũng 7h rồi . 2 đứa tạm biệt nhau xoq về nhà, nó lệch cái thân của nó lên phòng xong nằm ình xún giường. Nó nghĩ” Liệu vao trg‘ đó có phải là quyết định đúng!!!” nó miên man suy nghĩ mà chìm vào giấc ngủ lúc nào ko hay pik

End chap 2

3. Chương 3: Đụng Độ Hotboy Royal

Reng.....reng.....reng

Chiếc đồng hồ báo thức nhảy ình ỏi trên bàn, nó uể oải thừa dậy. Hôm nay nó cảm thấy mệt mỏi lắm, chắc là do chuyện hum qà. Nó nhanh chân chạy vào Toilet làm VSCN, ngấm mình trong gương nó tự nhủ” Lâm Hạ Băng, mày phải cố lên”. Chạy xún nhà thì ko thấy mama nó đâu, thật lạ ngày nào mama nó cũng gọi nó dậy đi học sao hum nay ko thấy. Nó chạy lại hỏi papa nó

-Ba, mẹ đâu rồi sao con ko thấy-nó

-mẹ con có công việc về qê rồi, khi nào xoq mới về- ba nó

Sao troq ng‘ nó có 1 cái cảm giác kì kì, nó cứ như là sẽ ko bao h gặp lại mẹ nó nữa.Nó lắc đầu dẹp đi cái suy nghĩ ấy,nhanh chân nó ra khỏi nhà để đi học!!!! Humnay nhỏ phải trực nhật nên đi sớm hơn nó. Nó vừa đi vừa suy nghĩ ko chú ý nên...

Ràmmmmmm.....

-Ui da đau qá,tên nào đi mà ko thất đg‘ dzị trời-nó

-Em à! E ko sao chứ! A xin lỗi tại anh gấp qá-Khải ns

Nó ngược lên xem tên nào cả gan dám đụng nó (Bắp: má này.....pó tay), vừa ngược lên thì đụng phải ánh mắt của Cậu. Nó thầm nghĩ” Ng‘ gì mà lằng tở vậy chời”.

-E ời.... Ko sao chứ- Cậu hươ hươ tay trước mặt nó

-à... E ko sao-nó hoàn hồn

-Ukm, thoy anh đi trước nhea-cậu

-ukm-nó

HỌC VIỆN ROYAL

- Chờ ời tụi mày ời bộ tứ tới rồi kìa-hs1

-ui đẹp choai quá-hs2

-trời ời ng' dзі đâu mà đẹp dữ vậy trờihs3

Nó cố len lỏi qạ đám ng' đông đúc nàyđể xem tứ đại hoàng tử là ai. Dẫn đầu là hấn, típ theo là cậu và cuối cùng là Thế Đạt và Lăng Hạo. Nó chợt ngờ ra là ng' hờy sáng mà nó đượ là hotboy của trg'. Cậu vừa thấy nó thì cười cười ^^, nó nghe tiếng cãi nhau thì chạy tới xem ai ngờ đó là nhỏ đạq quỳ dưới đất, còn bộ tứ thì đứng đó

-Nè cô xin lỗi đi- Hấn ta nhìn nhỏ ns

-Tôi ko cố ý-nhỏ méu máo

-e gì ời xin lỗi đi-Thế Đạt

-Mấy ng' làm trò gì vậy-nó

-Klq đến cô-hấn nhìn nó

-Anh là kon trai mà đi ăn híp con gái ko pik NHỰC hả-nó

-Cô nhùi chuyện qạ đấy- hấn

-thôi đi Băng à-nhỏ

-Bà ko sao chứ-nó

-Tôi sẽ cko cô pik cái giá phải trả khi đụng vào tô-hấn ns xoq cùng tụi Hot boy kia đi(Bắp: Hotdog á. S4: mì mún gì* giờ nắm đấm* Bắp: ơ em ns mình mún ăn Hot dog* chạy*)

End chap 3

4. Chương 4: Cô Nghĩ Cô Là Ai! Lời Nói Của Tôi Là Mệnh Lệnh!!!!

* Biệt thự Royal:

- Chết tiệt.... Cái kon nhỏ đó nó dám ns tố là đồ hèn- hấn bực dọc ns

-Hahahahahahaha- Lăng Hạo, Thế Đạt cười lẫn ra đất

-MẤY NGƯỜI IM HẾT KOI- Hấn hét

-Đc gòy, mí cậu đừq cười nữa- Khải vừa nói mà phải cố nhịn cười

-Ko có cái nhục nào hơn cái nhục bị gái chửi-Thế Đạt cười ns

-Nghĩ sao vậy-Hấn

-Nè!!!!!! Tố ns cko cậu nghe!!!!!! Cậu là bn trai tố nên tố ko mún bn trai tố đi ăn híp ng' khác rồi còn pị chửi nữa!!!! Ko pik mặt mũi ra sao đây nữa- Lăng Hạo ns

-Ê, ôq pị khùq hả, nhảy qá nha. Im hết koi!!!!!! Sao cười hoài vậy!!!! Ngày mai tui sẽ cko cái con nhỏ đó pik tay vì dám đụng tới tui-Hấn hậm hực

- Màk ko ngờ lại có đứa lại dám chửi con trai của tập đoàn Royal lun ta-Thế Đạt

-Ko pik con nhỏ đó là cái thái gì????????- Hấn

- Tui điều tra rồi!!!! Nhỏ đó đc nhận học bổng vào trg' mình vs số điểm cao ngất ngậy con gà tây lun!!!!!! Hồi sáq nhỏ ms đụng tui nè. Mà hình như nhỏ miễn dịch vstrai đẹp hay sao á- Khả cười ns

-Thì ra là 1 con nhỏ ko ra gì mà đụng tới bọn thiếu gia!!!! Ngày mai kon nhỏ này sẽ phải trả giá!!!!- Hấn

-Mày tính làm gì?????????-T.đạt

- Tao sẽ tặng tên của nó vào păng danh sách đen kĩa trg'- hấn

-Mày làm vậy có ác qá ko- t.đạt

- đồ tàn nhẫn-Lăng Hạo

-Ê sao phản bn dzạ????????- Khả

-đó la cái giá mà nhỏ phải trả -hấn

Học Viện ROYAL:

Nó và nhỏ vui vẻ đến trg' mà ko pik chuyện tồi tệ sắp đến vs mình!!!! Vừa bước vào sân trg' thì tụi của kon Phương Trinh chặn đầu lại!!!! Nguênh ngoan nhìn nó và nhỏ= cặp mắt xem thường. Mĩa mai ns

-Ô kìa, ai đây!!!!!! Chuột cống đi học rồi hả????? Còn dám vác mặt tới đây!!!!-Minh Thư lên tiếq

(Báp: GTNV nè: Minh Thư, Thanh Nghi- hai ả này là bn thân của Phương Trinh, là THành viên troq nhóm tam tiểu thư của trg'. Ko phải là xấu nhưq rất chảnh choẹ.)

- Tôi đi học hay ko là quyền của tôi!!!! Klq đến cô- nó liếc nhìn 3 ả và ns

- Mày ở đây mà còn nhũn lờn!!!! Dám đụng tới Hoàng Tử và còn bị dán vào danh sách đen của trg' mà còn mặt dày ở đây à- đến lượt con mụ Thanh Nghi lên tiếq

-Tại hấn ko phải tại tụi tôi!!! Chúng tôi nhất định sẽ ko bao h rời khỏi cái trg' này-Nhỏ h ms lên tiếq

CHÁT..... Cái tát đầu tiên vào mặt nhỏ

CHÁt..... Cái tát thứ 2 vào mặt nó

-Hahahaha- cả sân trg' ồn ào vaq lên những tiếq đầy khinh bỉ, những tiếq cười maq rợ vaq lên

- Đáng đời-hs1

- Dám đụng vào hotboy-hs2

-Biến đêy-hs3

%#&%\$%\$>#%>\$&%\$>#....

<>Nhiều lời sỉ vả vaq lên và thủ phạm của cái tát này chính là Phương Trinh. Nó đaq giận nhưq nó ko mún ns vì ko mún day dưa với tụi này.... Nó đaq cb lên tiếq thì nhỏ đã ns trước nó

<>-Mấy ng' ns chuyện ko đc rồi động tay động chân hả???? Vừa phải thôi chứ??? Chúng tôi là bù nhìn cko cô àk!!!! Hs trg' Royal kiếu gì vậy???? Đi xún mẩu giáo học đi koi con nít nó còn lễ phép hơn mấy ng' !!!! Sao ko suy nghĩ lại đi????- nhỏ ns

<>-Mày dám ns tụi tao ko = con nít mẩu giáo-Thanh Nghi

<>-Tao sẽ ày nếm mùi khi dám ns như vậy đi!!!! Mày sẽ phải chịu đựng những điều kinh dị hơn!!!! Đây chỉ là màn mở đầu!!!! Tao sẽ ko ày sống yên troq cái trg' này đâu!!!!- P.Trinh ns xong quay lại nhìn tụi Thanh Nghi, M.thư- ĐI THÔI!!!!

<>Nó xoa má nhỏ và nhìn nhỏ= ánh mắt” Ko sao đâu!!!! Cố lên!!!! Vì tương lai của chúng ta”. Nhỏ cười tươi nhìn nó, xoq 2 đũa bước vào lớp koi chuyện đó ko là gì. Vừa vào lớp thì nhìn bàn của nó và nhỏ, thật gớm ghiết nào là trứq, nước ngọt,rau cải,..... Nó và nhỏ ko ns gì lặq lễ dụn vì ko mún gây thêm chuyện. Có 3 ánh mắt nhìn tụi nó vô cùng thích thú!!!! Đó chính là tụi Phương Trinh

<>*****TAN HỌC*****

<>Hum nay nó đi 1 mình về nhà đaq di thì tự nhiên 1 tốp ng’ áo đen tới bắt nó bỏ vào xe!!!! Nó la hét nhưq ko có ích gì, nó ngắt đi. Khi tỉnh dậy nó thấy mình đaq ở troq 1 căn nhà à mà ko là 1 toà biệt thự mới đúng!!!! Ko pik đây là đâu, nhìn thấy 1 tấm hình đc treo giữa phòng, là 1 cô gái cô ấy vô cùng xinh đẹp!!!! Nó bỏ ngổ nhìn vào troq gương..

<> Ko thể nào tỉnh đc, là nó hay sao. Nó tròa thật xinh đẹp vs chếc váy ren màu trắq dài ko qá đầu gối. Mái tóc đc uốn lộn ở đuôi, đc trang điểm nhẹ. Maq 1 đôi giầy búp bê khá đắq yêu!!! Nó còn đaq say đắm ngắm mình troq gương thì

<>Cốc..cốc....cốc...

<>-Thưa tiểu thư!!!! Cậu chủ mún gặp cô- cô hầu gái ns

<>-Tôi ra ngay-nó

<>Nó đc cô ng’ hầu dẫn đi tới 1 căn phòng khác!!!! Căn phòng này rộng hơn nhìu lần căn phòng trước. Màu chủ đạo là màu xám!!!! Giữa phòng là 1 cái giường lớn đc treo rèm xuq quanh. Troq phòng có phòq tấm, tivi,....

<>-Cô tới rồi à- 1 giọq ns vaq lên

<>-Là anh à- nó ngổ ngang, thì ra là tên âm binh hot boy gì gì đó

<>-Troq cô cũng ko tệ nhĩ-hắn ns

<>-anh bắt tôi tới đây làm gì- nó khinh khỉnh ns

<>-Tôi mún cô làm Oshin cko tui!!!! Chỉ là ở nhà còn ở trg’ koi như là ko quen pik!!!! 10 triệu 1 thắq

<>-anh nghĩ tôi là gì???? Anh nghĩ tiền có thể mua đc con ng’ sao?????- nó

<>-Nếu như tiền ko mua đc thì có thể mua đc = rất nhìu tiền-hắn

<>-Thật ngu ngốc!!!! Tôi ko bao h làm dù cko có chết đói-nó

<>-Nghèo mà kiêu à- hắn

<>-Tôi nghèo nhưq có lòq tự troq ko như anh!!! Tôi về!!! Anh tự suy nghĩ lại đi-nó

<>Nó bỏ ra khỏi biệt thự!!! Hắn nổi điềq, sao dám có ng’ ns như vậy vs hắn!!! Hắn sẽ cko cô pik tay vì dám như vậy!!! Cô cứ chộ mà xem!!!

<>End chap 4

5. Chương 5: Nè Anh Thôi Làm Phiền Tôi Có Được Không?????- Phần 1

* BIỆT THỰ ROYAL:

Hắn đaq thực sự giận!!!! Nó là cái thá gì mà ns hắn như vậy!!!! Còn nói hắn Ngổc nữa chứ!!!! Bộ cô ta ko mún sống nữa sao, nhưq hắn lại có cảm giác là vui khi ns chiệq zs nó như vậy!!! Hắn chưa bao giờ có cảm giác vs bất cứ đũa con gái nào khác(Bắq: Cha này ko đc bình thường nè!!!! Mối ns bực h thì vui @@). Hắn đi lại 1 căn phòng ở cuối dãy hành lang, mở cửa bước vào phòng, đây là căn phòng mà hồi sắq nó đã vào, ở đây vẫn còn đọng lại mùi hương của nó. Hắn đi tới ghé ngòiq xuống, đưa tay lấy tấm hình trên bàn. Hắn nhìn say đắm ng’ troq hình, cô ấy thật xinh đẹp!!!!!! Hắn ns:

- Chị 2 à, chị pik em nhớ chị lắm ko??? Chị đaq ở đâu??? Chị hứa về đây vs e mà!!! Chị pik ko em tìm đc 1 cô gái giống chị lắm!!!! #\$\$%&(#\$%)\$)#(\$)\$##

Hắn ngồi ns chuyện 1 hồi rồi thiếp đi mất!!!

(P/s: M.ng' à!!! Chị của hắn còn sống chứ ko phải chết đâu nhé!!!!!! Tại chị í đaq ở nước ngoài vs mama hắn hoy!!! ^^)

Bình minh vừa ló dạng!!! Nó thức dậy dụi mắt xoq uể ảo vào phòng làm VSCN, nó đaq đi trên đg' thì KẾT.....

1 chiếc BWM hàng mới nhất đậu trước mắt nó!!! Nó còn đaq há hốc mồm thì bước xún xe la 1 traq trai vô cùng handsome làm m.ng' xuq quanh ngược nhìn. Những ánh mắt hình trái tim đều hướng vào ng' đó và ng' đó ko ai khác chính là hắn.

-Cô lên xe tôi chở cô đi học- hắn ns vs nó

-Hum nay mặt trời mọc ở đằng Tây à-nó nhìn hắn mĩa mai

-Ko có, tại tôi mún vs lại cô là ng' của tôi mà-hắn??

-Giỉ???? Nói lại koi nghe ko rõ? Tôi là ng' kũa anh hòi nào- nó hỏi

-Ko pik, h có lên ko????-hắn

- Tôi ko mún đi chung zs anh để pị đánh hội đồng đâu nhé!!!!- nó

-Ko ai dám ăn híp cô khi có tui pên cạnh âu mà sợ-hắn

-.....- nó chần chừ nhìn đồng hồ thì đã 6h55 rồi!!! Đành phải nhờ hắn, nó leo lên xe thì hắn đã phóng vọt đi!!!! Nó ngồi trên xe mà đầu cứ quay mòng mòng. Tối trường hắn và nó bước xún làm bao nhiêu lời bàn tán nổi lên

- nhỏ đó sao di chuq vs anh Phong vậy???

- đú g là đĩa đeo chân hạc!!!!

-Nghèo mà còn thích trèo cao!!!

#\$\$%&#\$\$%&£€|€€

Nhiều lời bàn tán vaq lên!!!!!! Nó bực dọc chạy nhanh về lớp. Vừa vào tới lớp thì đã bị nhỏ chặn lại hỏi đủ điều!!!! Còn hắn thì...

-Ck sao ck di vs con khác-Lăng Hạo cười ns

-Tao ko giốn nhá mày-hắn

-Hum nay đổi gu hả-Cậu hỏj

-Hum qa ms ăn híp con ng' ta dữ lắm mà-T.đạt

Hắn ko pik ns gì chỉ ngồi yên í thảq bn chọcc

(Bắp: tội nghiệp anh quá >.<, hắn:=“” tại=“” mj=“” chứ=“” ai*=“” xấn=“” tay=“” áo*,=“” bắp:=“” e=“” có=“” làm=“” chi=“” nên=“” tội*=“”>

6. Chương 6: Nè Anh Thôi Làm Phiền Tôi Nữa Có Đc Ko???????-phần 2

Reng.....reng.....reng

Tiếng chuông hết tiết 3 vaq lên!!! Nó uể oải nằm gục xún bàn, hiện tại thì nó đaq rất buồn ngủ. Nó mún ngủ 1 giấc và ko mún ai làm phiền. Đaq gục mặt xún bàn cb ngủ thì nó nghe bên ngoài có tiếng la hét

-Oa anh Phong kìa-hs1

-Sao anh đến khu này-hs2

-Trời ơi!!! Đẹp trai quá-hs3

-Chắc tới tìm chị P.Trinh á-hs4

#\$%&*#&\$&\$&&#&#*#&%&\$*#&#

Nhiều lời bàn tán vạ lên, hấn mặc kệ đi thẳng tới lớp 10A1 và đi 1 mạch xún chỗ nó .Hấn nhíu mày nhìn nó ngủ!! ” H này mà ngủ hả trời???” hấn nghĩ thầm xoq lay lay tay nó và gọi

-Nè!!! Dậy....dậy....dậy

-Gì nữa???? Là anh à???? Kím tui chi???-nó

-Rủ cô xún cantin ăn chứ gì????

-Thôi!!! Tui bần ngủ lắm!! Anh thích thì cứ đi zs lại đi chuq vs anh tui dễ mang hoạ lém tốt nhất ko nên đi-hấn

-Nè!!! Cô đc hotboy Royal mời đj ăn là có phước lắm rồi nhé!!!! Có nhìu ng’ mún mà ko đc đâu!!!!

-Tui cũng ko mún có cái phước đó!!! Anh thích thì đi tìm ng’ đi chuq đi tui ko thềm-nó

-H cô mún tự nguyện hay tui ầm cô

-Gì????? Thôi ko đc!!! Vậy thì tôi đi-nó bĩu môi

Hấn cười nhìn nó xoq hai ng’ đi ra khỏi lớp, vừa tới trước cửa thì ả Phương Trinh chạy vào ôm lấy cánh tay hấn làm ra vẻ thân thiết, sẵn tiện ả hất nó sanq 1 pên rồi cười toe toét hỏi hấn

-Ck tới kím vk hả-ả

-Tôi ck cô khi nào??? Sao ko pik vậy-hấn nhìn ả= 1 ánh mắt lạnh lùng

-Sao ck ns vs vk như vậy chứ??? Hay tại cái con hồ ly tinh kia-ả ầm ức nhìn sang nó(Bắp: ai hồ ly tinh ha!!!!).

-Một cô quá-hấn

Ả chạy sang chỗ nó xoq nhìn nó = ánh mắt đầy khinh bỉ, hất hàm ns

-Con kia mày là cái thá gì mà dám cướp ck tao??? Mày chỉ là 1 con nhỏ nhà nghèo đc học bổng vào đây!!!! Chỉ là 1 kon ăn bám mà thôi!!! Tao ns ày pik vệt thì mãi mãi là vệt chứ ko bao h thành thiên nga đc đâu kon ạ!!! Đừng ảo tưởng nữa-ả

Ns xoq ả xô nó làm nó ngã vào cạnh bàn = sắc làm chân nó chạy máu. Hấn chạy lại chỗ nó đỡ nó xoq nhìn ả quát

-CÔ-LÀM-CÁI-TRÒ-GÌ-VẬY-HẢ????

-Em...em...em ko cố ý-ả lấp bắp

-Chuyện này chưa xoq đâu-hấn nhìn ả ns xoq đỡ nó xún phòng y tế băng vết thương. Nhìn nó vậy hấn cũng xót lắm chứ!!!!

-Nè!!! Cô ko sao chứ-hấn

-.....

-Giận tôi à-hấn

-.....

-Cô giận gì thì ns chứ đừng im vậy-hấn

-Sao cứ ở gần anh là tôi lại gặp rắc rối thế

-Tôi.....

-Anh pik là tôi ko thể nào nhịn nhục đc những lời xúc phạm đó!!!

-Ko sao có tôi thì ko ai làm gì cô đâu

-Ukm

-nè cô ăn bánh ko

-ko

-cô ăn kem ko

-ko

#*\$\$:>*>*\$*#-*>#&#&#&>

<>-Nè anh thôi làm phiền tôi có đc ko ??? -nó ns xoq bỏ đi

<>Hắn cười nhếch mép nghĩ ” có lẽ tôi sẽ làm phiền em dài dài ”

<>End chap 6

7. Chương 7: Hạnh Phúc Gia Đình Biển Mất!!!!

Nó đang vui vẻ về nhà thì nghe tiếng la hét troq nhà nó vọng ra!!!! Nó thẳm lắng nghe troq nhà xem là tiếng gì thì phát hiện là tiếng của mẹ nó!!! Bà về rồi sao??? Nó vẫn típ tục nghe xem troq nhà đạq xảy ra chuyện gì???

-Tôi và ông ko sống đc nữa thì li dị đi!!! Khỏi ai vướng bận ai????-mẹ nó

-Nếu như pà mún thì cũng đc thôi!!! Tôi cũng ko mún sống troq cái nhà này nữa!!! Đặc biệt là có 1 ng' vk như bà-ba nó

-Hứ.... Tôi đã ko chịu đc ông nhiều năm trước rồi tại con Băng vs thằng Dương nên tôi mới chịu đựng ông thôi-mẹ nó

-Đc vậy tôi vs bà sẽ li dị!!!! Còn con Băng vs thg' Dương thì gửi sang nhà ngoại nó-ba nó

-Ba ...mẹ lời 2 ng' ns vừa rồi có phải là sự thật ko??? -nó bức vào hỏi

-ta...đúng... Là chúng ta ko còn tình cảm nữa!!! Con và thg' Dương sẽ đc bà ngoại nuôi-ba nó

-Con ko tin đó ko phải là sự thật!!!! Pama hãy suy nghĩ lại đi, ba mẹ ko nghĩ tới con thì phải nghĩ tới thg' Dương chứ???-nó

-Ta...xin lỗi-mẹ nó

- CON HẬN 2 NGƯỜI-nó hét xoq bỏ chạy ra ngoài

Đi lang thang ngoài đường!!! Đầu nó nhớ lại những câu nói vừa rồi!!!! Lòng nó nặng trĩu. Nước mắt cứ chảy dài trên má.....

Tí...tách...tí...tách

Mưa rồi sao??? Trời lại đổ cơn mưa lại hoà theo nỗi buồn của nó. Ng' mà nó lun tin tưởng lại đối xử vs nó như vậy!!! 1 chiếc xe hơi đậu trước mặt nó, bước xún xe là hắn. Hắn chạy lại chỗ nó xoq ns

-Em làm cái trò gì vậy hả??? Pik trời mưa ko??? Sao lại đứng đây????-hắn

-Mặc kệ tôi!!!! Tôi ko cần sống nữa-nó

-ko đc!!! Em mau vào xe nhanh-hắn

-Anh.....-nó ngất xỉu troq tay hấn, nhanh chóng hấn chở nó về biệt thự Royal xoq mời bác sĩ tới khám bệnh cko nó. Nó chỉ bị sốt nhẹ thôi ko sao nên hấn cũng bớt lo, nhìn nó nằm trên giường, đôi mắt vẫn còn động lại những giọt nước mắt hồi nãy. Hấn cảm thấy đau!!! Như có ai bóp nát trái tim hấn vậy!!!!

-Ừm....-nó tỉnh dậy thấy mình đạq ở troq 1 căn phòng lạ hoắc!!! Nó nhớ là lúc nãy chính hấn đã đỡ nó!!! Xoq hấn bước từ bên ngoài vào cầm theo 1 tô cháo bốc khói nghi ngút!!!

-Sao hồi nãy em lại đứng dưới mưa vậy???

-Tôi..... Đạq pùn chuyện gia đình thôi-nó

-À!!!! Tôi thấy em cũng khá may mắn troq tình cảm gia đình

-Sao anh lại ns vậy?????

-May ra thì e cũng có 1 khoảng thời gian ở pên gia đình còn tôi thì....

-Bộ anh ko có t/gian sao

-Họ phải làm việc rất nhìu!!! 1 năm họ chỉ gặp anh 1 lần vào ngày sinh nhật anh

-.....

Ko khí im lặng bao trùm cả 2!!! Nó cảm thấy thươq cko hấn, chắc hấn phải cô đơn lắm. Bỗng nhiên hấn vòng tay ôm nó vào lòng và thì thầm

-Tôi mún mãi mãi pên em

Nó đã cảm nhận đc nơi ấm từ hấn. Nó vùi đầu vào lòng hấn xoq cả 2 chìm vào giấc ngủ, nó ko mún maq 1 kí ức nào về pama nó!!! Nó hận họ. Nó mún thoát khỏi sự iu thươq đó và bắt đầu cuộc sống mới.1 cuộc sống có hấn pên cạnh

8. Chương 8: Nhà Mới

Ánh mặt trời len lỏi qua khỏi chân núi chiếu thẳng vào chiếc giường rộng lớn troq toà biệt thự. Nó tỉnh dậy, dụi dụi mắt và quay qua thì đã thấy mặt của hấn đang ngủ. Hấn ngủ trông thật giống như 1 thiên sứ, ko còn vẻ lạnh lùng. Tim nó đập mạnh từng nhịp 1, nó có thể nghe thấy tiếng tim của nó đập. Nó lắc đầu và nghĩ " Mình bị cái quái gì vậy trời???? Ko thể nào mình thích hấn đc!!!!! Lâm Hạ Băng mà ko bao h đc thích cái tên này đc ". Vừa nghĩ tới đây thì hấn đã tỉnh giấc, hấn mở mắt ra thì thấy nó nhìn chằm chằm vào mặt mình....

-Nè, tui pik tui đẹp trai em ko cần phải nhìn chằm chằm vậy đâu-hấn tự sướng

-ATSM quá nha anh-nó

-Ờ thì cứ cko là vậy!!!!!!- hấn

-Thôi!!! Em đi về-nó

-Em tính về đâu?????

-Hum nay em chuyển qa nhà ngoại!!!

-Ukm anh đưa em về

Hôm nay nó và em trai nó sẽ chuyển về nhà ngoại nó!!!! Nhà ngoại nó cũng là loại khá giả(Ko có giàu nha!!! Chỉ khá giả hoy), vì pà ngoại nó ko đồng ý cuộc hôn nhân của ba mẹ nó nên họ mới ra ở riêng. Căn nhà này là nhà 2 lầu, cánh cổng đc sơn 1 màu trắng, nhà này có 1 khoảng vườn rất rộng mà chỉ toàn trồng hoa hồng trắng và đây cũng chính là loài hoa mà nó thích. Phòng của nó nằm ở tầng 2, bước vào phòng nó cảm

thấy căn phòng này rất hợp vs nó, cả phòng đc sơn 2 màu trắng,hồng,đồ dùng troq phòng của nó đc bà nó cb rất chu đáo!!!! Từ troq phòng nó có thể nhìn thấy toàn bộ sân hoa.

-Ngoại à!!! Con cảm ơn ngoại nhiều-nó cười

-Ko sao đâu cháu à!!!! Mà ta cũng đã khuyên mẹ cháu ko nên lấy ng' đàn ông đó mà nó ko nghe!!! Giờ đã thí hậu quả rồi

-Con pik mà ngoại!!! Từ bây h con sẽ koi họ ko phải là pama con nữa

-Tốt lắm cháu à

-Vậy kon xin phép lên phòng

-Đc rồi

Nó bước những bước chân nặng trĩu lên phòng!!!! Nó pik là bà ngoại nó ko có ý xấu chỉ mún cko nó qên đi họ. Nhưng làm sao có thể chứ!!! Họ là ba mẹ của nó mà, làm sao mà nó nhẫn tâm chứ. Khoá cửa phòng lại nó ngồi lên giường và ôm con thú bông....1 giọt...2 giọt... Nước mắt của nó lăn dài trên khuôn mặt, nó cố kìm chế nhưng ko thể nào!!!! Nước mắt cứ thi nhau lăn trên đôi gò má ấy. Tại sao???? Tại sao mọi chuyện đau buồn lại đến vs nó chứ....

Ting.....ting.....ting

-Alo-nó tắt troq đt

-Bị sao vậy????- hấn

-Là anh hả??? Sao pik sđt e-nó

-Chuyện đó quá dễ vs anh mà e đaq buồn hả

-Ủkm....-nó

-Nào bây h em hãy nhắm mắt lại nằm xún giường đi-hấn

Nó làm theo lời hấn..... Troq đt bỗng vang lên 1 giọq hát và đó chính là giọng củA hấn. Nó từ từ chìm vào giấc ngủ sâu... Khi hấn ko còn nghe tiếng nữa thì hấn cúp máy, rồi hấn nằm đó lẩn q ẩn lại ko ngủ đc. Hấn đaq nghĩ về nó

9. Chương 9: Cuộc Thi Hát!!!!!!

Học viện Royal:

-Ê pà-nhỏ

-Gi nữa??? Tui đaq pùn ngủ có chiện gì lát nói đi-nó uể oải nói vs nhỏ

-Ko!!!! Nói bây giờ hà-nhỏ

-Mệt quá!!!! Chuyện gì????

-Pà vs anh Phong đaq quen nhau hả?????

-Gi???? Pà ns gì??? Nghe ko đc rõ!!! Tui vs tên chết bầm đó mà quen nhau hả?????

-Xạo quá má ơi!!!! Cả trg' này đã đồn ầm lên chuyện pà vs anh Phong rồi á

-Trờiiiii ới!!! Tưởng gì???? Tin đồn nhảm!!! Mà.....

-Mà sao?????

-Tui vs hấn có nhần tin, ờm có trò chuyện nhưq mà tui ko phải quen hấn nhakkk

-Kệ đi!!! Ko sao mà!!! À tui ms làm qen mí anh bn Anh Phong á!!! Ns chuyện dt lém

-Ghê nha má!!!!!!

Reng.....reng.....reng.,.....

Tiếq chuông vào học vang lên!!!! M.ng' trong lớp về chỗ ngồi, bà cô chủ nhiệm mặt hầm hầm bước vào. Bả liếc sơ qua cả lớp xem có ai ko chào bả ko???? Bả gật đầu xoq cả lớp ngồi xún.

-Theo thông lệ hằng năm trường ta sẽ tổ chức cuộc thi âm nhạc dành cko các em k9,k10,k11,k12. Mỗi lớp sẽ chọn ra 2 bn đi thi và ng' giành đc giải nhất sẽ có phần thưởng là: 1 chuyến đi Hàn Quốc và đi biển, còn 1 điều quan trọng hơn nữa là chúng ta sẽ đi chung vs tứ đại hoàng tử của trg'-gv

-Oa!!!! Sướq vậy-hs1

-Ukm tớ cũng mún đi nữa-hs3

-Tui mún đi-hs3

#%#&\$&&\$-\$*\$&#**#&#&#*#&##&&#*#*

-TRẬT-TỰ!!!! Nào bây h lớp mình ai tham gia giơ tay đăng kí nào-gv

-Em!!! Em tham gia-ả Phương Trinh đứng lên ns

-Ukm!!! Nào còn 1 em nữa???

-Cô!!! Hay cko bn Hạ Băng tham gia đi cô!!!!!!-Ả ta nhìn sang nó xoq cười nhếch mép ns

-Ukm cũng đc!!!!

-Thưa cô!!! Em xin ko tham gia đc ko cô- nó

-Tại sao????? Em phải tham gia cko tui

-Dạ đc....-nó lí nhí

-Trời ơi tui ko mún thi tí nào!!-nó

-Tui thấy bà hát hay lắm mà!!!!!!! Sao ko thi????- nhỏ

-tại tui ko thích!!!nó

-Ukm!!! Á anh Phong kìa!!!!-nhỏ

-hắn ta tới đây làm gì chứ?????-nó

-Nè!!! 2 em xún căn tin ko-Thế Đạt cười hỏi

-Thôi!!! Ko xún-nó

-xún đó nhanh-hắn

-Ko thích-nó

-Cô.....-hắn

-Thôi!!!!!!- nhỏ(Bắp: 2 ông pà này ms nhắ tin cười ns vui vẻ mà giờ cãi nhau như chó vs mèo thiệt ko hiểu đc....)

-Đc xún thì xún

CĂN TIN:

-Nè mấy em có tham gia cuộc thi âm nhạc ko???- cậu hỏi

-Có Băng nó có đi thj á nhakk- nhỏ

-Thiệt hả?????- T.đạt

-Cô bắt em đi chứ em có mún thi đâu-nó

-Em mà thi chắc trng' này chế quá-hắn

-Anh dám ns em vậy hã???-nó

-Thôi!!! Cố lên nheá em-cậu

-Ukm-nó cười

Thịch.... Tim cậu đập mạnh!!! Nhưng tại sao chứ??? Ko lẽ cậu thích nó??? Ko đc nó là ng' mà Phong bn thân của anh thích mà!!! Ko thể đc

10. Chương 10.1:

*Biệt thự Royal:

-Nè!!! Em tính hát bài dzì dọ???- Lăng Hạo tò mò chạy tới chỗ nó

-Em cũng chưa pik nữa-nó cười

-Mà mấy anh cũng là ban giám khảo hã????- nhỏ

-Ukm!!!!- Thế Đạt

-Vậy mấy ai thấy hát về chủ đề gì hay????- nhỏ

-Anh thích nhạc tình yêu-Cậu

-Anh thì thích nhạc Rap-T.đạt

-Hay hát về pa mẹ yyyy-Lăng hạo

-còn anh????? Hát bài gì hay????-nhỏ

-Gì cũng đc-hắn

-Hát về tình yêu đi!!!- nó

-Em pik hát ko vậy?????- hắn

-Gì???? Anh dám xem thường em hã???-nó

-Đâu có!!!!!!!!-Hắn

-Xì.....hứ-nó

-Thôi đi 2 ông bà, ở đây có ng' nheá

Nó đi về nhà, mới đây đã tháng 12 rồi!!!! Sắp tới Noel rồi còn gì, càng tới ngày này thì tâm trạng của nó càng nặng trĩu, tại sao chứ??? Noel năm nay nó ko thể đón cùng vs pama nó!!! Gì chứ, họ ko phải là pama của nó, họ đã vì hạnh phúc mà bỏ nó!! Nó hận họ.

-Thưa pà con ms dzì-a-nó

-Ừ!!! Cháu ăn gì chưa?????

-Dạ chưa!!!

-Cháu ngồi xuống ăn đi!!!

-Dạ thôi!!! Cháu xin phép lên phòng

Nó bước lên phòng, khoá chặt cửa lại thả mình xún chiếc giường êm ái, nhưng sao khoé mắt nó lại cay cay!!! Nó nhớ mỗi lần nó buồn đều có mẹ kể bên chia sẻ,an ủi còn bây h thì.....

Reng....reng.....reng

-Alo-nó

-Rảnh ko?????

-Là anh à!!! Có chuyện gì ko???

-Ra ngoài đường đi chơi cùng anh!!!! Có bắt ngờ cko em

-Xin lỗi!!! Em hơi mệt!!! Em ko đi dc!!!!

-Anh sẽ ở đây chờ em tới khi nào em ra!!!

Tút....tút...tút

Nó nghĩ tên này thật điên rồ!!!! Trời thì lạnh cóng như vậy mà đứng ngoài đường hả??? Nhưng chắc hẳn đợi lâu quá sẽ về thôi. Nằm lăn qua lăn lại, nó lo cko hẳn ko pik hẳn làm sao!!!! Đi xún nhà tìm cái gì uống cko đỡ, xún nhà thì ko thấy ai đâu!! Nó quên là hồi nãy pà nó dặn nó là ở nhà 1 mình, bà dẫn Thg' Dương đi về quê!!! Tháng sau mới về. Nó khoác tạm cái áo khoác,rồi bước ra ngoài, thời tiết thật là lạnh mặc dù nó đã khoác áo ngoài, khu mà hẳn hẹn cách nhà hẳn ko xa nên nó đi mau tới. Thấy hẳn ngồi!!! Nó đi tới quát

-NÈ ANH CÓ BỊ ĐIÊN KO??? TRỜI LẠNH MÀ NGỒI ĐÂY

-Em đã tới trễ mà còn la hả??? Tôi đợi em mà!!!-hắn

-Mệt quá, qà nha e đi rồi tính!!! Ở đây lạnh

Nó và hẳn đi vào nhà xong nó khoả cổng rồi bước vào (P/s:MỌI NGƯỜI TƯỢNG TƯỢNG Ở CÓ TUYẾT GIỐNG NƯỚC NGOÀI NHÉ!!!).Nó đốt lò sưởi xong kiu hẳn ngồi xún nó lấy cko hẳn 1 cốc trà gừng

-Anh uống đi!!!

-Cảm ơn!!!!!!

-Sao anh ở đó!!! Em kiu anh dzia rồi mà

-Ở đó đợi em khi nào ra

-Anh.....

-Ne anh có chuyện mún ns

-Chuyện gì????

-Em làm bn gái anh đi!!!- hẳn ns mà mặt tỉnh bơ

-Gì??? Em ko giận nhá!!

-Ko ns thiệt mà

-Em!!!!!!

-Ko thích anh sao???

-Ko phải

-Chứ sao????

-Ừm!!! Đc thôi

-Yeah!!!

Nó kiêu hãnh qua phòng em trai nó ngủ!!! Đợi sáng rồi về. Tối đó có 2 con ng' ko ngủ đc(Pik ai gỏi hen), họ đang nghĩ về nhau

11. Chương 10.2: Chiến Thắng-chuẩn Bị Đi Du Lịch

Hôm nay là ngày nó đi thi, cảm giác của nó sao mà hồi hộp thế. Mới sáng sớm mà nó đã bị nguyên 1 lũ bắt qua nhà hãnh để chuẩn bị trang phục cho nó. Hãnh thì mượn mấy ng' thợ đến làm tóc, trang điểm....

Nó bước ra làm mọi ng' phải ngược nhìn, ngay cả hãnh cũng đơ mắt dèp!!! Hôm nay nó trông thật xinh đẹp vs chiếc váy màu trắng tin dài ko quá gối, có viền ren bên ngoài, mái tóc dài xuống ngực của nó đc uốn xoắn phần đuôi và thả ra, cái mái ngổ đc tết bím theo kiểu phương Tây công thêm đôi giày búp bê màu trắng, trông nó bây giờ rất ư như 1 thiên thần. Nó bắt đầu cất giọng hát, giọng hát trong trẻo làm cko ng' ta say mê....

Look into my eyes and you will see

What you mean to me

Just search your heart, search your soul and

When you find me there you'll search no more

Don't tell me it's not worth dying for

You know it's true

Everything I do, I do it for you

Just look into your heart and you will find

There's nothing there to hide

Just take me as I am. take my life

I would give it all I would sacrifice

Don't tell me it's not worth fighting for

I can't help it there's nothing I want more

You know it's true

Everything I do, I do it for you

There's no love like your love

And no other could give more love

There's nowhere unless you're there

All the time, all the way yeah

Oh you can't tell me it's not worth fighting for

I can't help it there's nothing I want more

I would fight for you

I'd lie for you

Walk the wire for you

Yeah I'd die for you

You know ist true

Everything i do. Oh

I do it for you

[BÀI: EVERYTHING I DO]

Sau khi hát xong nó cúi chào, mọi ng' vỗ tay quá trời!!! Các vị giám khảo thì tấm tắc khen ngợi. Sau 1 hồi quyết định thì vị MC cất tiếng

-Giải nhất ngày hôm nay thuộc về em..... Lâm Hạ Băng lớp 10a1 xin chúc mừng em!!!!

-Nè pà thắng rồi đó!!! - nhỏ vui vẻ nhìn nó cười

- Tui thắng thật rồi sao???

***** TTTM*****

-Chúc mừng em nha-Cậu ns

-Tks anh nè-nó

-Vậy là sắp đc đi dzu lịch ỳy!!! Hahahaha-Lăng Hạo ngồi cười

-Tui tưởng có ng' chiến thắng vs tụi mình di hoy chứ!!! Ai dè nguyên k12 đi ms đah-T.đạt than vãn

-Tụi mình đi mua đồ cb cko chuyển du lịch đi-hắn

-Đc đó!!!- All

Mọi ng' chọn mua đồ tùm lum, hắn thì cứ bắt nó mua troq khi nó chẳng thích nhưng vẫn phải nghe lời hắn. Mấy ng' này tính mua đồ sập trung tâm lun á, đồ chất đống đống

Hazzzzzzzz!!!!

12. Chương 11: Biển -phần 1

4:00 am:

Reng....reng...reng

Nó uể oải tắt cái đồng hồ chết tiệt reo inh ỏi, nằm xún ngủ thêm một xiu nữa

Ring....ring...ring

-Alo-nó ns giọng gái ngủ

-Em ko tính đi du lịch à-hắn

-Ừm... Còn sớm mà!!!

-5h đi rồi mà cô nương còn ngủ nữa???

-Hả???

5h đi!!! Chết rồi!!! Em còn chưa soạn đồ

-Pó tay em lun!! Em xún mở cửa cko anh

-Ừa anh tới đây hả???

-Ừk, xún lẹ đi!!

Nó lật đật rửa mặt xong thay đồ chạy xuống mở cửa cko hắn, vì do trời con sớm nên ở ngoài tối hù mà còn lạnh nữa chứ!!! Nó kêu hắn vô nhà xong nó lấy nước cho hắn

-Anh dậy sớm thế???

-Chứ ko như con heo lười em đâu

-Hứ... Mà anh giúp em soạn đồ vs

-Gi??? Ko bao giờ đâu!!!

-Đi mà!!!!!!

-Không!!!

-Đi!!! Anh Phong đẹp trai...-nó trưng khuôn mặt very baby của nó làm hấn rung động

-Okie!!! Đc rồi!!! Em dẹp cái bộ mặt đó giùm anh cái nha-hấn

Nó và hấn ngồi soạn đồ mà cứ chí choé vs nhau hoài, hồi 1 lúc cũng xong!!!!Thì trời cũng vừa mới sáng, nó leo lên xe cùng hấn tới trường.

***** Học viện Royal*****

-Trời ơi!!! 2 đứa quý này làm gì mà lâu quá!!!!-T.đặt cẳng nhằng

-Cháy làn da trắng sữa của tui gòy-Lăng Hạo nhăn mặt

-Xạo quá nha ông nội!!! Giờ mới có 5h mà nắng gì cha

-Kệ tui nha ông kia...xía

-Thôi đi 2 ông-nhỏ

-Kìa tới rồi!!!!

Nó và hấn đang tay trong tay cùng nhau đi tới, mấy con nhỏ trong trg' nhìn mà ghen ghét, hấn quét ánh mắt lạnh lùng qua xoq đi tới chỗ tụi bn yêu quá ý lộn yêu quý:-)

-2 đứa bây lâu quá nhakkkkkkkk-Đạt

-Tại ẻm chứ bộ-hấn

-Gi??? Tại anh mà-nó

-tại em

-tại anh

-Thôi stop đi thôi!!!!

Ngồi trên máy bay(ý cái máy bay này chỉ có 7ng' là tụi hấn, nó, nhỏ và ả cùng vs bác lái máy bay vs mấy anh chị phục vụ!!!! Lăng Hạo thì nằm sãi chân ra mà nghe nhạc vs đọc tạp chí. Cậu và nhỏ thì ngồi chơi caro ăn uống, T.đạt thì nằm nhắn tin vs mấy ẻm của ả. Nó vs hấn ngồi ns chuyện nhưng ả Phương Trinh cứ chen ngang làm hấn vô cùng khó chịu. Hấn đeo 1 pên tai nghe rồi lấy pên con lại đeo cko nó, nó choàng qua tay nó qua tay hấn xong dựa đầu vào vai hấn mà ngủ, cả hấn cũng nhắm mắt lại. Nhìn cảnh này của 2 ng' rất ư là tình tứ, làm cko ả tức nổ đom đóm mà chẳng làm đc gì.....

Còn tiếp.....

13. Chương 12: Biển-phần 2

Cuối cùng thì máy bay cũng hạ cánh(Bấp: à!! Mọi ng' cko t/giả nói xiu là mí ng' ở trường thì chỉ đc đi trong nước hoy nhé, còn chuyến đi đảo này là gồm có tụi hấn,nó,nhỏ và ả nhakkk). Bọn họ giờ đã đặt chân tới hòn đảo đc gọi là thiên đường của các cặp tình nhân đó chính là hòn đảo Bora Bora

Bora Bora là hòn đảo nổi tiếng và có thể gọi là một trong những hòn đảo đẹp nổi tiếng nhất thế giới. Các truyền thuyết, sự bí ẩn, sự lãng mạn liên quan đến tên của hòn đảo “Bora Bora” của Pháp mang đến cho

hòn đảo thêm sự huyền bí quyến rũ khách du lịch đến đây du ngoạn và thưởng thức cảnh đẹp như thiên đường tại đây đặc biệt là các đôi tình nhân muốn có một kỳ nghỉ yên tĩnh ấm áp bên nhau.

Nó có diện tích khoảng 39km2, được bao bọc bởi một đầm nước mặn và một hàng rào chắn bằng đá ngầm, khiến cho hòn đảo có một màu sáng rực trên nền nước biển xanh đậm.(Mng' mún pik thêm thì cứ lên hỏi bác gu gỗ nhá)

Cả đám ai cũng vui vẻ, cười cười nói nói, ả thì cứ bám theo hấn làm nó có chút ko dzui. Mng' chọn 1 khách sạn thuộc hạng 5* xoq chọn phòng VIP, nó,nhỏ,ả ở cùng 1 phòng, còn tụi hấn thì cùng 1 phòng. Sau khi dọn dẹp hành lí xong bọn họ rủ nhau ra tắm biển, tụi hấn thì mặc quần bơi đùi ko mặc áo để lộ cơ bụng 6 múi làm bọn con gái chết ngất(t/giả: có tả quá ko ta????), ả thì chọn ình 1 bộ bikini 2 mảnh màu vàng nhìn vô cùng chói và nói tóm lại là hở ả, nó thì áo thun trắng ko tay vs quần đùi để lộ đôi chân mịn màng của nó, và khoác lên ng' thêm 1 chiếc khăn. Cuối cùng là nhỏ, chọn ình 1 bộ đồ y chang nó lun, cả2 lun là tâm điểm của mấy chàng trai. Đùa nghịch dưới nước 1 hồi thì nó khá mệt!! Nên leo lên bờ nằm 1 xú , hấn cũng mún lên coi nó sao nhưng ả cứ bám theo hấn làm cko hấn bức mình chết đi được. 2 hotboy nhà ta thì đi cưa gái làm í nằng lằng lướt ngã xún hết, cậu và nhỏ thì nghịch nước.

* Nước Anh:

-Việc tôi nhờ anh sao rồi??- giọng 1 ng' phụ nữ cao sang quyền quý ngồi trên 1 cái ghế làm = gỗ hiếm vang lên

-Dạ, thưa bà!! Chuyện bà nhờ tôi đã hoàn thành xong rồi!!!

-Tốt!!! Ta mún nhanh chóng xoq chuyện này

-Dạ

-Oa mệt quá!!! Nhỏ

-Ủkm-nó

-Nè!! Mấy ng' im lặng đi-ả hét

-Hứ!!! Tụi tui ns liên quan gì tới nhà cô ko-nhỏ

-Nè!! Cô ns nhieu quá vậy

-Ng' như cô ... Ko trách -nó

-Nè mấy nằng có đi chơi ko-Giọng oang oang của Lăng Hạo vang lên

-ủa là anh hả????? Tụi em đi liền-ả ra về thực nữa

-Nè!!!!!! Bểg đâu??-hấn

-Cậu ấy đang mệt!!! Ko đi đc-nhỏ

-Thôi!!! Vậy mấy ng' đi đi!! Tôi ở đây vs cô ấy-hấn

-Em cũng ở lại nữa-ả

-Nè sao cô nhieu chuyện quá vậy-cậu bức bối

-Thôi đi thôi để thằng Phong ở lại!!!!

Hấn bước vào phòng thì thấy nó đang chồm chắn từ trên xún dưới!!!! Tai nó thì đeo headphone, hấn đi lại chỗ nó, gỡ chắn ra xong hét

-Nè!! Em làm sao vậy???

-.....

-Nè!!! Giận anh à

-.....

-Mệt rồi nha!!! Nói gì đi chứ!!!!

-.....

-Nè!!!!

-.....

Sao nó cứ im lạnh hoài vậy!!! Hấn đang rất bức bối mà còn gặp nó nữa. Hấn tức tối đi ra ngoài đóng sầm cửa lại. Nó đang buồn, nước mắt lại chảy trên gò má ấy.....

14. Chương 13: Nụ Hôn Giữa Biển-hiểu Lầm

Hấn thật sự đang rất tức giận, hấn có làm gì đâu mà nó lại lơ hấn chứ, chỉ tại sáng giờ ả kia theo hấn thôi chứ hấn có mún đâu. Giờ thì hấn đang lang thang giữa biển, ngồi xuống bãi cát trắng mịn màng thì vô tình gặp ả, cô ta vừa thấy hấn thì cứ như bắt được vàng, vội chạy tới chỗ hấn

-Anh Phong-ả nhìn hấn cười tủm tỉm

-Gì nữa?? Sáng giờ bám tui chưa đủ à!!!- hấn cau gắt nhìn ả

-Sao anh nói vậy!!! Em có làm gì đâu chứ-ả phụng phịu

-Mệt quá!!! Tại cô mà tôi-hấn đang nói giữa chừng thì im lùn

-Anh thừa pik là em thích anh mà-ả

-Tôi ko quan tâm!!! Tôi có ng' khác rồi-hấn

-Không được = mọi giá anh phải là của em -ả

Hấn cảm thấy ả này mặt thật dày nha!!! Hấn nói như vậy mà vẫn còn cố. Đột nhiên hấn có cảm giác có cái gì ướt ướt chạm vào môi hấn và chính là ả đang hôn hấn, cảm giác này là sao chứ, hấn lại hôn trả ả nữa. Nó khoác tạm cái áo pên ngoài xong đi ra dạo biển và bây giờ cảnh mà nó thấy chính là ả và hấn đang hôn nhau say đắm. Hấn ngược lên thì nhìn thấy nó đang đứng nhìn còn ả thì nở 1 nụ cười nhếch mép, cả 2 vội buông nhau ra. Hấn tính giải thích thì nó đã lên tiếng

-Xin lỗi đã làm phiền-nó nói xong quay lưng bỏ đi

Hấn thì gọi theo nó í ới mà nó chẳng thèm nghe, đang tính chạy theo thì ả níu hấn lại

-Hãy để cô ấy 1 mình -ả

-CÔ-MAU-BUÔHG-TÔI-RA-hấn gằng lên xong hất tay ả ra rồi chạy theo nó nhưng ko kịp, nó đã đi khuất

Đi bộ 1 mình trên biển, cô cảm thấy cô đơn, lạc lõng, nhìn thấy cảnh đó thì tim nó lại thắt lại, tại sao hấn đối xử vs nó như vậy!!!! Những giọt nước mắt cứ thế mà lăn dài trên khuôn mặt đáng yêu đó. Nó lấy tay quệt hết nước mắt xong lại nghĩ tại sao mình phải vì tên đó mà khóc chứ, ngồi 1 lúc lâu ở biển nó quay lưng đi về phòng thì thấy hấn đang đứng trước cửa, hấn thấy nó xong chạy lại gần

-Em hãy nghe anh giải thích -hấn

-Tôi mệt!!! Tôi mún nghỉ ngơi

-Nhưng....

Rầm... Nó đóng sầm cửa lại, hấn cũng về phòng. Vừa bước vào phòng thì đã gặp ngay cái bản mặt của ả!!! Nhìn nó ả ta nhếch mép

-Sao??? Cảm thấy đau ko???

-Ko liên quan đến cô

-Cô nghĩ mình là ai??? Anh Phong sẽ mãi mãi thuộc về tôi!!! Thứ hèn hạ như cô ko xứng vs anh

-Mún gì thì tùy

Nó leo lên giường trùm kín mềm, nghĩ về những chuyện đó, đau...đau lắm. Nó có cảm giác hụt hẫng

15. Chương 14: Làm Lành

Đáng lẽ là bây giờ tụi nó sẽ đi Hàn Quốc nhưng mà do chuyện của nó vs hấn nên ko khí trùng xuống, và mọi ng' đã quyết định về sớm hơn dự định 1 tuần. Khi lên máy bay nó ko thèm ngồi gần hấn cũng chả ns chiện vs hấn làm hấn vô cùng khó chịu lại gặp ả ngồi sát bên lúc nào cũng nói tùm lum làm hấn mún điên lên được.

Cuối cùng máy bay cũng hạ cánh, nó nhờ Đạt chở nó về ko thèm nhờ hấn nữa. Đi 1 mạch về nhà, nó leo lên giường ngủ 1 giấc. Lúc nó tỉnh dậy thì trời cũng sụp tối!!! Sao lúc này nó cảm thấy cô đơn quá, căn nhà này bây giờ chỉ còn lại 1 mình nó!!!! Ngồi dậy làm VSCN, nó tính ra ngoài mua 1 ít đồ cko bữa tối, vừa đi đến đầu đường thì 1 cảnh làm cho nó đau thất tim mình lại, là hấn đang tay trong tay dzui về vs ả, nó nhanh chóng quay lại nhà xong ngồi vào phòng mà khóc!!!!

Hum qua do khóc nhiều qà nên nó ngủ thiếp mất đi, giờ tỉnh dậy thì cũng 8h rồi nên nó tính nghỉ 1 bữa!!!! Ở nhà nó ngồi trong góc phòng mà suy nghĩ những chuyện của nó và hấn

HỌC VIỆN ROYAL:

-Nè!!! Sao hum nay Băng ko đi học vậy???-hấn nhìn nhỏ hỏi

-Em ko pik-nhỏ nheo mắt nhìn hấn

-Mày làm gì cko nhỏ pùn hả-Cậu

-Thì tao...thì tao...-hấn áp úng

-Mày làm sao-Đạt chen vô

-Ừm...hum bữa tao có hôn ả xoq nhỏ thấy-hấn

-TRỜI-All

-Tụi mày lam gì la to thế!!! Tao có mún đầu tại ả chứ pò-hấn

-Anh pik là con Băng nó ghét nhất loại ng' lẩn nhẩn ko?????-nhỏ

-Gi????? Giờ tính sao???- hấn cuốn quít lên

-Thì đi xin lỗi chứ sao!!- All

-Ừm

Ting.ting.ting

-Ai vậy-nó mở cửa

-Là anh-hấn nhìn nó cười đáp

-Tối đây chi??? Ko đi chơi vs bn anh đi-nó

-Anh mún ns chuyện hum bữa!!! Bữa đó là anh ko cố ý tại ả hoy

-Vậy chuyện hum qua ở siêu thị anh tính sao??

-À, là như vậy #&*>\$*#&#-#-#\$\$-

<>-Thôi!!! Anh xin lỗi mà!! Tha cko anh đi-hắn

<>-Um... Đc rồi anh vào nhà đi

<>-Yeah!!!- hắn nhảy cẫ lên vì sung sướng

<>

<>*****

16. Chương 15: Chuyển Lớp

1:00 am

-Ba, mẹ... 2 ng' đừng bỏ con... Con xin 2 người mà!!! Đừng bỏ con đi....ááááá-Nó nắm mà miệng lăm bằm mấy chữ đó, nước mắt chảy dài trên khuôn mặt đáng yêu kia. Nó chợt giật mình tỉnh giấc, đôi tay mềm mại xiết chặt lại, miệng thốt ra những lời thật khiếp sợ

-Ông bà chính là ng' bỏ chị em tôi mà đi trước!!! Tôi sẽ cko 2 ng' trả giá, pik thể nào là sự tàn nhẫn!!!!!!!

Lớp 10A1:

-Chào các em, ngồi xuống!!! Riêng em Hạ Băng, Hà Trúc và Phương Trinh xách cặp theo tôi!!- bà cô nói xong nhìn xuống chỗ tụi nó. Cả 3 đều ngạc nhiên nhưng cũng phải theo bà cô, bả dẫn tụi nó đi tới 1 lớp cuối hành lang.

Cả cái lớp đều có rèm xung quanh bao phủ và lúc nào cửa cũng đóng, bả mở cửa bước vào, tụi nó bước vào thì thấy tụi hắn đang ngồi vắt vẻo trên ghế, nghe tiếng mở cửa thì mí tên này cũng ngược lên

-E hèm!!! 3 bn này sẽ là bn học mới của các em!!!

-Yeah!!!!- ả Phương Trinh hét lên sung sướng vì bà này mún học chung vs hoàng tử lâu rồi mà chưa có dịp

-Rồi!!! Bây giờ các em chọn chỗ ngồi đi!!!!

Ả chỉ đợi có câu này, nhanh chân chạy đến ngồi xuống chỗ hắn mọi ng' thì neho mắt nhìn ả còn nó thì khỏi phải nói nhìn ả chẳng có tí cảm xúc nào hết. Hắn bực mình quát

-BIẾN!!!-hắn quát làm ả sợ phải đứng lên xong hắn chạy tới nắm tay nó kéo nó về chỗ mình, nhỏ thì qua ngồi chung vs cậu, Lăng Hạo vs Thế Đạt thì cùng 1 bàn còn ả lẻ loi 1 mình 1 bàn

Giới thiệu sơ qạ về phòng học này nhea!! Phòng học này chỉ có duy nhất 4 hotboy của trg' này học nhưq ko hủu sao tụi nó lại đc vào đây. Cả căn phòng đều đc bao trùm bởi 1 màu trắng, mỗi bàn đều có 1 cái laptop riêng để học và ko cần chép bài, phía trên bực giảng là chiếc tivi lớn dùng để chiếu bài học, xung quanh thì có Máy lạnh,nước,..... Giáo viên dạy lớp này thuộc giáo viên giỏi và điều quan trọng la cái lớp này có 7 hs là tụi nó và hắn

Tiết1:

Nó ngồi kế hắn vừa học vừa phải chỉ bài cko hắn, hỏi cái gì tên này cũng nói là ko pik!!!! Nó bực mình hét sức mà phải cố nhịn, đầu óc tên này mà vậy sao thành ng' thừa kế tập đoàn Royal đc ta!!!!

17. Chương 16: Gia Sư Bất Đặc Dĩ

*Lớp 10 VIP:

-Băng!!!!- nhỏ

-Gi????- nó

-Bà đi làm gia sư nhea!!!!-nhỏ

-What-All

-Em mới nói gì vậy Trúc??? Bn gái anh đi làm gia sư-hắn bắt mần hết lên

-Khoan!!!! Em chưa ns xong mà-nhỏ

-Rồi!!!! Bây giờ nói được chưa- Đạt cầu nhàu

-Ừm!!!! Cô giáo bảo em và nó đy làm gia sư cko 4 anh í-nhỏ

-Oắt the heo??? Giỡn à-nó

-Í!!!! Vụ này đc đấy!!!!!!-Hạo cười tươi ns

-No never!!!!-nó

-Ai pik!!! Cô phân rồi!!! Giờ tính sao????-nhỏ

-Thôi quyết định 6h tối nay ở nhà em nha-hắn nhìn nó

-Oki-All

*****_*****

Nó đang đi vào thư viện chọn sách để tối còn chỉ cko 4 tên âm binh đó nữa, đang miên man thì bỗng nhiên có 1 ng' nào va vào nó

-Xin lỗi em ko sao chứ????- Anh chàng ấy chìa tay ra nói vs nó

-Ừm!!! Ko sao-nó

-Vậy anh mời em đi uốngb coffee coi như 1 lời xin lỗi đc chứ???

-Em.....-nó

-Thôi ta đi thôi-Anh kéo tay nó lôi đi

*Coffee Queen's

-Cô bé em tên gì thế???

-Em là Lâm Hạ Băng!!! Còn anh???- nó mỉm cười

- Anh là Hàn Minh Vương!!! Anh học k11 trg' Royal!! Em học lớp nào vậy

-À!! Em học lớp 10A VIP, mà khoan anh họ Hàn sao??? Họ giống Lãnh Phong dữ!!!!

-Em cũng pik Lãnh Phong nữa sao????

-Dạ!!! Em là bn anh ấy có gì ko anh???

-À!! Anh là em họ của Phong!!! Tại vì papa Phong lớn hơn Papa Anh nên anh ms gọi nó là anh-Vương khuấy đầu lỵ coffee nói

-Ừk!!!! Mà giờ em có việc rồi!!! Gặp anh sau nhé-nó

-Em cko anh Sđt đc ko????

-À là 0164xxxxxxx đó!! Thôi bye anh nha!!!!!!-nó vừa nói vừa chạy ra khỏi quán coffee đó còn Vương thì ngồi đó nhếch mép ” Lâm Hạ Băng!!! Em thật đặc biệt!!!! ”

Giới thiệu NV tí nha!!!!

Hàn Minh Vương: là em họ của hần, con trai của tập đoàn điện tử Royal(à mà quên ns nha!! Dòng họ nhà hần dc chia ra quản lí nhiều khu như Thời trang, trang sức,... Nhưng nắm quyền hết tất cả là pama hần), là 1 con người khá handsome nhưng ko = hần, cũng khá nổi tiếng trong trường, hần tựa như 1 thiên sứ nhưng lại đội lốt 1 con ác quỷ....

* Nhà nó:

-Nè!!! Em đi đâu giờ này ms về-hần

-Em đi công việc!! H học dc chưa???-nó

-Ok-All

Nhỏ thì kèm Đạt vs cậu, 2 anh chàng này hết sức ngoan ngoãn nên nhỏ cũng bớt cực, còn nó thì phải kèm hần vs Hạo, 2 tên này hay ghẹo nhau làm nó tức mún điêng lên cko dc!!!

18. Chương 17: Món Quà Giáng Sinh

* Phố Xyz:

Nó đang lang thang 1 mình trong căn phố này, cảm nhận dc hơi lạnh từ cái gió trở trời này. Xung quanh nó mọi ng' đang tập nập để chuẩn bị ủa giáng sinh, từng con ng' họ vui vẻ mong chờ 1 đêm giáng sinh an lành.

-Mẹ, mẹ à!! Giáng sinh năm nay vui quá ha!!!-1 cô bé nhỏ tuổi đứng pên tiệm bánh nói với mama của cô bé

-Ừ!! Còn mấy ngày nữa!! Năm nay papa sẽ đón giáng sinh cùng mẹ con mình!! Nào ta đi mua bánh thoy
-mẹ của cô bé mỉm cười nói lại

-Dạ

Họ đã đi rồi, nó cảm thấy mình sao cô đơn quá mới năm nào nhà mình còn vui vẻ đón giáng sinh vs nhau mà bây giờ.... Nó lắc đầu xua tan cái ý nghĩ đó, nó nhanh chóng đi mua quà giáng sinh cko lũ bn và cả em nó nữa!!!

Dừng chân trước cửa hàng đồ chơi!! Nó nhìn thấy 1 chiếc máy bay hiện đại và đây chính là chiếc máy bay mà em trai nó thích và nó quyết định mua chiếc máy bay cko cậu nhóc này, nhanh chân quay về nhà vừa đi nó vừa suy nghĩ xem phải mua gì cko hần!!! Nhưng nó lại vô tình đụng trúng 1 ng' và ko ai khác chính là Vương

-Á....anh Vương sorry anh nghe!! Em mãi suy nghĩ!!!!- nó

-Ko pik em nghĩ gì mà lại đụng trúng ai nữa!!!-Vương chọc nó

-Hazzz!!! Em đang ko pik mua quà giáng sinh gì đây-nó thở dài

-Em.. Cò mua quà ko anh ko-Vương vuốt tóc nó cười hời

-Đượq nhiên là ko rồi!!! Mà em pik tóc em rồi rồi nên anh ko cần xới lên đâu!!!- nó bĩu môi

-Hahahahahaha-Vương

Chính những hành động này đã lọt vào mắt của hần, cảm giác bây giờ của hần là mún tới đâm ngay vào mặt tên Vương kia!!! Nhưng hần ko mún vậy...hần quay bước đi mà ko ns 1 lời

Nó về nhà gọi đt cko hần thì ko bắt máy, nt thì ko trả lời!!! Nó mệt mỏi nằm uệch xún giường thì em trai nó chạy vào

-chị 2

-Gi đây Nhóc
 -Năm nay chị mua quà gì cko e dza
 -bí mật
 -nhưng năm nay ta ko có pama
 -ko sao đâu!! Có chị vs em là đủ
 -ukm em ngủ lại đây vs 2 nha
 -Đc, nào ngủ đi

19. Chương 18: Đêm Giáng Sinh Đẫm Máu

Hum nay cả đám quyết định sẽ tổ chức lễ giáng sinh tại nhà hần, từ cái chuyện í mà hần nhìn thấy thì hần lại càng lạnh nhạt vs nó suốt ngày cứ ns chuyện cười đùa vs ả Phương Trinh làm cko nó tức mún chết nhưng nó lại chẳng có tí bii cảm nào

Vì tiệm coffee nó đang làm thêm hum nay hơi đông nên nó ko đi đón Tiểu Dương qua nhà hần được, nó gọi điện nhờ hần tưởng hần đồng ý ko ngờ hần phẩn một câu xanh rờn ” Cô tự đi mà đón nó ”, ko phải hần vô tình như vậy nhưng hần phải cho nó 1 bài học. Nó thì lại rất lo lắng, trong ng’ lại có 1 cái cảm giác khó tả!!!!

Tiểu Dương ở nhà đợi hoài ko thấy chị mình tới đón thì nghĩ chắc chị đang bận nên tự đi 1 mình tới nhà hần, không ngờ đang trên đường đi thì bị 1 chiếc xe tải phân phối lớn tông vào người, là máu máu chảy rất nhiều loang ra cả 1 vùng, ng’ chủ của chiếc xe ấy đã bỏ đi để lại thân thể ấy nằm giữa lòng đường

*Biệt thự Royal:

-Ừa, sao giờ này Tiểu Dương còn chưa tới nữa???-nhỏ thắc mắc quay qua hỏi hần thì đã thấy 1 cảnh rất ư là chướng mắt chính là ả đang ngồi ôm hần còn hần thì ôm eo ả

-2 ng’ thôi đi đây là nơi công cộng đó-Cậu quát

- Có sao đâu anh- ả nũng nịu

-Tao ko rước Thăng tiểu dương nữa!! Để tí chị nó tới rước-hần ung dung trả lời

-Anh....-nhỏ chưa kịp ns thì tiếng chuông dt vang lên, nhỏ bắt máy sau khi nghe xong thì mặt nhỏ xanh rờn dt rớt xún mặt đất.

-Em!! !có chuyện gì vậy???-Hạo lo lắng hỏi

-Tiểu Dương...tiểu dương...thằng bé bị tai nạn giao thông rồi-nhỏ ns nước mắt rơi lả tả

RẦM... Như sét đánh ngang tai mng’, 1 thg’ Nhóc đáng yêu lại hiều thảo như vậy mà, còn về phần hần cảm thấy mình có lỗi vì chính mình mà thằng nhỏ. Mng’ nhanh chóng chạy tới bệnh viện Royal, vừa tới khoa cấp cứu thì đã thấy nó ngồi đó như 1 cái xác ko hồn, tóc xoã loà xòa, đôi mắt ko còn 1 tí cảm xúc nào. Nhỏ lo lắng chạy tới chỗ nó hỏi

-Dương,thằng pé có sao ko-nhỏ

-Trong đó đó -nó chỉ vào khoa cấp cứu ngược lên nhìn thì thấy hần và ả very tình tứ, giờ nó đâu còn t/gian mà nghĩ tới chuyện này nữa chứ. Phụt...đen của khoa cấp cứu vừa tắc, 1 vị bác sĩ bước ra nói:

-Thật tiếc cho gia đình!! Vì cậu bé mất quá nhiều máu vs lại bị phát hiện trễ nên ko cứu được!!! Còn về chuyện bà lão, vì bà quá xúc động dẫn tới sốt huyết não nên....chúng tôi rất tiếc.....

Nhỏ nghe xong thì xỉu tại chỗ làm cậu phải đưa đi vào trong, còn nó thì chết lạng tại chỗ, 1 lúc mà mất 2 ng’ quan trọng nhất làm sao mà nó có thể chịu đựng đc!!!! Hần bước lại gần đưa tay vuốt hần nước mắt lăn dài trên khuôn mặt đáng yêu ấy nhưng nó lại hất tay ra và quát

-B-U-Ô-N-G R-A-nó gần từng chữ

-Anh xin lỗi-hắn

-Xin lỗi, 2 tiếng này là xong sao!!! Em trai và bà tôi đã mất ns xin lỗi có lam cko họ sống lại đc ko-nó

-Hắn ôm nó vào lòng, nó khóc, khóc như mưa tại sao ông trời quá bất công vs nó như vậy!!!! Tại sao vậy hã!!!

20. Chương 19: Bữa Tiệc Sinh Nhật-hàn Phu Nhân

Sau cái đám tang của em trai và bà nó, bây giờ nó ko còn vui vẻ như trước nữa chỉ ai hỏi gì thì trả lời, và nó cũng đã bớt giận hắn vì nó nghĩ chuyện đó ko hoàn toàn là lỗi do hắn. Mới đây mà đã 3 tháng rồi còn gì!! Chốc chốc lại tới sinh nhật của hắn, đây là 1 bữa tiệc toàn những doanh nhân nổi tiếng tham dự. Hắn có ý định mời nó và sẽ công bố nó là bn gái của hắn nhưng nó lại 1 mực từ chối, hắn thì suốt ngày lèo đèo theo nó năng nỉ nó rồi cuối cùng nó cũng phải động lòng thôi, nó đã chấp nhận tham gia bữa tiệc sinh nhật ấy.

Bọn họ thuê những nhà thiết kế và trang điểm nổi tiếng để thay đổi cko nó và nhỏ. Sau 1 hồi vật lộn vs cái đồng hồ trang điểm ấy thì cũng xong họ leo lên 1 chiếc Taxi rồi nhanh chân tới bữa tiệc. Quả ko hổ danh là công tử của tập đoàn Royal lưng lẩy, 1 bữa tiệc hoàng gia trông rất sang trọng, cả nơi đây cứ như 1 toà lâu đài xinh đẹp

Hắn hôm nay trông handsome hơn mỗi ngày vs mái tóc màu bạch kim đc dựng ngược lên, chiếc áo sơ mi trắng trong đc bung 2 nút đầu để lộ những đường cong của cơ bụng 6múi, lấp ló sau mái tóc bạch kim í chính là chiếc bông tai hình thánh giá đc làm = kim cương của nha thiết kế nổi tiếng, trên cổ anh là sợi dây chuyền định bảo của gia tộc. Chỉ nhieu đó của hắn đã làm cko bao thiếu nữ ở đây thổn thức.

Cả 4 ng' họ đều đứng đợi nó và nhỏ, nhỏ bước xuống trước, hum nay trông nhỏ như 1 con búp bê vậy, mái tóc dài hằng ngày đc tết xéo sang 1 bên, diện trên ng' 1 chiếc váy màu hồng nhạt, chân mang 1 đôi giày cao gót. Tiếp theo là nó, mái tóc đen hằng ngày đc thay = mái tóc đc búi cao gọn lên, thả vài sợi xoan tít, kết hợp vs 1 chiếc váy màu trắng tinh và đôi giày ko cao lắm, trên cổ đeo 1 sợi dây chuyền in hình ngôi sao lấp lánh

Nó nhìn thấy chị hắn, chị hắn phải ns là rất xinh đẹp và có nét hao hao giống nó. Hắn kiu nó vào trong vừa bước vào thì đã gặp mặt mẹ của hắn, nó nhìn bà ta = 1 ánh mắt khâm phục, bà ta quả là rất cao sang. Hắn mở miệng

-Mẹ!!!!-hắn

-Đây là???- mẹ hắn nhìn nó nheo mắt hỏi

-Dạ, cháu chào Hàn phu nhân-nó kính lễ

-à..... -mẹ hắn

Hắn thì phải tiếp khách nên bỏ nó đứng đó, và nó đã nhìn thấy mama của nó giờ bà chính là phu nhân của tập đoàn lớn, là mẹ của ả Phương trinh, nó thật sự bây giờ đạq rất hận bà

21. Chương 20: Hàn Phu Nhân!! Tôi Không Có

Từ ngày nó gặp Hàn Phu Nhân thì nó có 1 cảm giác là bà ko thích nó cho lắm, bởi vì nó đâu có danh phận gì trong cái xã hội này đâu còn hắn lại là ng' thừa kế của 1 tập đoàn lớn nữa. Hôm nay, nó xin nghỉ học

vì hơi mệt, đang loay hoay dọn dẹp nhà cửa thì 1 chiếc BWM đời mới màu đen bóng lường dừng trước cổng nhà nó!!! Và người bước xuống chiếc xe ấy là Hàn Phu Nhân và cũng chính là mẹ của hân

Nó nhanh chân mời bà vào nhà, rót nước mời bà uống, nhưng trong ng' nó lại có 1 cái linh cảm rất kì lạ, tại sao bà tới đây chứ??? Hàn Phu Nhân mở miệng nói:

-Cô đang là bn gái của con tôi sao???-bà nói pha chút 1 sự khinh thường

-Dạ!!!- nó vẫn trả lời ko chút cân thăng

-Tôi mún cô rời xa con trai tôi!!!!

-Nhưng tại sao chứ??? Cháu và anh ấy đang yêu nhau cơ mà-nó phản kháng

-Yêu sao????? Không phải cô tới vs nó chỉ vì cái tài sản của gia đình tôi thôi chứ gì?????-bà nói giọng chua chát

-Hàn Phu Nhân.... Cháu ko có-nó

-Cô nhìn lại cô xem??? Cô có cái gì chứ!!! Chỉ là 1 con nhỏ nhà nghèo mà đòi theo con trai tôi sao??? Nực cười!!! Cô ko đủ tư cách-bà ta nói khinh bỉ

-.....-nó im lặng

-Cô ra giá đi???-bà ta lại tiếp lời

-Ra giá???-nó thắc mắc

-chẳng phải cô đang cần tiền sao??? Ở đây tôi có 10tỷ!!! Đủ cko cô ăn sung mặc sướng cả đời!!! Cô buông tha con trai tui đi-bà

-Tiền thì bác cất đi!!! Xin bác về cko!!!-nó nói

Cả đêm đó nó ko ngủ đc, tại sao bà ta lại nói nó như vậy!!! Có lẽ nó phải kết thúc cuộc tình ko mong mún này thôi!!!

22. Chương 21: Hà Kim Vy

Tại sao cuộc đời này chẳng có gì là tốt đẹp, mọi chuyện xui xẻo đều đến với nó!!! Nó mất papa, mama rồi cả đứa em trai yêu dấu và bà nội của nó cũng biến mất, ko lẽ bây giờ nó phải chấp nhận mất hân sao??? Sao ông trời lại quá bất công vs nó vậy??? Phải thôi!!! Mẹ hân không chịu nó là vì gia cảnh của nó!!!! Có lẽ cái tình yêu này của nó và hân không nên bắt đầu để rồi dẫn tới cái mà mỗi ng' không muốn.

Quẹt dòng nước mắt đang chảy, nó vào trong toilet và thay đồ chuẩn bị đi học, nó nhìn mình trong gương và tự nhủ " Mình sẽ ở bên anh ấy 3 ngày thôi!!! Sau 3 ngày mọi thứ sẽ trở lại quỹ đạo cũ.

Lớp 10A VIP:

Nó vừa bước vào lớp thì đã bị nhò lòi xuống chỗ tụi hân, hôm qua hân không thấy nó đi học nên rất lo lắng hôm nay thấy nó đi học lại nên cũng phần nào bớt lo lắng

-Nè!!! Sao hôm qua bà nghỉ học dạ-nhỏ lo lắng hỏi nó

-Tại hôm wa tui hơi mệt nên mới nghỉ thôi!!! Không sao đâu-nó cố gượng cười

-Em pik em làm anh lo lắm không???-hân hỏi nó

-À, hihi em xin lỗi-nó cười

Reng....reng...reng

Bà cô chủ nhiệm đi vào lớp và kèm theo 2 người nữa, 1 là cô bé nhìn cực kì xinh, còn lại là 1 chàng trai vô cùng handsome!!!! Nó nhận ra anh chàng đó và không ai khác chính là Hàn Minh Vương, nhưng anh ta đang học lớp 11 mà sao lại chui xuống k10 chi vậy trời!!!

-Chào các em, đây là 2 bn học sinh mới!!!! Các em giới thiệu nào!!!!-cô giáo nói xong nhìn về hướng 2 ng' họ

-Xin chào các bạn mình là Hà Kim Vy, là con gái của chủ tịch tập đoàn Fail, và đồng thời là hôn phu của anh Phong, mong m.ng' giúp đỡ- Vy nhanh nhẹn nói mà ko nghĩ là hần đang nổi giận ở dưới

-Chào, anh là Hàn Minh Vương anh học k11 nhưng lại có lí do mún xún 10 A VIP học nên anh sẽ là bn đồng hành của các em trong t/gian tới!!! Monh mí đũa giúp đỡ-anh nói xong thì cười vs m.ng'

-Rồi, bây giờ 2 em xún bàn kia ngồi nha-cô chỉ tới cái bàn kế bàn Phương Trinh

-Thưa cô...em ngồi cùng anh Phong có đc không ạ???-Vy nói vs 1 cái giọng vô cùng đáng yêu

-Nhưng chỗ đó...-cô ắp a ắp úng

-Ko pik em mún

-Hạ Băng em sang ngồi vs Minh Vương nha!!!-cô nhìn nó ánh mắt ái ngại

-Dạ!!!- nó trả lời xong xách cặp qua ngồi kế Vương, chàng vừa thấy nàng thì vui hết cỡ cứ tíu tít này nọ, còn Vy thì xuống ngồi sát hần làm cho hần vô cùng bực mình

GTNV:

Hà Kim Vy: con gái chủ tịch Fail, là hôn thê mà Mama hăm chọn cko hần, sốnb bênngoài = 1 vẻ ngây thơ, đáng yêu nhưng bên trong là 1 con rắn độc, 1 cô bé vô cùng xinh nhưng là do phẫu thuật thẩm mỹ nhiều lần ms có đc

P/s: sắp tới truyện sẽ có nhieu sống gió lém, mời mí bn đón đọc chương típ nha!!! T/giả sẽ cố viết nhieu hơn nè!!

23. Chương: Thông Báo

Sắp tới t/giả sẽ up chap ít lại và chỉ up khi nào có t/gian thoy nhé!!! Vì sắp tới t/giả phải ôn thi thi nên ra chương sẽ ít mong mng' thông cảm giùm t/giả nhé!!!!

1 tuần tới sẽ up 2 chap vào CN hoặc các ngày troq tuần nếu rảnh thì mink up nhá!!!! Mong m.ng' đừq pỏ truyện nhá!!!!

Tks các độc giả.

Thân

Bắp^^

24. Chương 22: Buổi Hẹn hò Cuối Cùng

*Có 1 đứa ngốc....

.....

*Bề ngoài-mạnh mẽ-vô tư-hay cười...

.....

*Nhưng thực ra.....

.....

*Nó là 1 ng' có tâm trạng và trái tim dễ bị tổn thương

.....

Mới đây mà đã 3 ngày!!! Thời gian trôi nhanh thật, vậy là nó chỉ được bên hần thêm vài tiếng nữa thôi sao???? Cảm giác tim của nó nhói lên bây giờ thật khó chịu, từ lúc qen nhau tới giờ nó và hần chưa hẹn hò chính thức bao giờ nên nó quyết định rủ hần đi hẹn hò

*Tiệm bánh Words:

-Nè!!! Oppa à!!! Tối nay anh đi chơi với em không????-nó vừa cắn miếng bánh vừa nói với hần

-Sao hôm nay em có hứng vậy!!! Thường ngày thì anh rủ em mới chịu đi mà-hần cười hỏi nó

-Xìì!!! Ko đi thì thôi!!! Em rủ anh Vương đi!!!!-nó bủm môi trông cực đáng yêu

-Ok!!!! Đi thì đi!!! Em mau giận quá!!! Mà mấy giờ-hần vừa nói vừa lấy tay lau cái mặt ăn dính kem của nó, làm cho nó cảm thấy bùn, lòng nặng trĩu

-7h00 nha!!! À mà Oppa à!!! Nếu như có 1 ngày anh không gặp em anh có buồn không????- nó hỏi mà tim nhói lên từng nhịp

-À!!! Nếu vậy chắc anh chết quá!!!- hần vừa nói vừa cười mà đầu pik rằng nó đang rất tâm trạng!!!!- Nè!!! Em sao vậy??? Sao hỏi anh câu đó????-hần hỏi nó

-À!!! Không có gì!!! Thôi ta về-nó đứng dậy đẩy cửa đi ra

* Biệt thự Royal:

Hần đang nôn nao để đi chơi và nó, anh lôi toàn bộ quần áo ra để thử!!!! Hà KimVy mở cửa bước vào thấy hần đang cb đồ thì pik hần chuẩn bị đi chơi vs nó thì bèn tìm cách ngăn lại. À bước tới vòng tay qua cổ hần xong thì thầm

-Phong!!! Anh đang cb đồ để qua nhà ăn cơm vs 2 bác hả-ả!!! Hần hất tay của ả ra khỏi người xong điềm đạm nói

-Cô đừng làm cái trò đó nữa!!! Thích thì cô cứ đi 1 mình!!!!

-Không đc!!! Anh phải đi!!!!-ả nũng nịu. Hần nghĩ tới đó ngồi ăn 30' vs gia đình rồi đi vs nó vẫn còn kịp nên cũng gật đầu

*****_

Quái lạ sao hôm nay hần tới trễ như vậy chứ!!! Thường ngày hần vẫn đúng giờ nhưng hôm nay lại trễ 1h đồng hồ rồi nhưng ko thấy, nó tính quay gót đu thì 1 ng' chạy theo nó í ới gọi

-Nè!!! Bắg

-á!!! Anh Vương sao anh lại ở đây!!!!-Nó giật mình quay ra hỏi

-Thấy em ở đây nên anh lại koi thử???? Em có hẹn vs Phong phải không-Vương hỏi nó

-Ừ!!!! Hay giờ anh đi chơi vs em lun đi-nó cười

-ok!! Đc ng' đẹp rủ đi mà sao từ chối!!!!-Vương cười

Nó thì sợ ma mà Vương cứ bắt nó vào xem phim ma làm nó sợ đứng tim!!! Không những vậy cả 2 còn đi chơi mí trò cảm giác mạnh làm cho nó sợ xanh mặt tới khi cả 2 không còn sức chơi nữa thì cả 2 cùng xún uống nước

-Nè!!! Nước của em nè-Vương chìa chai nước ra trước mặt nó

-Tks anh nha!!!-nó cười

-Em có tâm sự gì sao????-Vương hỏi

-Sao anh pik???-nó thắc mắc

-Anh mà!!!nói anh nghe đi-anh nài nỉ

-Mẹ của Phong.....!!!!! Bác muốn em rời xa anh ấy!!!-nó nói mà cố kìm nước mắt

-Vậy em tính sao????

-Em nhờ anh giúp 1 chuyện đc không???-nó hỏi

-Đc chứ

-=\$:*>*>-<*\$&&#*#*>&>*&\$\$\$**\$

25. Chương 23: Chia Tay-mất Mác To Lớn

*Lớp 10A VIP:

Hắn đang lo cko nó sợ nó giận hắn vì hôm qua hắn không tới cuộc hẹn được mà tất cả là tại Hà Kim Vy, ko tại cô ta thì hắn đâu tới trễ. Nó bước vào lớp và đang tay trong tay vs lại Vương làm cho hắn tức điên lên được, cả đám vô cùng ngạc nhiên vì nó đang quen hắn mà lại đi vs Vương, hắn bước tới nắm tay nó lại gắng lên mà hỏi

-sao em đi với tên này???

-Bởi vì tôi thích!!!!! Mà anh là cái gì mà nói!!!-nó nói bằng cái giọng khiêu khích

-Anh pik là em giận anh chuyện hôm qua nhưng em ko cần làm quá lên như vậy!!!!-hắn tức giận hỏi nó

-Vậy mình chia tay đi!!! Tôi ko thích anh!!!!-nó nói mà cái mặt tỉnh bơ làm cko cả đám tức muốn chết!!!!! Còn Hà Kim Vy thì đang rất khoái chí

-Em đang nói gì vậy???-hắn bở ngỡ, tại sao nó nói như vậy

-Tôi ko yêu anh!!! Tôi chỉ quen anh chơi theo lời cá cược, ko ngờ anh lại dễ cua như vậy nhưng lại dai như đĩa, ng' tôi yêu là Vương chứ không phải anh!!!-nó nhìn thẳng vào mắt hắn mà nói, nó cố kìm nước mắt lại

-Mày nghe rồi chứ!!! Hạ Băng thích tao chứ không phải thích mày-Vương nói bằng giọng khiêu khích

-Tôi không ngờ em lại là người như vậy!!! Đc nếu em muốn mình chia tay đi!!!!-hắn nài xong quay ng' bỏ đi, Hà Kim Vy cũng đi theo hắn, nhỏ đứng trước mặt nó quát

-Lâm Hạ Băng!!!! Tôi ko ngờ lại có 1 ng' bn như bà!!! Bà làm tui thất vọng quá-nhỏ nói xong rơi nước mắt mà bỏ đi

-Hạ Băng anh ko ngờ em tồi tệ!!!!!!-cậu ns xong chạy theo nhỏ

-Lâm Hạ Băng!!! Hứ thật thất vọng vs cô!!!-Lăng Hạo vs Thê Đạt nói xong cũng bỏ ra ngoài để lại nó và Vương. Nó ngồi phịch xuống bàn, nước mắt từ đầu cứ túa ra làm cho nó ko kìm đc.Vương lau nước mắt cho nó!!!! Ôm nó vào lòng

-Em tính làm gì nữa!!!!-Vương nhỏ giọng hỏi nó

-Em sẽ đi !!-nó nói trong tiếng nấc
 -Nhưng.....-Vương rất lo lắng cho nó
 -Em không sao mà!!!! Em vẫn sẽ giữ liên lạc vs anh-nó nhìn Vương nói
 -Ừm... Em hứa nha!!!-Vương
 -Đc em hứa!!!-nó

*****_***_**_*****__*****

Hơn 2 tuần rồi mà nó không đi học, trong nhóm không ai chịu đi tìm nó vì khinh bỉ nó ngay cả đứa bạn thân của nó. Hắn thì suốt ngày trong Bar và hiện giờ hắn đã chịu chấp nhận hôn sự vs Hà Kim Vy, còn Vương cả 2 tuần rồi mà anh nó ko liên lạc vs Vương làm anh lo lo.

-Anh còn dám tới đây à????-Lăng Hạo nòi= giọng khinh
 -Sao ko dám!!! Đây là lớp học và tôi đc vào-Vương nói rồi vào chỗ
 -Sao vậy??? Hạ Băng đâu ko đi chung vs anh à-Nhỏ ns = giọng khinh
 -Hạ Băng thật tội nghiệp!!! Lại có đám bạn như vậy!!!! Quyết định của cô ấy quả là sáng suốt-Vương vừa nói vừa cười
 -Má!!! Thằng Chó... Mày ns vậy là có ý gì!!!-hắn tức điên lên nắm lấy cổ áo Vương
 -Har!!! Đc rồi anh mún pik sự thật!!!!!! Hạ Băng đã kiu tôi làm vậy, ko phải là cô ấy ko iu anh mà chính mẹ anh đã tới nói vs cô ấy như vậy nên ko còn cách nào cô ấy mới làm như vậy!!! Còn mấy ng' lúc nào mở miệng ra cũng là tiếng bn này nọ nhưng có ai chịu tin cô ấy ko??? Mấy ng' koi lại chính mấy ng' đi rồi hãy nói-Vương bắt xúc nói ra hết!!!!!! Hắn thì chôn chân tại chỗ, tại sao hắn lại ko tin nó làm mất nó
 -Tôi....-nhỏ áp úng
 -Giờ Hạ Băng ở đâu????-hắn hỏi
 -Cô ấy đi rồi!!! Tôi ko có địa chỉ-Vương nòi xong đi
 Cả đám bọn họ cảm thấy mình có lỗi chưa gì đã chỉ trách nó, tại họ mà nó

*****_

Biệt thự Royal:

-Mẹ!!! Sao mẹ lam vậy-hắn hét
 -Ta mún tương lai của con tốt t thôi-bà nói
 -Tốt sao??? Tước đoạt ng' con iu mà mẹ nói vậy!!! Con sẽ làm ẹ hối hận-ấn ns xong liền chạy ra ngoài

26. Chương 24: Đụng Mặt-phần 1

2 Năm sau:

Hắn hiện giờ là 1 hotboy giữ vương miện của trường và là người thừa kế của tập đoàn Royal hùng mạnh. Không những vậy, sau nhieu năm lẫn lộn hắn đã trở thành bang chủ bang Devil hùng mạnh thứ 2 trong thế giới đêm. Bây giờ hắn là 1 con người lạnh lùng,tàn nhẫn, trong đầu lúc nào cũng có hình ảnh của nó

Nhỏ thì do gia đình làm ăn đc nên cũng đã khá giả lên và đang quen với cậu. Hà Kim Vy, Phương Trinh,Minh Thư và Thanh Nghi đc mệnh danh là bộ tứ xinh đẹp của trường Royal này.

Còn nó!!! Bây giờ nó đang làm gì?????

*GTNV mới nhé:

Dương Hoàng Ân Bằng(nó): đây chính là nó, sau 2 năm nó đã trở nên cực kì xinh đẹp, mang trên mình 4 dòng máu Anh-Hàn-Việt-Nhật. Nó là bang chủ bang Angel, bang hùng mạnh nhất thế giới ngầm, Bây giờ nó là 1 con ng' lạnh lùng, tàn nhẫn, ai trong thế giới đêm nghe tới tên của nó cũng phải nể sợ. Và nó chính là người thừa kế của tập đoàn Senrai(SR), có mẹ là nữ hoàng nước Anh và nó cũng là ng' thừa kế ngai vàng này.Bd: Angel

Dương Hoàng Ân Minh(anh): là anh trai nó, người thừa kế của tập đoàn Senrai(SR), anh chỉ mang 2 dòng máu là Pháp-Việt, vô cùng handsome nhưng lại rất ấm áp, là bn trai của chị gái hắn, rất quan tâm nó. Bd:Kevin

Dương Hoàng Ân Khải: là em trai của nó cũng là ng' thừa kế nhưng anh lại là ng' mẫu ảnh của tạp chí hàng đầu thế giới, anh rất đẹp trai vs mái tóc màu vàng óng ánh phủ xuống mắt,mang trên mình dòng máu Hàn-Việt. Bd: Kull

Nguyễn Phương Trang(cô): là bn thân của nó, người thừa kế của tập đoàn họ Nguyễn, là ng' vô cùng xinh đẹp lại tài giỏi, rất hủ tính nó và chị này hay thích đi shopping lém.Phò bang Angel Bd: Jenny

Đoàn Hà Thanh: cũng là bn của nó, cô này xinh đẹp theo vẻ trẻ con là ng' Việt chính gốc, ng' thừa kế của đoàn gia, sở thích chỉ thích ăn mà thôi. Bang phó bang Angel. Bd: Elly

*Tập đoàn Senrai: tập đoàn Senrai phải nói là 1 tập đoàn có quy mô lớn nhất thế giới, thu tóm toàn bộ Châu Âu, dc mệnh danh là ông hoàng Châu Âu, ai trong giới kinh doanh mà không pik tới tập đoàn lớn này chứ. Ai cũng mơ ước được làm con dâu và con rể của tập đoàn này nhưng mơ vẫn là mơ

Còn tiếp

27. Chương 25: Đụng Mặt-phần 2

*Học Viện Royal:

Toàn bộ hs đều có mặt tại sân trường để nghe thầy hiệu trưởng về thông báo mới, chỉ riêng có hắn thì chẳng thèm quan tâm, ngồi vắt vẻo trên cây mà ngủ.

-Xin chào các em, thầy có chuyện muốn thông báo vs các em là trg' ta sắp tới sẽ có 4 HS của Học viện Senrai đến khảo sát trường ta, nên các em phải chú ý mọi hành động của mình đừng làm cho hs trg' khác koi thường Học viện Royal ta!!!-Thầy hiệu trưởng điềm đạm nói

-Trời!! Hs Senrai hả???-hs1

-Nghe ns trg' đó đáng sợ lắm!!!-hs2

-Chết mất-hs3

Giới thiệu: Học Viện Senrai

Học viện này là học viện lớn nhất nước, rất nổi tiếng, hs vào trg' này phải có số điểm từ 9,0 trở lên và phải đạt trình độ học cao. Ngôi trường dc xây theo kiểu 1 lâu đài kiến trúc cổ Châu Âu, Học viện này rộng hơn học viện Royal khá nhiều nhưng hs sinh ngoan chỉ là cái vỏ bọc bên ngoài, học viện này chính là 1 xã hội tâm tối thu nhỏ, hs mà vào trg' này ko pik điều sẽ ăn những trận đòn mà khó có thể sống nổi, mún sống ở cái trường này chỉ cần 3 điều:

- 1) Tiền
- 2) Thế Lực
- 3) Là ng' troq thế giới ngầm

7:00 am!!! Học Viện Royal:

Kétttttttttttttttt

Tiếng thắng xe của chiếc BWM mới nhất xuất hiện, bước xuống xe đầu tiên là Jenny, hôm nay cô mặc nguyên bộ đồng phục của trg' Senrai chỉ có điều chiếc váy đc cô cắt ngắn lên, chân mang đôi giày cao gót của Ý, mái tóc màu hung đỏ đc bím xù và cột cao lên, tiếp theo là tới Elly, nàng nhà ta thì chọn nguyên bộ đồng phục cũ, mái tóc dài đen mượt đc tết bím xéo sang 1 bên kẹp = 1 cái băng đô màu xanh, chân mang giày búp bê cũng xanh nốt, Kull bước xuống xe mà làm cko bọn con gái ngất hết, Nhóc mặc bộ đồng phục, mái tóc màu bạch kim đc vuốt keo dựng ngược lên, đeo chiếc hoa tai hình bò cạp, chân mang giày da của Ý, và có lẽ nổi bật nhất là nó, chiếc váy đồng phục của nó đc thay = chân váy da màu đen, mái tóc màu hạt dẻ đc xoắn dài, mang thêm đôi bông tai hình bò cạp và đôi boots da của Pháp làm cko nó tăng sức quyến rũ

-Trời ơi!!! Học sinh Senrai kìa-hs1

-Nhìn dữ tợn quá-h\$2

-Anh kia đẹp trai quá!!!!-hs3

&\$*-*\$&>&\$*\$*\$&\$*>->*\$*\$-\$*\$**1*\$&=:*\$<>

<>

<>Nguyên dám đi thẳng tới lớp 12A1, vì đc chỉ định ngay từ đầu, thầy hiệu trưởng bảo lớp này hôm nay phải im lặng nên cái lớp im phăng phắc, chỉ có hần thì ngồi nghe nhạc ả thì khoắc tay hần, cậu vs nhỏ thì ngồi caro, 2 tên kia thì onlie Facebook

<>-Đây là hs trg' Senrai!!!-Gv nói xong cả lớp ngược lên nhìn trong đó có cả tụi hần

<>***** còn tiếp*****

28. Chương 26: Đụng Mặt-phần 3

-Các em hãy giới thiệu mình đi-gv cười ns vs bọn họ

-Dương Hoàng Ân Băng,Angel-nó nói mà mặt lạnh như băng, ko có 1 tí cảm xúc nào cả làm ọi ng' cảm thấy hoảng sợ khi đứng trước nó

-Xin chào, mình là Nguyễn Phương Trang, là hội phó hội hs của Senrai, mong mọi ng' hợp tác và giúp đỡ, gọi mình Là Jenny cũng đc-cô nói xong còn cười để lộ chiếc răng khểnh nhìn cực iu

-Hi, mình là Đoàn Hà Thành, cũng là hội phó hội hs, mong ng' giúp đỡ, gọi mình là Elly nhé-Elly vừa nói vừa cười

-Dương Hoàng Ân Khải, mong người giúp đỡ, gọi Kull nhá!!!-Nhóc này nói mà làm mí nàng xị máu mũi tùm lum tà la hết nà

-Lâm Hạ Băng!!!- miệng hần mấp máy 3 từ đó làm cho nguyên đám nhìn nó, quả thật là rất giống nó nhưng sao cô gái này nhìn lạnh lùng quá, không giống Hạ Băng ấm áp tí nào cả

-Đúng!!! Cô ấy là Lâm Hạ Băng!!-nhỏ thốt lên làm cả lớp ngoáy lại nhìn

-Em có chắc không-cậu hỏi nhỏ

-Em và cậu ấy chơi chung từ nhỏ nên rất dễ nhận pik-nhỏ nói mà lòng đau tại sao hồi trước nhỏ ko tin nó chứ!!!

4 Con ác quỷ(là ai thì mí pn pik rồi nha) đứng dậy đi tới chỗ tụi nó đang đứng, ả Phương Trinh nhìn nó cất giọng mỉa mai

-Ồ!!! Lâm Hạ Băng!!! Giờ nhìn khác quá nhỉ!!! Chắc quen anh chàng thiếu gia này nên mới giàu có chứ gì!!!

-Hahahah-Kim Vy,Minh Thư,Thanh Nghi cười

-Chà ở đây có lũ chẳng pik điều ha Elly-Jenny nói mà tắc lưỡi

-Ừ!!! Đúng là chuột cống ý nhà mình có chút tiền thì ra về ta đây khinh thường ng' khác-Elly cũng mở miệng ns

-Mày nói gi vậy hả???-Hà Kim Vy tức giận đi thẳng tới chỗ nó tính tát nó thì nó đã cầm tay ả lại và

Chát..... Năm ngón tay xinh đẹp của nó đã in lên gương mặt của Kim Vy!!!! Mọi ng' ko ngạc nhiên vì đã là hs Senrai thì các chuyện đó khá bình thường, nó cất giọng

-Hà Kim Vy!!!! Cô chưa đủ tư cách nói chuyện vs tôi!!! BẮN-Vừa nói nó vừa chùi bàn tay vừa tát ả xong

-Đúng là Hs Royal gây chuyện vs mình trước đánh dấu vào đi!!!!

*Tiết 1:

Sơ đồ lớp học

.....

.....

.....

.....

Lăng Hạo-Thế Đạt. Nhỏ-Cậu. 3 ả kia

Kim Vy-Hắn. Nó-Kull. Jenny-Elly

-Chào các em tôi là gv dạy toán ms, nghe ns trg' ta có hs Senrai về học, nên cô muốn 1 bn Senrai lên giải thử nào!!!-bà cô nói đặc ý

-Bài này dễ ha!!!!-Jenny cười,

-Ừ!!! Dễ ẹt!!!!-Elly cũng ns

Cả lớp ngạc nhiên, đề toán này quả thật rất khó, tới lớp chuyên còn ko giải đc huống chi là..... Mà phải thôi trình độ học của Senrai khá cao hơn Royal mà

-Angel!!! Em lên giải đi

Nó bước lên, tai đeo headphone, tay còn lại thì đút trong túi váy, tay kia thì cầm viên phấn viết lia lia và xong 3' bà cô tấm tắc khen quả ko hổ danh là hs trg' chuyên có khác

Tan học:

Nguyên đám tụ hân và mí ả đang đi ra cổng cb đi chơi thì 1 chiếc xe hàng ms nhấtđậu trước mặt, nó, Kull,Jenny và Elly đi tới cái xe và bước lên. Hắn sẽ điều tra việc này chỉ sau 2 năm mà nó thay đổi quá

29. Chương 27: Thân Phận Thật Sự

*Biệt Thự Royal

-Yahhhhh!!! Tổ muốn điều tra xem Hạ Băng tại sao lại thay đổi như vậy-nhỏ vừa hét vừa nói

-Trời!!! Tổ còn ko tin nổi ng' hồi sáng là Hạ Băng lun ó-Lăng Hạo nói mà tay cứ bấm đt lia lia

-Mún pik thì điều tra đi!!! Xem cô ta là cái thá gì!!-Hà Kim Vy cùng Phương Trinh bất xúc nói

-Alo!!!! Anh điều tra cho tôi 1 người tên là Dương Hoàng Ân Bằng, bằng mọi giá phải tìm cko = được không thì đừng trách!!!-Hắn ns lạnh giọng

5phút sau:

-Thưa anh đã có kết quả rồi!!-tên kia nói, hắn bật loa lớn ọi người nghe

-Cô ấy là Nhị Tiểu Thư của tập đoàn Senrai(SR) và là người thừa kế hợp pháp chức nữ hoàng nước Anh, đồng thời cũng là bang chủ bang Angel được mệnh danh là Bà Hoàng Thế giới đêm!!!-tên kia vừa nói vừa run

-Ôi mẹ ơi!!!!-nhỏ nói mà hồn lên mây, ko ngờ nó sau 2 năm lại đáng sợ như vậy chứ.

-Mà Tập đoàn Senrai là gì???-All

-Trời ạ!!! Senrai là 1 tập đoàn phải nói là tầm cả thế giới, thâu tóm toàn bộ thị trường Châu Âu, còn đc mệnh danh là ông hoàng Châu Âu, hiện giờ thì đang thâu tóm Châu Á, ai trong giới kinh doanh mà không biết tới tập đoàn này-Cậu ngồi giải thích cko nguyên đám hiểu

-Vậy nó còn lớn hơn tập đoàn Royal nữa sao????-Hà Kim Vy hỏi

-Ừ!!! Đúng vậy!!!!-Cậu trả lời

-Tìm hiểu thông tin về tập đoàn Fail cho tôi!!!-nó nói

-Dạ vâng thư tiểu thư!!!!-Will trả lời nó

-À mà còn mấy tập đoàn kia tôi nhờ anh xem giùm anh đã koi chưa???(tập đoàn của nhà Phương Trinh, Thanh Nghi,Minh Thư á)-nó hỏi

-Vâng!!! Những tập đoàn ấy đang Phát triển khá mạnh!!!! Tôi đã mua cổ phiếu của các tập đoàn đó theo ý của tiểu thư rồi-Will trả lời

-Tốt-nó cười nhếch mép

*Biệt Thự Royal:

-Cháu chào Bác-Kevin lịch sự

-À chào cháu, mời cháu ngồi-mẹ hắn từ tốn nói

Hôm nay là ngày anh hai nó dẫn nó tới xem mặt cô dâu của anh nó xem nó có chấp nhận không??? Bữa nay cũng có hắn, Hạo,Cậu,Đạt,nhỏ,Kim Vy nữa, họ muốn xem koi bn trai của Phương Linh đẹp trai tới mức nào có thật như lời đồn!! Nhưng khi gặp anh ấy rồi thì ai cũng tấm tắc khen. Linh bước xuống ngồi kế mẹ của mình nhìn Anh cười, anh gọi điện kiu nó tới, và nó bước vào

-a!! Đây là em gái của con-Kevin giới thiệu nó

-Lâm Hạ Bằng à không Dương Hoàng Ân Bằng mới đúng!!!! Chào cháu mời ngồi-mẹ hắn lấp ba lấp búng. Cả đám kia nghe ra ko ngờ nó lại là em của anh Kevin hèn chi lúc đầu thấy quen quen

-Em gái!! Em có đồng ý chị Linh làm cô dâu của anh không???-Kevin hỏi nó

-Em không đồng ý-nó nói mà mặt lạnh băng ko tí cảm xúc làm ọi người bàng hoàng ko ngờ nó lại nó như vậy

-Tại sao?? Con gái ta có gì ko tốt-mẹ hắn hỏi nó

-Ko phải chị í không tốt mà bà hãy koi lại bà đi-nó nài xong xoay bước chân ra ngoài

-Vậy cháu xin phép-Kevin nói xong ra ngoài, còn Linh thì khóc nức nở

Cũng phải thôi, anh và Kull theo luật lệ thì vk của 2 người phải đc nó đồng ý mới có thể làm dâu Dương Gia chính vì vậy mà....

30. Chương 28: Nếu Như Em Muốn!! Tôi Có Thể Theo Đuổi Em Lại Từ Đầu!!!

*Học viện Royal:

-Xin chào toàn thể học sinh của học viện, sắp tới chúng ta sẽ có 1 buổi cắm trại tại núi XYZ, và toàn bộ hs bắt buộc phải tham gia tôi sẽ gửi thông báo về cho cha mẹ các em, chuyển đi các em sẽ ko dùng bất cứ 1 thiết bị điện tử nào hết cả và chuyển đi sẽ bắt đầu lúc 5h00 sáng hôm sau!!! Cảm ơn đã lắng nghe-tiếng thầy ht trên loa phát thanh vang vọng khắp cả học viện

*Lớp 12A1:

-Các em đã nghe thông báo của thầy ht rồi chứ!!! Tôi đã gửi thông báo về cko gia đình các em và vào ngày mai ko 1 ai đc quyền tới trễ!!! Sau đây các em sẽ bốc thăm chọn lều và chỗ ngồi trên xe nhá!!! 1 lều sẽ gồm có 6bn!!! Rồi h ta bốc thăm nào!!!!-gv

Mọi người lần lượt bỏ tên mình vào thùng và chờ đợi, ai cũng mong được ngồi kế hoàng tử của mình hết cả, nhưng thật ko may là nó lại chung lều vs hần,nhỏ,cậu,Hạo,Đạt và còn 1 điều tệ hơn nữa là nó lại ngồi kế hần chó!!! Thật là xui xẻo mà còn Hà Kim Vy thì giận tới đỏ mặt tía tai vì nó.

TTTM Royal:

Nó,Jenny,Elly quyết định tới trung tâm thương mại để mua đồ cko buổi cắm trại ngày mai nhưng nói 3 đứa đi mua đồ thực ra thì chỉ có Jenny mua thôi!!! Elly thì chilo ăn, còn mình nó cứ đi theo mí ng' đó cho có lệ

-Angel!!! Bà ko mua gì hả???-Elly vừa ăn kem vừa hỏi nó

-Ko-nó trả lời 1 câu ngắn ngủn xong quay lại nhìn ra cửa sổ

-Chứ bà tới đây chi???-Jenny thắc mắc hỏi nó

-Ko pik-nó trả lời

Còn 2 ng' kia thì bó tay luôn, nhìn nó trả lời mà cảm thấy ko vui từ khi nó tập huấn xong thì trở thành con người lạnh lùng như vậy!!! Thật ko thể hiểu nổi. Sau gần 3 tiếng troq TTTM thì bọn nó mới chịu về

Nó vừa về tới Biệt thự Dương Gia, thì đi ngay di ngay lên phòng ko nói vs ai 1 tiếng nào cả, vừa tới phòng thì nó đóng sầm cửa lại, lấy đồ xong vào phòng tắm, nó ngâm mình trong dòng nước nóng mà nghĩ tới những chuyện đã xảy ra, không phải là nó hận mẹ hần mà chỉ là nó ko đồng ý như vậy nó chỉ muốn thử lòng anh 2 nó thôi!!! Còn về phần Hàn Phu Nhân thì nó nghĩ bà làm như vậy là có lí di của bà nhưng bà ko nói thôi!!! Còn về phần nó, nó đã biến thành con ng' như thế này là vì gì chứ!!! Vì hần sao????

Reng...reng...reng...

Tiếng chuông dt thoại phá tan đi cái suy nghĩ của nó, giờ này mà ai gọi cho nó!!! Là Willl sao nhưng sao số dt này lạ vậy, nó bắt máy

-Alo-nó cất giọng

-Là anh!!!! - Cái giọng nói ấm áp này, là hần nhưng sao hần lại gọi dt cho nó, nó đang tính tắt dt thì tiếng của hần lại vang lên!!!

-Anh pik là em sắp tắt máy nhưng em hãy nghe anh nói 1 điều thôi: hẹn em ở chỗ cũ, ko gặp ko về-hần nói xong thì cúp máy

Còn về phần nó, nó cảm thấy tim đang nhói lên vì đau, nó tính mặc kệ hấn nhưng ko hiểu sao nó lại khoác tại chiếc áo bên ngoài, leo lên chiếc BWM rồi ra ngoài tới chỗ hấn, vừa tới nơi thì đã thấy hấn, nó nhanh chóng đi lại và cất tiếng

-Có gì??? Nói!!!-nó nói mà mặt ko có cảm xúc

-Em ko tính uống 1 cốc nước vs anh sao???-hấn cười ầm áp nhìn nó

-Đc thôi!!!-nó trả lời ngồi xuống

-Em!!! E,.. Còn giận anh sao???-hấn nhìn nó hỏi

-Giận??? Tội vs anh có quan hệ gì -nó nói

-anh pik là anh có lỗi nhưq-hấn áp úng

-xin lỗi nhưng chúng ta đã kết thúc từ 2 năm trước rồi-nó nói đứng dậy

-Nếu như em muốn!!tôi có thể theo đuổi em lại từ đầu!!!-hấn nói lớn vọng theo nó

31. Chương 29: Cẩm Trại

4:00am

Elly đang say trong cơn mộng thì bỗng tiếng chuông dt vang lên

Uh doo oon bool bij ah reh ch'oh't bool ha na

wa in jahn eh dahm kin yak sok ha na

hang sang nuh eh kyut eh suh

nuhl ji k'yu jool kuh ya

nal mit uh joon nuh yuss jahn ah oh~ oh

~na ba ra neun kuhn oh jik ha na

young won han heng bok eul kkukk uh jool leh

hwa ryuh ha ji ahn ah doh kkoom

kaht ji ahn ah doh

nuh man iss uh joo myun dwe

kuk kjung ma(I believe)

uhn jeh na (I believe)

ee sun kan eul ij ji ahn eul kkeh

nae p'oom eh (I believe)

ahn kin nuh eh mi soh ka

young won hi bij eul ee ruh ka ji ahn keh

cause your love is so sweet

you are my everything

j'ut nal bam dh dahn kkoom eh juht

uh ha neun mal ee ah nya nan byun ha ji ahn ah

oh jik nuh man ba ra bol kuh ya oh~ oh
 ~you're light of my life
 you are the one in my life
 nae moh deun kuhl dah il neun dae doh
 hoo hwe ha ji ahn ah
 oh jik nuh reul wi han byun ha
 ji ahn neun sarang eu roh
 ee jeh na eh keh iss uh ka jang soh
 joong han kuhn
 nae ka ah nin dang shin im ni dah
 mal loh neun dah jim hal soo ups ji man
 dang shin man eul sarang ham ni dah
 ddeh roh neun j'in koo j'uh ruhm ddeh roh
 neun yeon in j'uh ruhm
 noon kam neun keu nal kkah ji dang
 shin man eul sarang ham ni dah
 neul ha na rah neun ma eum eu roh
 heun deul ri ji ahn neun mit eum eu roh
 ah p'eum ma eum doh ham kkeh
 ki bbeun mam doh ham kkeh
 na nwo ka jjuhss eu myun hae
 yak sok hae(I believe)
 him deul ddae(I believe)
 nuh eh keu neul ee dwe uh jool kkeh
 nae p'oom eh (I believe)
 ahn kin nuh eh mi soh ka
 young won hi bij eul ee ruh ka ji ahn keh
 cause your love is so sweet
 you are my everything
 j'ut nal bam dh dahn kkoom eh juht
 uh ha neun mal ee ah nya nan byun ha ji ahn ah
 oh jik nuh man ba ra bol kuh ya oh~ oh
 ~you're light of my life
 you are the one in my life
 nae moh deun kuhl dah il neun dae doh
 hoo hwe ha ji ahn ah

oh jik nuh reul wi han
byun ha ji ahn neun sarang eu roh
you're light of my life
you are the one in my life
nae moh deun kuhl dah il neun dae doh
hoo hwe ha ji ahn ah
oh jik nuh reul wi han
byun ha ji ahn neun sarang eu roh
all I ever want is

~your love

~[Bài: Aloha]

-Alo!!! Đứa nào gọi bà sớm thế-Elly nói giọng ngái ngủ

-Tui-nó nói

-Ủa??? Angel hả??? Gọi chi sớm thế?? Pik ng' ta đang ngủ ngon ko hả-Elly vừa nói vừa lăn lộn trên giường

-Ko đi cấm trại à!!!-nó hỏi

-Chết cha!!! Quên mất tiu!!-Elly hốt hoảng nói

-Còn 30 phút nữa!!! Đi kiu con heo kia dậy lun đi-nó nói xong cúp máy cái rụp

Không pik hôm nay nó bị gì mà dậy sớm, nói chính xác là ko ngủ được ó, chắc vì chuyện hôm qua hấn nói với nó, nó nên chấp nhận hay từ chối đây!!!! Đứng suy nghĩ 1 hồi lâu thì 2 con bn yêu quý của nó cũng tới, nó cầu nhàu nhìn 2 đứa bn

-2 ng' pik trễ rồi ko???-nó lầu bầu

-Chời!!! Dương Hoàng Ân Băng lạnh lùng hằng ngày, ko pik nôn nóng đâu rồi ta!!!-Jenny chọc nó

-Mệt quá nha!!! Lẹ đi!!-nó vờ đánh trống lảng

3 đứa leo lên xe của mình rồi nhấn ga chạy vs tốc độ nhanh

*Học viện Royal:

Học sinh đã tới đây từ rất sớm để cb cko chuyển đi, ai cũng háo hức(Ko pik tới đó còn háo hức ko???) và tụi hấn cũng có mặt tại trường từ khá sớm

Hấn hôm nay chọn ình 1 chiếc áo raplan tay đen thân xám đậm đi vs quần jean dài mài rách, mái tóc bạch kim đc xoa loa xoa, chiếc bông tai lấp ló dưới mái tóc bạch kim í, chân đi giày thể thao. Cậu thì chọn ình 1 chiếc áo sơ mi sọc caro màu đen, quần jean và đi giày thể thao Nike. Lăng Hạo và Thế Đạt đều chọn áo thun cùng màu là màu xám vs quần tụt cộng thêm đôi giày thể thao(t/giả: Máy ông này đi leo núi mà ăn mặc cứ như đi chơi vậy!!! ><>

<>Nhỏ hôm nay trông rất gọn gàng vs chiếc áo thun in hình Pikachu nhìn vô cùng iu vs quần jean đến gối, mái tóc dài đc tết lên gọn gàng. Còn Hà Kim Vy thì mặc 1 chiếc áo croptop vs chân váy màu đỏ mang giày búp bê(t/giả: bà ni còn bệnh hơn!! Đi leo núi mà mặc vậy!!!!)

<>

<>Kết.....

<>Tiếng dừng xe nghe chòi tai của 1 chiếc BWM hàng mới nhất, nó bước xuống đầu tiên, hôm nay nó trông thật cá tính, ko hện mà gặp nó cũng mặc chiếc áo raplan giống hấn, nhưng nó mặc quần đùi jean đi giày thể thao Nike, tai đeo headphone, mái tóc màu hạt dẻ đc nó cột cao lên để lộ cái cổ trắng ngần.

<>Jenny và Elly thì chọn 2 chiếc áo đôi đi vs quần đùi jean, chân đi giày thể thao, tóc đc búi cao lên.

<>

<>*****

<>Mọi người cùng leo lên xe để đi tới điểm mà thầy ht chọn lựa, trên đường đi nó ngồi kể hần nhưng nó ko nói 1 lời nào làm cho hần vô cùng khó chịu, hần bắt chuyện vs nó nhưq nó ko trả lời hần

<>*Núi XYZ:

<>-Các em sẽ bị tịch thu hết tất cả các thiết bị điện tử, trừ máy nghe nhạc và các em chỉ đc ở nguyên trong lều ko đc đi đâu vì xung quanh đây có nhiều thú dữ và các emko đc ra ngoàikhi ko đc phép của gv. H thì các em về lều của mình đi

<>

<>Mọi ng' tản ra về lều của mình, nó và nhỏ, tụi hần cùng vào lều, tụi hần thì ngồi nói chuyện chơi trò chơi, nó thì tai đeo headphone, tay thì ngồi lật sách để đọc, nhỏ thì cố làm quen vs nó nhưng nó đều phớt lờ đi cả!!! Sau 1 hồi nhỏ nói quá nhiều làm nó bực mình nên ms lên tiếng

<>-Im lặng koi-nó nhìn nhỏ hét

<>-Ha!!! Cuối cùng cậu cũng chịu nói!!!!-nhỏ vui mừng nhìn nó

<>-Hạ Băng!!!!- Lặng hạo, đặt,cậu đi tới chỗ nó ngồi

<>-Có quen sao??- nó thờ ơ hỏi

<>-Em còn giận tụi anh chuyện đó sao???-cậu hỏi nó

<>-Chuyện đó??? Tôi là cái gì mà dám giận các ng'-nó trả lời

<>-Tụi tớ pik là tụi tớ sai!!! Chúng ta la bn cậu hãy tha thứ cko tụi tớ !!!-nhỏ nhìn nó nói

<>-Bn sao?? Nghe sao mà tốt quá vậy!! Chẳng phải lần đó mấy ng'...-nó nói chưa xong câu thì bỏ chạy ra ngoài, hần thấy vậy thì chạy theo nó, nó do chạy nhanh quá mất đà xuýt té xuống núi may là có hần đỡ kịp, hần kéo nó lên

<>-Em ko sao chứ???-hần lo lắng hỏi nó

<>-Ko sao!! Ko cần anh quan tâm!!!-nó nài xong gạt tay hần ra

<>-Sao em cố chấp vậy Lâm Hạ Băng!!! Họ đã nói là họ pik lỗi rồi, em có cần làm vậy ko hử?? Lúc em đi ko ns vs họ 1 tiếng nào em có pik là bọn họ lo lắng không?? Sao giờ em lại trách họ-hần tức giận nói

<>1giọt...2 giọt...3 giọt

<>Nó khóc rồi, 2 năm nay nó chưa hề khóc dù chỉ là 1 giọt nhưng sao bây giờ nó lại khóc... Vì hần ư... Tạo sao pên hần nó lại mềm yếu như vậy chứ... Mưa...mưa rồi, hần ôm nó vào lòng thì thầm

<>-Anh xin lỗi!! Là do anh!! Em có thể tha thứ cko bọn anh!!! Em hãy trở về làm Lâm Hạ Băng trước kia, 1 cô bé vui vẻ, hay cười!!- hần nài nỉ nó

<>-Em...-nó ấp a ấp úng ko ns nên lời

<>-Ko pik... Như vậy là đồng ý rồi!! Thôi ta về mưa rồi-hần công nó về lều

<>-A!!! Băng bà ko sao chứ!!-nhỏ lo lắng hỏi

<>-À!! Ko sao!!-nó cười

<>-Ừm!!! Tối nay tui ngủ vs bà ghen lâu rồi chưa đc ngủ chung-nhỏ nài nỉ nó

<>-Ừm.... Okie-nó trả lời

<>-Ahihihi-nhỏ

<>Tối đó, nó cảm thấy hạnh phúc, ấm áp đúng như hần nói nó hãy trở về là nó!!!

32. Chương 30: Bí Mật Được Bật Mí

Sau 2 tuần nó tới kiểm tra học viện Royal, nó đã chiếm lại được tình cảm của hần, đúng như những gì nó suy đoán trước, nhưng đây là gì chứ??? Chỉ là 1 phần nhỏ trong cái kế hoạch của nó, họ luôn nghĩ có thể hạ được nó bằng cái giọng tình cảm lơ lơ đó nhưng họ không bao giờ biết được bây giờ trong đầu nó chỉ có 2 chữ TRẢ THÙ.

Hôm nay hần nói với nó là mẹ hần kêu nó tới ăn cơm cùng, cũng tốt nó có thể típ cận bà, nó gật đầu đồng ý, hần hẹn nó 7h hần sẽ tới đón nó h thì còn sớm chán nên nó tranh thủ đi vòng vòng, nhưng nó lại gặp lại 1 người làm cho nó không muốn gặp đó chính là Vương

-Chào em!! Hạ Băng, lâu quá không gặp-Vương nhìn nó nhoeo miệng cười

-Chào!!-nó trả lời trống không

-Sao vậy??? Gặp anh không vui sao??? Anh nhớ em đã từng nói là xem anh là người quan trọng-Vương cười hỏi nó

-Người quan trọng??? Nực cười!!! Chắc là tại vì khi đó tôi Ngốc quá nên mới tin anh thôi!!!!-Nó nhếch mép cười nhìn anh

-Em nói vậy là có ý gì???-Vương nói giọng hơi run, nhìn nó, anh ko tin bây giờ chính người đang đứng trước mặt anh là nó, là Lâm Hạ Băng mềm yếu

- Anh hỏi tôi sao??? Anh thử nghĩ xem anh đã làm cái gì mà phải không Hàn Minh Vương!!!-nó nhìn anh = con mắt sắc lạnh, con người màu xám ko di chuyển, nhìn chằm chằm vào anh

-Em muốn nói gì???-Vương cố hỏi lại

-Anh muốn tôi nói thẳng sao??? Được!!! Chẳng phải anh tiếp cận tôi là do ông nội của Lãnh Phong và anh sắp đặt sao???? Còn nữa!!!! Chính ông anh là người gây ra cái chết cko em trai và bà tôi, không dừng ở đó, chuyện ba mẹ tôi li dị là do mấy người cho người ép buộc để tôi nhìn thấy cảnh đó, để tôi hận họ và mục đích của mấy người chỉ có một chính là muốn giết tôi-nó nói mà bây giờ mặt cứ như 1 con ác quỷ đội lốt thiên thần

-Em!!! Làm sao mà em pik chứ???-Vương lắp ba lắp bắp sợ sệt

-Anh nghĩ tôi là ai???? Trong thời gian tôi biến mất tôi đã làm gì ??? Hứ!!! Tôi sẽ cho Hàn gia mấy người 1 cái cảm giác mà khó quên-nó nói pha chút sự gian tà

-Cô!!! Cô muốn làm gì!!!! -Vương hỏi nó

-Làm gì??? Ha.. Anh nghĩ tôi có thể làm gì!!!! Cái tập đoàn Royal và Hàn gia các ng'hãy chuẩn bị đi là vừa....-nó nhìn Vương nói

-Không được!!! Em không được phép!!! Chẳng phải em yêu Lãnh Phong sao??? -Vương nhìn nó bằng ánh mắt van xin

-Yêu sao????? Hahahaha... Hồi trước thì có bây giờ thì.... Tôi ko còn pik yêu là gì???-nó cười 1 giọng đầy mỉa mai

-Em!!!! Em ko sợ tôi nói với Lãnh Phong sao?????-Vương cố nói

-Anh nghĩ anh còn có cơ hội sao???-nó vừa nói vừa rút trong người ra cây súng màu đen, loại mới nhất

-Em!!!! Ở đây là đg' phố, em ko nên làm vậy-Vương sợ sệt

-Anh nghĩ ở đây có ai cứu anh không.... Giờ thì ...tạm biệt

Đoàng..... 1 tiếng súng vang lên giữa màn đêm, 1 con người đã ngã xuống ,máu loang ra thành từng vũng 1, nhìn cảnh tượng thật thảm.....Nó lấy tấm khăn giấy ra lau và rút dt ra gọi cho Will

-Alo!!! Will anh giúp tôi tới giải quyết việc, đem theo đồ và 1 chiếc xe mới cho tôi!!!-nó nói

-Vâng-giọng Will vang lên bên kia

Biệt thự Royal:

-Cháu chào Bác-nó cười chào Hàn Phu Nhân

-Chào cháu!! Cảm ơn cháu đã tới-Hàn Phu Nhân nhìn nó cười

-Chẳng may Bác gọi cháu tới ăn cơm!!!! Có việc gì không????-nó hỏi bà

-Ta muốn con đồng ý cho Kevin lấy P.Linh!! Con thấy thế nào????-bà hỏi nó

-Chuyện đó ko thành vấn đề!!!! -nó cười

-Tốt!!! Vậy con và Phong!!! Ta cũng muốn hai đứa đính hôn!!!!-bà lại nhìn nó hỏi

-ừm...con có thể suy nghĩ lại...-nó ấp úng trả lời

-Tại sao ko phải là bây giờ??? Con ko yêu thg' Phong sao???-bà gấp gáp hỏi

-Con cần 1 thời gian!!! Chào bác con về!!!-nó cười xong bước ra khỏi nhà, vừa leo lên xe nó đã nhếch mép
” Bà muốn tôi đính hôn vs con trai bà để thuận lợi cho tập đoàn Royal của bà sao??? Thật ngây thơ!!! Bà nghĩ tôi là con người dễ gạt!!! Nếu muốn tôi sẽ chấp nhận nhưng bà đừng vội mừng!!! Trò vui chỉ ms bắt đầu thôi!!! Hàn Phu Nhân à”

*****_*

P/s: T/giả có vài lời muốn nói, t/giả rất chân thành cảm ơn các bn đã bình luận chỉ ra điểm sai của t/giả nhưng truyện chưa dừng ở đây nên các bn đừng vội kết luận nhá!!!! Tks các bn nhìu nha!!!

33. Chương 31: Lễ Đính Hôn-thân Phận Của Hắc

*Tập đoàn Tài Chính Senrai:

-Ông nội con tới rồi!!!!-nó vừa vào phòng ông nó, cúi chào ông xong ngồi xuống bộ ghế sofa

-Ừ!!! Chuyện ta giao cho con!!! Con đã làm xong chưa-giọng của 1 người đàn ông

ngoài 60t vang lên, giọng nói nghe khá điềm tĩnh, thư thái

-À!!!! Con đã hoàn thành!! Mà còn 1 chuyện nữa????-nó nhìn ông nó nói

-Chuyện gì???-ông nhíu mày nhìn nó hỏi!!

-Hàn Phu Nhân muốn con đồng ý cho Kevin lấy Phương Linh và con sẽ đính hôn với Lãnh Phong-nó ôn tồn đáp vs ông

-Bà ta gian manh thật!!! Con cứ làm theo đi nhưt hãy coi chừng P.Linh, nó ko ngoan hiền như con biết đâu!!! Hơn nữa, Lãnh Phong nó cần biết sự thật-ông đáp lại nó

-Vâng nhưng con sợ... Lãnh Phong....-nó ấp a ấp úng

-Ko dc sợ!!! 2 năm qua ta đã dạy con như thế nào!! Không được hoảng sợ trước kẻ thù!!! Nếu như hoảng sợ con sẽ...-ông nói bỏ lửng

-Con pik rồi... Thưa ông....

*****_*

1 Tháng sau:

Trên báo bấy giờ toàn là những tin tức về chuyện kết hôn của Kevin con trai tập đoàn Senrai và P.Linh con gái của tập đoàn Senrai, hơn nữa lại có tin đính hôn của nó và hấn làm chấn động các giới kinh doanh, toàn bộ cổ phần của tập đoàn Royalhầu như được nó mua hết, giá cổ phiếu của Royal đang tăng lên đáng kể làm cho chủ tịch rất hài lòng. Còn về phía Senrai, tập đoàn này nhờ tin này lại càng nân cao về mọi mặt hơn, và đã thâm tóm giành vị trí đứng đầu.

Hôm nay là ngày đám cưới của Kevin và Linh, mọi người trong giới kinh doanh lớn nhỏ đều có mặt họ rất vinh dự khi được dự đám cưới của Người thừa kế Senrai, toàn bộ nhà hàng được Hàn Phu Nhân bao trọn gói hết, mọi thứ bà đều muốn hoàn hảo cả, ngay cả chủ tịch(tức ông nội hấn á) cũng có mặt, ông cũng vui mừng không kém vì dc làm xui gia vs Senrai, nhưng họ đâu biết được, chỉ trong chốc lát nữa thôi sẽ có 1 chuyện hay xảy ra

Kevin mặc trên người bộ âu phục màu trắng, châm mang giày da của nhà thiết kế Ý, tóc được anh vuốt dựng hấn lên, để lộ từng nét hoàn mỹ trên gương mặt thanh tú ấy, tay thì cầm bó hoa hồng trắng của cô dâu. Phương Linh hôm nay rất lộng lẫy trong chiếc váy cưới do chính tay nhà thiết kế nổi tiếng làm nên, tóc cô được búi cao, đeo 1 chiếc vương miện nhỏ, đi đôi giày cao gót đính Hạt kim cương

Tiếng nhạc của đám cưới vang lên, anh khoác tay cô đi vào trong lễ đường trước sự chứng kiến của mọi người, vị cha xứ hoàn thành xong việc của mình thì lên tiếng hỏi

-Hàn Phương Linh!! Con có đồng ý lấy Dương Hoàng Ân Minh làm chồng không

-Con đồng ý!!! -cô nhanh nhẩu trả lời

-Dương Hoàng Ân Minh, con có đồng ý lấy Hàn Phương Linh làm chồng không

1 phút trôi qua.. Ko thấy tiếng trả lời của chú rể thì mọi người cảm thấy lo

-Con ko đồng ý-lời nói của anh vừa vang lên thì mọi ng' ở dưới bắt đầu xôn xao lên cả

-Anh!!! Tại sao anh ko đồng ý????-Linh chạy tới nắm tay anh hỏi cho ra lẽ, nhưng anh gạt đi cất giọng

-Cô nghĩ cô đủ tư cách à!!!-anh khinh miệt nhìn cô

Tiếng phồng vãn của cánh nhà báo vang lên, bảo vệ phải đuổi họ ra ngoài, bây giờ trong thư phòng chỉ còn có ông nó, hàn phu nhân, ông Linh, Kevin, Kull, và Linh

-Cháu nói đi tại sao???-ông Linh lên tiếng

-Xin lỗi nhưng mấy người chưa đủ chưa cách- ông nó lên tiếng

-Nhưng....-Hàn Phu Nhân lên tiếng

-Ha!!! Coi lại Hàn gia của mấy người đi!!! -Kevin nói xon cùng ông và Kull ra ngoài

Hấn sau khi bị nó đánh ngất thì đã tỉnh dậy đầu óc hấn quay mòng mòng, vừa mở mắt ra đã thấy nó ngồi đó, ai lại ngồi đối diện nó

-Ân Băng!!! Đây là đâu????-Hấn nhìn nó hỏi

-Đây là ở Pháp!!!!!!-nó ôn nhu nhìn anh cười

-Tại sao anh lại ở đây????- hấn hỏi nó

-Anh cần pik được 1 sự thật!!! Nhưng anh phải thật bình tĩnh nghe em nói!!!-nó nhìn hấn hỏi

-Ko sao!!! Em cứ nói đi!!!-hấn cười nói vs nó

-Thật sự!!! Anh ko phải là cháu ruột của Hàn gia, Hàn gia chỉ có 1 mình Vương là người thừa kế, họ chỉ sự dụng anh như 1 con cờ trong kế hoạch của họ, họ mới chính là người hại chết ba mẹ anh!!!!!!- nó nói mà ghen ngào

-Em!!! Em đang nói dối sao??? Ko...ko phải là giả dối thôi-hắn ko tin vào những lời mà nó nói

-Ko, đó là sự thật!!!-nó cố trấn an hắn

-Vậy... Ba mẹ anh là ai??? Tại sao họ lại muốn giết chứ???-hắn thất thần hỏi

-Anh là con cháu của Nguyễn gia, là người thừa kế của tập đoàn King!!!! Anh phải quay về vị thế của gia đình mình chứ!!! -nó nhìn hắn

-Thật...thật sao????? -hắn ấp úng hỏi nó

-Ông nội anh muốn anh quay về đào tạo anh!!!! Anh sẽ đi chứ!!!-nó nhìn anh hỏi

-được anh sẽ đi!!!! Nhưq em hứa em phải đợi anh dc ko??-hắn nhu tình hỏi nó

-Được anh sẽ đợi-nó nhìn anh

Điều nó phải làm là trả thù Hàn Gia, còn hắn, là cháu của bn ông nó, là thanh mai trúc mã của nó, nó yêu hắn nhưng nó muốn hắn trở về vs thân phận thật sự của hắn!!! Ko mún nhìn thấy hắn đau buồn trong căn nhà đó nữa!!! Nó muốn hắn lun tươi cười chứ ko phải 1 ng' lun u buồn vì chuyện gia đình ^^

34. Chương 32: Đổ Bể-royal Gục Ngã

Hắn nghe lời nó nên theo ông ruột của hắn về Pháp để làm giấy chứng nhận sau đó sẽ sang tên quyền thừa thế và ông của hắn muốn hắn phải vượt qua 1 chuyến thực tập như nó vậy mới được

Còn ở bên Việt Nam, tập đoàn Royal đang ngày 1 tuột dốc, từ hạng nhì của Châu Á bây giờ không còn cầm cự được trong top 20 tập đoàn lớn của Châu Á, Hàn Chủ Tịch(Tức papa nuôi hắn á) phải chạy đôn chạy đáo để lo toan mọi việc. Xong xuôi, công việc vừa lắng xuống thì Scandal của Hàn Phương Linh lại nổi lên, các tay nhà báo đã chụp lại hình cô ta và 1 người đàn ông đã khá đứng tuổi đang ôm ấp nhau, mọi người trong giới kinh doanh cho rằng, Hàn gia dùng con gái của mình để trai đổi trong công việc làm ăn. Về phần chuyện hắn ko phải là con cháu ruột của Hàn gia đã bại lộ, khiến cho cổ phiếu của Royal ngày càng tụt đi

hắn

Từng là một tập đoàn lớn trong thương trường mà giờ đây tập đoàn Royal lại phải đi cầu xin những tập đoàn nhỏ trước kia mà ông từ chối. Nhưng họ ko những ko bằng lòng trái lại còn phỉ báng Royal nữa. Xem ra vụ này Royal ko cầm cự được bao lâu nữa. Nó lật từng trang báo, ngày nào cũng có những tin về Royal cb phá sản này nọ thì nó càng thích, càng rất hứng thú ” Hàn gia à!!! Mới có 1 bước đầu mà thế thảm vậy sao???? Nhưng trò chơi còn dài lắm!! Từ từ mà tận hưởng đi”

Còn ở học viện Royal, từ khi thông tin hắn ko phải con cháu Hàn gia thì những lời bàn tán về hắn rất sôi nổi, tứ đại hoàng tử hồi trước giờ ko còn nắm quyền trong cái học viện này nữa rồi. Bây giờ người nắm quyền cái học viện này là Jam, cậu là 1 tên ăn chơi khé tiếng, khá ghét hắn từ khi hắn ko còn là ng' của Royal nữa thì tên này lại lộng hành xưng là chùm, ngay cả Minh Khải, Lăng Hạo, Thế Đạt cũng ko dám làm gì tên này cả!!! Còn về phần ả Hà Kim Vy sau khi nghe hắn ko còn là ng' thừa kế nữa thì huỷ hôn, và đi theo làm bn gái của tên Jam, nói là bn gái cko đỡ mắt mặt chứ thật ra chỉ là 1 con tình nhân mà thôi!! Khi nào chán Jam có thể đá mà!!!!

*****_***

Biệt Thự King

Nó mở cửa thư phòng bước vào, đi tới bộ ghế Sopha làm bằng lông da hổ quý hiếm, khẽ cúi đầu vs người đàn ông đã khá lớn tuổi, ông ta cười hiền nhìn nó

-Chào ông!!!-nó lễ phép lên tiếng

-Ừ!!! Quả ko hổ danh là cháu gái của bn ta!! Càng lớn càng xinh đẹp nha!!!-ông nói vs nó

-Dạ!!! Cháu cảm ơn ông!! Chẳng may ông gọi cháu tới đây có việc gì không ạ???-nó thắc mắc hỏi ông nội hần

-A!!! Cháu biết ngay mai Lãnh Phong sẽ trở về đây chứ???-ông điềm đạm hỏi nó

-Dạ vâng cháu biết nhưng cò gì ko ông???-nó thắc mắc hỏi ông

-Ta muốn con và Phong sẽ chuyển qua Royal cùng học!!! Con thấy sao????-ông hỏi nó

-Vâng!!! Ngày mai chúng cháu sẽ tới đó!!!-nó trả lời

-Tốt-ông cười, xem ra ông rất hài lòng vs cô cháu dâu này

-Dạ!!! Xin phép cháu về-nó đứng lên cúi đầu nhìn ông

-Ừ!!!-ông gật đầu

Nó trở về Senrai và leo lên phòng, đã 2 tháng rồi nó ko đc gặp hần, nó nhớ hần, ko pik giờ này hần đang làm gì nữa??? Sao đi 2 tháng rồi mà ko gọi đt cko nó, ngay cả 1 cái email cũng không!!! Nhưng ko sao ngày mai nó đã có thể gặp lại hần, ko pik hần có nhớ nó ko

Nó nằm suy nghĩ 1 hồi thì ngủ thiếp mất!!! Nó đâu pik rằng hần luôn nhớ nó mong đc về vs nó....

35. Chương 33: Trở Về

Những cái lạnh của ngày cuối đông làm cko người ta lạnh tê người, mang thei bao nỗi buồn, nỗi nhớ. Nó đang nằm trên giường rộng lớn , cuốn mình trong chiếc chăn ấm áp, bỗng tiếng chuông đt vang lên làm nó chợt tỉnh giấc, nó uể oải vs tay lấy chiếc đt ở đầu giường

-Alo!!!- nó nói giọng ngái ngủ

-Nè Heo!!!! Em ngủ nhieu quá đấy-giọng nói lạnh lùng vang lên bên đầu dây bên kia, nghe thì lạnh lùng nhưng lại rất quan tâm, rất ấm áp

-Phong???? Anh làm gì mà gọi cho em sớm thế????-nó nói mà lòng thầm vui mừng

-Sớm???? 7h rồi đó cô nương à!!! Bộ cô ko tính đi đón tôi à!!!-hần ở đầu dây bên kia nói giọng trách móc

-Chết!!! Em quên mất!! Hihi sorry anh!!! Em đi đón anh ngay-bên này thì nó cười trừ vs hần

-Thôi khỏi đi!!! Anh về rồi, đang ở bên nhà ông nội đây!!! Em qua đi anh chờ đi học-hần nói

-Okir!!!! -nó nói xong cúp máy cái rụp ko đợi hần trả lời mà lao nhanh vào toilet

*Biệt thự King:

Nó đã có mặt ở biệt thự nhà ông hần, hôm nay nó diện bộ đồng phục Royal, khoác thêm áo khoác da đen bên ngoài, tay đeo găng làm = gai chất liệu tốt, mái tóc màu hạt dẻ được buộc cao lên lộ ra chiếc bông tai hình con bò cạp nổi bật, chân đi giày boots cổ thấp, nhìn nó bây giờ rất very là cá tính, trưng nguyên bộ mặt lạnh lùng đi vào nhà hần.

Mọi vật dụng trong nhà này khá quen thuộc vs nó vì nó hay tới đây chơi, nhưng điều nó ko hài lòng nhất chính là người giúp việc nữ mới vào kia, ăn mặc thì hở hang,loè loẹt, giọng thì chanh chua đánh đá, ko biết lễ phép, đó là những nhận xét của nó vs cô người hầu này, ko hiểu sao mà hần chọn người như cô ta làm việc

Cô người hầu kia vừa thấy nó thì liền bước tới, nghênh mặt lên, nhìn nó = ánh mắt xem thường, cất giọng chanh chua

-Cô tìm ai???-ả vừa nói vừa quạt quạt làm cko nó khá bức dọc

-Nguyễn Hàn Phong-nó nói mà mặt ko tí cảm xúc, đôi đồng tử quét ánh nhìn lạnh lùng về phía ả

-Cô tìm cậu chủ???? Cô là ai???! À biết rồi chắc là người mà cậu chủ qua đêm xong giờ tới đây đòi tiền hả??? Nhìn xinh như vậy mà.... Chắc...chắc-ả nói nó bằng giọng khinh thường, vừa nói vừa tặc lưỡi

CHÁTTTTTTTTTT

Một cái tát vào mặt ả, một bên má của ả sưng tấy lên vì cái tát của nó, còn về phần nó, nó giận run người, hai tay siết chặt lại thành quyền, ả tính lao lại đánh nó thì 1 giọng nói lạnh lùng vang lên ở cầu thang

-Dừng lại-hắn nói xong nhìn ả = ánh mắt ” Thử đụng vào cô ấy coi!!! Cô sẽ biết tay”

-Cậu chủ-ả nói lấp ba lấp bắp, lùi về phía sau mấy bước

Hắn ko nói gì, kéo tay nó đi ra ngoài xe, đóng cửa xe cái ầm xong phóng đi luôn, suốt trên đường, ko ai nài vs ai câu gì hết, ko khí ngày càng nặng nề

-Em!!!

-Gi????

-Giận à!!!

-Ko

-Chứ sao???

-Cho thôi việc

-Cô ta

-Ừ

-Được

Đây là đoạn nói chuyện 2 ba từ của cặp băng đi động, sau khi hắn nói xong thì nhún miệng cười làm nó cũng cười theo

Học viện Royal:

Kết....

Tiếng thắng gấp của 1 chiếc xe, nó và hắn bước xuống chiếc Ferrari, đi thẳng 1 mạch vào phòng học mà ông đã chọn sẵn, đó chính là 12A1. Cô giáo CN đang giảng bài thấy nó và hắn thì cúi đầu chào, mở miệng lịch sự

-Nguyễn thiếu gia, Dương tiểu thư!!! 2 người đã đến-cô giáo mở lời nhưng đáp lại vẫn là sự lạnh lùng, nó và hắn bước vào lớp làm nhù tiếng xì xầm vang lên

-Anh Phong kìa!!!

-chời!!! H anh ta nghèo rồi

-Mà vẫn đẹp trai!!!

Bla bla bla..... Cậu,nhỏ, Hạo, Đạt, đều rất ngạc nhiên khi thấy hắn, ko phải hắn ko phải là con ruột Hàn gia sao??? Vậy sao hắn đc học ở đây!!! Nó và hắn đi 1 lèo xuống cuối lớp, quảng cặp xuống và ngủ....

-Ê!!! Nhỏ đó nhìn ngon quá đại ca- 1 tên đàn em ns

-Ừ!!! Tao kết nó rồu!!! Tao sẽ cưa nó!!!-Jam trả lời

-Nhưng còn Kim Vy-1 tên khác nói

-Nhỏ đó tao quen chơi!!!!!! Ko thích thì đá-Jam nói ung dung

-Nhưng còn thg‘ Phong-tên đó ns típ

-Thg‘ đó chỉ là 1 thg‘ thất bại!! Làm gì đc tao!!-Jam tự tin nói

~~~~~  
Ra chơi

Nguyên đám tụi cậu kéo xuống chỗ nó và hấn mà bắt chuyện

-Phong!!! Mày đi đâu mà ko liên lạc vs tụi tao thế!!!!-Lăng Hạo mở lời

-Về nhà!!!!-hấn trả lời cụt lủn

-Mày đổi họ rồi hả??? Pama mày là ai-cậu hỏi

-Tôi khi nào thích thì tao nói-hấn nói xong nhếch mép

-Nè!!! Cô bé nhìn em dt quá!!! Làm bn gái anh nha!!!-Jam lại tiếp chuyện vs nó

-Biến-nó nói

-Trước sao gì em chả là của tôi-Tên Jam tự tin nói

-Ko pik của ai!!! Đừng đụng vào bn gái tao-hấn xuất hiện xong kéo nó đi!!! Còn Jam thì đứng đó nhếch mép cười đều

## 36. Chương 34: Gặp Nạn Trong Bar

Chương 34: Gặp nạn trong bar

Hắn sau khi đi học lại, mọi người ko pik hắn là người thừa kế của tập đoàn King nên cứ ra vẻ vs hắn, ko nói chuyện và còn khinh miệt hắn nữa nhưng học đâu biết rằng họ sắp gặp một chuyện mà họ ko tưởng tượng được. Còn về phần nó, phần thì suốt ngày bị tên Jam đeo bám, phần thì bị tụi con trai trong trường gtheo đuổi làm nó nhứt cá óc lên được

Nó và Phương Trinh giờ cũng khá thân, cô đi xin lỗi nó và xin nó tha thứ được nó chấp nhận, nó, nhỏ, và Trinh bây giờ đc gọi là tam tiểu thư của trường. Đã lâu rồi nó ko qua thăm Jenny vs Kelly nên hôm nay nó sẽ qua trường Senrai thăm bọn họ

\*Học viên Senrai

Nó vừa bước vào cổng trường thì bị 1 đám con gái chặn đường lại, con nhỏ tóc đỏ đầu đàn nhìn nó xong cất giọng chanh chua

-Mày là ai??? À, hs Royal đây mà, qua đây chi-nhỏ đó hỏi nó

-.....-nhưng đáp lại là sự im lặng và ánh mắt hờ hững lạnh lùng của nó

-A!! con này láo, chị 2 tao hỏi sao mày ko trả lời-nhỏ thứ 2 chỉ vô mặt nó quát

-Mấy người đang làm trò gì vậy??-Will từ đâu chạy tới vội vã nói

-A, anh Will nhỏ này học bên Royal qua mà láo, dám liếc tụi em(t/giả: liếc hồi nào)- nhỏ tóc vàng vừa nói vừa kéo tay áo Will

-Hừm.... Will-nó lên tiếng

-Em.... Xin lỗi, là do em, chị bỏ qua dù,-Will vừa nói vừa cười trừ, khẽ liếc mấy ả

-Còn ko mau xin lỗi – Will quay phắc lại mấy ả quát

-Xin lỗi-mấy ả lí nhí

Nó không nói gì đi thẳng 1 mạch vào trong trường, vừa đi nó vừa hỏi Will

-Elly,Jenny đâu??

-2 chị ấy về Anh rồi!! Mấy chị ấy có nhắn vs chị là ấy chị í xin lỗi vì đi ko báo trước, tháng sau mấy chị ấy về-Will vừa nói vừa nháy mắt vs mấy nàng nữ sinh

-Hừm!!! -nó bực dọc

-Tối nay có trận đua lớn!! Chị có đi không vậy-will hỏi nó

-Địa điểm?? giờ??-nó hỏi cộc lốc

- 9h tối nay tại bar Devil á chị-Will trả lời

Nó chỉ gật đầu không nói gì, leo lên chiếc Ferrari phóng 1 cái vèo về trường Royal, đi thẳng 1 mạch lên lớp

-Bar???-nó hỏi nhỏ và Trinh

-Đi bar hả??? Được đó-P.Trinh phần khích mắt long lanh

-Tui chưa đi tới đó bao giờ hết!!Sợ lắm-nhỏ sợ sệt nói

-Ko sao, có tui tui đi chun-nó lên tiếng

-Ừ!! Đi đi pà-P.trinh năng nỉ nhỏ

-OK, ĐI THÌ ĐI-nhỏ

-9h nhá-nó

· Bar Devil:

Tiếng nhạc xập xình của bar vang lên làm nhỏ đau tai, nhỏ chưa bao giờ đi vào cái chỗ phức tạp này cả, Phương Trinh và nó thì đã quen rồi nên ko có vấn đề gì cả. Nó hôm nay diện nguyên cây đen, chiếc áo thu nab lỗ màu trắng bên trong, khoác bên ngoài chiếc áo khoác da màu đen, mặc quần đùi ngắn bó sát tôn lên đôi chân xinh đẹp của nó, chân đi boots cao, đeo găng tay gai, bây giờ mới là nó thực sự: bang chủ bang Anel, 1 con người lạnh lùng, tàn nhẫn. Nhỏ thì mặc chiếc áo crop top ngắn vs quần đùi đi giày búp bê, P.trinh thì rất nóng bỏng vs chiếc đầm cúp ngực màu đỏ, tóc dài xõa ra, đi giày cao gót.

Cả 3 vào ngồi và kêu rượu để uống, khoảng 15 phút sau nó nói có việc nên ra ngoài để lại 2 người họ ngồi bên trong, nhỏ nó buồn nôn nên đi toilet. Nhỏ vừa vào toilet xong đi ra thì đụng trúng 1 đám con trai, mấy tên đó nhìn ai cũng nham nhở hết, tên đầu đàn vuốt má nhỏ lên tiếng

-Chà xinh phéch, đi vs anh đêm nay đi đảm bảo em sẽ đc sung sướng

-Buông ra-nhỏ hất tay hất ra

-À, rượu mời ko mún uống mún uống rượu phạt hả-tên đó hung hãn, kéo nhỏ đi, nhỏ la í ới thì

Rầm... tên đó té xuống

-Mẹ... mày đừng đông vào bn gái tao-cậu đẹp cko tên đó 1 cái xong kéo tay nhỏ ra ngoài thì gặp Trinh, ca65uda64n cả 2 đến chỗ bọn họ ngồi

-Hix...hix...hix-nhỏ ngồi khóc

-Thôi mà đừng khóc-Ptrinh an ủi nhỏ

-2 Em vô đây pik nguy hiểm lắm ko?? À Angel đâu??-Thế Đạt hỏi

-Ở ngoài chỗ đua xe chứ đâu-hắn trả lời

-Sao pik-Lăng Hạo típ lời

-Ra đi rồi pik-hắn nói xong dẫn nguyên đám đi tới quán trường đua, tay đua đang dẫn đầu là nó, nhìn tốc độ của nó bây giờ thật kinh khủng quả ko hổ danh là bà hoàng thế giới đêm, nó đã thắng, dừng trống xe xong đi tới chỗ tụi hắn

-Về thôi- nó nói câu cụt ngủn xong kếp hắn đi, mọi người đều theo sau.....

### 37. Chương 35: Sinh Nhật Của Hấn-người Thừa Kế King

Hôm nay là sinh nhật lần thứ 18 của hấn và hôm nay cũng là ngày mà ông hấn sẽ tuyên bố hấn là người thừa kế của King và là người sẽ kế thừa dòng tộc họ Nguyễn.

Cả buổi sáng, ở Nguyễn gia khá bận rộn cho buổi tiệc sinh nhật của hấn, từ mọi thứ ông của hấn đều muốn hoàn hảo và ko sai bất cứ thứ gì. Ông ko chọn nhà hàng hay khách sạn năm sao gì cả, ông muốn tổ chức tiệc tại biệt thự King, nó sẽ mang về ấm cúng vs lại biệt thự rất rộng nên sẽ chứa đủ khách dự tiệc

Nó là người đầu tiên được mời tới buổi tiệc sinh nhật của hấn, nó thì ko pik nên tặng gì cho hấn nên ra ngoài từ rất sớm để chọn món quà sinh nhật đặc biệt này.

Loay hoay cả buổi mà không biết nên chọn cái gì, nhìn vào 1 cửa hàng lưu niệm thấy 1 cặp bình thủy tinh, bên trong là những bông hoa hồng trắng và dòng nước màu hồng trông rất tinh xảo, nó nhanh chân đi vào, chị bán hàng thấy nó thì vui vẻ nở nụ cười

-Chào tiểu thư!!! Cô cần gì???-chị bán hàng lịch sự

-Tôi muốn mua cặp bình kia-nó nói xong chỉ vào cặp bình đó

-Quả là tiểu thư rất biết nhìn, đây là mẫu hàng mới nhất của chúng tôi, ở cửa hàng này chỉ có 1 cặp duy nhất thôi ạ!!- cô nhân viên mỉm cười

-Vậy nó có ý nghĩa gì???-nó thắc mắc

-Đây là chiếc bình đôi, nam thì giữ chiếc bình có dòng nước màu xanh để thể hiện sự mạnh mẽ quyết đoán của mình. Nữ thì giữ chiếc bình màu hồng chứng tỏ là 1 con người xinh đẹp, mềm mại, chiếc bình này sẽ tùy vào tâm trạng của chủ nhân nó mà đổi màu, nói chung là chiếc bình này dùng để chứng tỏ tình yêu sâu sắc và vĩnh cửu của 2 người-cô nhân viên ôn tồn giải thích

-Vậy lấy cho tôi cặp đó-nó trả lời

-vâng!!! Cảm ơn quý khách-cô nhân viên cười

Sau khi mua quà cho hấn xong, nó phải tới tiệm thời trang để lấy quần áo dự tiệc tối nay mà do ông của nó đặt làm vì hôm nay sẽ có nhiều nhà doanh nhân tới dự tiệc, ngay cả pama nó và anh 2 nó cũng sẽ về dự, đang đi trên đường thì

Ầm.....

Xe của nó đã tông phải 1 cô bé, nó vội vàng đi xuống xe chạy lại chỗ cô bé xem có sao không, may là cô bé không sao không thì nó không biết phải làm sao. Nó nhìn kĩ cô bé, 1 cô bé khá xinh có đôi mắt màu đen to tròn, khuôn mặt bầu bĩnh trông khá đáng yêu, nó đỡ cô bé vào công viên xong hỏi chuyện

-Chào em!!! Xin lỗi em vì chuyện lúc nãy nhá-nó cười tươi

-Ko sao đâu chị!!! Dù gì em cũng ko sao mà!!!- cô bé kia cười hiền đáp lại

-Em tên gì vậy???- nó nhìn cô bé bằng ánh mắt ấm áp và hỏi

-Em tên là Ân Ân!!! Còn chị???- Ân Ân vui vẻ trả lời nó

-À vậy à!!! Em gọi chị là Ân Băng nhé!!! Mà em sống ở đâu??? Ba mẹ em làm gì vậy???-nó hỏi cô bé

-em sống ở cô nhi viện gần đây nà!!! Em không có ba mẹ, họ đã mất từ lâu rồi chị-Ân Ân nói mà ánh mắt trùng xuống

-Chị....xin lỗi!! Chị ko có cố ý!!! – nó cảm thấy mình động vào nỗi đau của người khác nên vội vàng

-Ko sao nhé chị!!! Em có việc em đi nhé!!! Khi nào có dịp chị ghé thăm trại trẻ mồ côi em đang sống nhá-Ân Ân vừa đi vừa vẫy tay vs nó

-ừm-nó mỉm cười

Nó cảm thấy cô bé này thật đáng yêu nhưng quá tiếc cho hoàn cảnh cô bé, phải chi nó có 1 đứa con nuôi như cô bé thì tuyệt vời quá. Mãi suy nghĩ mà quên mất là tới giờ dự tiệc nên nó leo lên xe phóng nhanh về nhà

\*Biệt thự King

Quan khách đến mỗi lúc một đông hơn, chẳng mấy chốc đã nghẹt cả sân, ở đây toàn là những nhà doanh nhân có tiếng trong thương trường.

Kết..... Tiếng thắng của 1 chiếc Ferrari màu trắng tinh, bước xuống là 1 cặp vợ chồng đã ngoài 40t nhưng nhìn họ vẫn trẻ, trông rất sang trọng, tiếp theo là 1 người đàn ông đã ngoài 60t, họ chính là ba mẹ và ông nội của họ là chủ nhân của tập đoàn Senrai nổi tiếng

Kết..... Lại 1 chiếc BMW nữa xuất hiện, bước xuống xe là Kevin, hôm nay anh diện bộ âu phục màu trắng tinh, chân mang giày da hàng hiệu nổi tiếng, mái tóc để phủ xuống trông rất nam tính nhưng lại mang 1 vẻ lãng tử làm cho bao nàng ở đây ngây ngất, anh đi qua cửa bên kia mở cửa cho nó bước xuống, đôi giày cao gót màu đỏ chói đã chấm đất, nó từ trong xe bước ra làm ai cũng phải ngoái nhìn, nó mặc 1 chiếc váy đuôi cá màu xanh ngọc bích, mái tóc màu hạt dẻ uốn xoăn, búi cao lên 1 nửa, 1 nửa còn lại xõa dài ra, nó mang 1 vẻ đẹp rất sang trọng, nổi bật nhất trong các cô gái ở đây.

Ông của hắn bước lên bục, cất giọng

-Xin cảm ơn mọi người đã tới dự buổi tiệc sinh nhật lần thứ 18 của cháu trai tôi, xin giới thiệu với mọi người Nguyễn Lĩnh Phong- tiếng vỗ tay ở dưới vang lên không dứt. Hắn bước ra ngoài, mặc nguyên bộ âu phục màu đen, chân đi giày da cũng màu đen nốt mái tóc màu bạch kim được xõa xuống, hắn trông rất đẹp trai lại nam tính làm cho các cô tiểu thư ở đây bị hấp hồn

-Và tôi cũng trình trọng thông báo vs mọi người, đây sẽ là người thừa kế của tập đoàn King và cũng sẽ là người đứng đầu dòng tộc họ Nguyễn

-Cảm ơn mọi người đã tới dự sinh nhật của tôi, có gì mong mọi người giúp đỡ thêm-hắn nói xong cúi đầu

Hắn phải cùng ông của hắn đi chào hỏi mọi người và gặp pama của nó, hắn phải công nhận họ rất xứng đôi, rất sang trọng. Hắn cố tìm cách chuồng đi nhưng lại bị vây quanh bởi đám tiểu thư kia nên ko tìm nó được, nó từ đâu đi tới kéo tay hắn ra khỏi chỗ đó làm ấy nàng tiểu thư tức ói máu

-Quà sinh nhật của anh đâu-hắn vừa cầm ly rượu vừa hỏi nó

-Đây!!!-nó giơ món quà ra trước mặt hắn

-Cái gì đây-hắn lắc lắc

-tí về nhà rồi mở-nó nhìn hắn nói

-Ồ!! THẾ ĐÂY ko phải nhà anh à-hắn nói

-Anh...-nó liếc xéo hắn

-À, mà hình như pama em đang bàn chuyện đính hôn của chúng ta đây-hắn cười tủm tỉm

-Đính hôn?? Còn lâu nhá-nó nói

-Thế em ko muốn lấy anh à-hắn hỏi nó

-Còn đi học thì lo học đi, lấy vs chả cưới-nó nói

-hừ-hắn bĩu môi

-à, mà phong!! Anh thích có con nuôi ko???-nó hỏi anh

-Ừm thích chứ!! Nhưng phải idt chút đã-hắn nói

-ừ.....

-Tụi bây cứ hạnh phúc đi!!! Sẽ có ngay tụi bây phải đền tội-tiếng của 1 người đàn ông trong căn nhà vang lên, ông ta bóp nát ly rượu đang cầm trên tay, đôi mắt chứa đựng vẻ hận thù

### 38. Chương 36: Con Nuôi

Chương 36: Con nuôi

Sau khi nó gặp Ân Ân thì có một cái cảm giác kì lạ, nó dường như là rất thích cô bé, chỉ mới 6 tuổi mà cô bé phải chịu đựng những đau khổ y hệt như nó hồi trước nhưng may ra nó còn hạnh phúc hơn Ân Ân nhiều

Nó muốn nhận Ân Ân làm con nuôi, phần là muốn chăm sóc, bảo bọc cô bé, phần là muốn có một người tâm sự, nó đã hỏi ý kiến của hần và hần cũng đã bằng lòng rồi

\*Trại mồ côi An Bình:

Ân Ân là một cô bé khá là tội nghiệp, vừa mới sinh ra Ân Ân đã không có ba mẹ chở che ỉnh và được các sơ trong trại nhận nuôi. Năm lên 3 tuổi, cô bé có những triệu chứng kì lạ mà không ai biết được, nhìn mới 6 tuổi như vậy thôi chứ cô bé rất thông minh và khá hiểu chuyện

Nhưng một cuộc đời như vậy có phải là quá bi thương không?? Ân Ân luôn muốn tìm lại cha mẹ ruột của mình để muốn hỏi họ tại sao lại bỏ rơi cô, thà họ không sinh cô ra chứ sao sinh ra mà lại vứt bỏ

Kết... tiếng thắng xe gấp của chiếc Audi hàng mới, nó cùng hần bước xuống xe trên tay còn cầm rất nhiều quà làm cho lũ trẻ thích thú vây lấy xung quanh, Ân Ân thấy nó thì mỉm cười chạy lại, nó bồng cô bé lên mỉm cười

-Ân Ân em còn nhớ chị chứ-nó hỏi cô bé

-vâng nhớ ạ!! Chị là chị xinh gái hum bữa đựng em mà-Ân Ân hồn nhiên trả lời

-Ân Ân ngoan, em có muốn theo chị không-nó hỏi

-vâng!! Em rất thích chị, em cũng muốn theo chị nữa-Ân Ân cười đáp

Nó dẫn cô bé vào trong, thấy các sơ thì cúi đầu chào lễ phép, 1 trong số họ mỉm cười vs nó, mời nó ngồi rồi rót trà

-Chào sư!! Chẳng may cháu có thể hỏi 1 chuyện không ạ-nó lễ phép hỏi

-Vâng, cháu cứ hỏi-sơ mỉm cười

-Cháu có thể nhận Ân Ân làm con nuôi không-nó hỏi

-Vậy thì tốt quá rồi!! Ta mong cô chăm sóc tốt cho Ân Ân- sơ mỉm cười hạnh phúc

-đây là 1 chút lòng thành của cháu!! Mong sơ nhận để giúp đỡ mấy em trong này-nó vừa nói vừa rút trong tay ra 1 tấm chi phiếu đưa cho sơ

-Cảm ơn cháu-sơ nói

Nó cùng Ân Ân vào trong dọn đồ, hành lí của cô bé không có gì nhiều cả, chỉ có vài bộ đồ cũ cùng mấy chú gấu bông đã sứt mẻ, nó soạn xong đồ thì kéo Ân Ân ra ngoài, hần thấy nó thì mỉm cười, còn Ân Ân thấy chàng trai này thì đã biết người này sẽ là papa của nó, hần mở cửa xe cho cả hai vào trong

-2 mẹ con muốn đi đâu đây-hần hỏi

-Đi TTTM đi !! em cần mua ít đồ Cho Ân Ân-nó vừa nói vừa vuốt tóc cho cô bé

-Ừ!-hần nói xong thả 2 mẹ con trước TTTM, khi nào họ về sẽ gọi hần tới rước

Ấn Ấn hình như đây là lần đầu tiên cô bé tới cái nơi xa hoa này, cô bé choáng ngợp vs bao nhiêu quần áo, đồ chơi,... Nó dắt tay dẫn cô bé tới 1 tiệm Salon trong trung tâm, chị bán hàng thấy nó thì chạy lại

-Dương tiểu thư!! Cô cần gì

-GIÚP tôi tuốt lại cho cô bé này-nó nói xong ngồi xuống ghế vắt chéo chân, tay nhàn nhả lật những tờ tạp chí thời trang. Một lúc sau Ấn Ấn xuất hiện với một phong cách khác, mái tóc sơ rối của cô bé đã được thay bằng mái tóc đen nhánh, sông mượt được thắt bím 2 bên, mặc trên mình bộ váy màu hồng khá đơn giản, chân mang giày búp bê nhìn vô cùng yêu, nó gật đầu hài lòng xong thanh toán tiền và dắt Ấn Ấn đi mua những vật dụng cần thiết

Đầu tiên nó dẫn cô bé đi mua quần áo, ở cửa tiệm ấy có bao nhiêu mẫu thời trang và giày mới nhất nó đều mua cho Ấn Ấn, sang tới bên đồ chơi nó mua cho cô bé nguyên 1 bộ nhà búp bê vừa sang vừa đẹp, tiếp theo là cửa hàng gấu bông, nó chọn cho cô rất nhiều gấu bông và cuối cùng là chọn con gấu lớn nhất của hàng và cuối cùng là mua đồ dung học tập

Sau 1 ngày mệt mỏi ở TTTM, nó dắt Ấn Ấn(sau này gọi là Tiểu Ấn nhá) lên phòng và koi như đây là phòng của Tiểu Ấn, cả 2 tắm rửa sạch sẽ xong cùng lên giường, nó ru tiểu ân ngủ xong lấy Laptop ra mà làm việc, cả ngày hôm nay nó phải cùng Tiểu Ấn đi mua sắm nên không có thời gian mà làm việc

Sẵn tiện nó đăng kí luôn trường cho Tiểu Ấn đi học, nó coi Tiểu Ấn là đứa con ruột thịt của mình, luôn muốn mọi thứ tốt đẹp cho Tiểu Ấn

Mở Laptop lên xem, nó nhíu mày nhìn vào cổ phiếu của Royal đang tăng mồn một, nó thắc mắc tại sao là như vậy, chắc chắn là có tập đoàn nào chống lưng đây, nhưng có ai mà to gan dám làm như vậy. Ai cũng biết Royal có thù sâu vs Senrai và King nên ko ai dám giúp, vậy mà tên này, chắc hẳn ăn gan hùm rồi đây

## 39. Chương 36: Lãnh Phong!! Em Nhớ Anh

Chương 36: Lãnh Phong!! Em nhớ anh

Kể mới đây mà cũng gần 1 tháng Ấn Ấn về sống vs nó rồi nhỉ?? Nó rất thích cô bé, muốn gì cũng được nuông chiều, nó luôn giành thời gian cho Ấn Ấn nhưng dạo này do quá bận vs các dự án của công ty nên nó không còn thời gian ở nhà, đành nhờ bảo mẫu chăm sóc Ấn Ấn vậy

Còn về phần hắn, cũng chẳng hơn nó được tí nào, King đang nhận 1 hợp đồng rất quan trọng lại còn rất nhiều dự án làm cho hắn muốn điên đầu đi được, chắc hắn chết với mớ công việc này mất

Nó vs hắn dạo này ít đi học lắm luôn í, 1 tuần chỉ xuất hiện ở trường đúng 1 lần và chưa được 1 tiếng đồng hồ thì đã đi mất tiêu, tụi cậu cũng thông cảm cho hắn và nó vì cả 2 phải gánh 1 trọng trách khá lớn

Hôm nay nó và hắn cũng hơi rảnh vì dự án đã ổn thỏa nên ông hắn muốn kêu nó cùng hắn về nhà để ăn cơm, sẵn ông muốn gặp Ấn Ấn luôn, nó gật đầu chấp nhận và hẹn ông là 7h nó cùng Ấn Ấn sẽ tới

\*Sân bay:

Từ trong sân bay, xuất hiện một cô gái nhìn rất xinh đẹp, đôi mắt màu xanh ngọc bích nhìn ầm ập nhưng lại mang 1 vẻ hung tàn, ác tâm, cả người cô toát lên 1 vẻ đẹp của sự kiêu hãnh, cô leo lên chiếc xe hơi rồi phóng tới biệt thự Nguyễn gia

Tự tiện không nói ai câu gì, cô nhanh chân đậu xe rồi bước vào nhà chính, nơi mà nó,hắn,Ấn Ấn, bác hắn và ông hắn đang ăn cơm, cô ta quē một cục, nhanh chóng trở lại vs vẻ hiền lành của mình, đi chậm chạp tới

-Cháu chào ông, chào 2 bác- Nguyệt My cười nói vs ông và 2 bác

-Ừ!! Cho hỏi cháu là ai vậy??-ông của hắn nheo mày lại cảm thấy khó chịu vs cô gái này

-Dạ cháu là bn gái của Anh Phong, cháu mới từ Pháp về-Nguyệt My trả lời, ông hấn cùng 2 bác xoay sang nhìn nó, đôi mắt màu tím của nó giờ đã đổi màu thành màu xám tro nhưng nó không quan tâm mấy, khẽ liếc hấn rồi lại đút Ân Ân dung cơm

-Em nói bậy bạ gì vậy-hấn quét ánh mắt lạnh lùng qua Nguyệt My, xong cất tiếng tỏ vẻ bức mình

-Em nói đúng mà!!! À, mà cô ấy là ai vậy???-Nguyệt My ra bộ mặt ngây thơ, xong ngồi xuống cùng dùng bữa, tay chỉ sang nó

-Ông cháu no rồi!! Cháu xin phép-nó nói xong dắt Ân Ân ra ngoài xe, rồi phóng ra đi tuốt

-Lãnh Phong!! Con mót đừng dẫn người không quen về nhà!! Làm phá không khí quá, ta cũng không ăn nữa, ba ăn tiếp con lên phòng -Bác gái nói vs ông nội hấn xong lên phòng, bà cảm thấy khó chịu vs Nguyệt My

-Phong!! Con đưa cô ấy ra ngoài chơi đi-bác trai hấn nói, My thì vui hết cỡ lon ton chạy theo hấn

Hấn dẫn My đi dạo xung quanh công viên, cô nói cô muốn mua cái này cái nọ, rồi nói ở đây hấn thấy mấy cặp tình nhân khoác tay nhau đi cùng thì lại chạy tới hấn khoác tay, hấn bức mình quăng tay My sang 1 bên

Nhưng ả vẫn không tức giận, muốn giữ hình tượng trước mặt hấn nên cố chịu đựng không nói gì, tiếp tục mặt lì vs hấn

-Anh Phong, cô gái hồi nãy là ai vậy???- My hỏi hấn

-Em nói Ân Bằng à!! Vk sắp cưới của anh-hấn nói mà mắt lơ đãng đi đâu ấy

-Còn cô bé ấy???- My hết hồn giận phát điên nhưng vẫn ns típ

-Ân Ân!! Con gái anh-hấn nói

-Uả, ko phải họ ở đằng kia sao???-my thấy nó cùng Ân Ân đang chơi đùa ở công viên thì thốt lên

Hấn thấy nó vs Ân Ân thì chạy lại, nó thấy hấn thì mỉm cười còn Ân Ân thì ôm chầm lấy hấn, hấn cảm thấy vui khi ở bên nó, họ còn không để ý là có Nguyệt My bên cạnh mình nữa

Nguyệt My nói vs hấn là cảm thấy mệt nên muốn hấn đưa về, hấn đành phải đưa My về, trước khi đi hấn còn hôn nó 1 cái làm My tức điên lên cho được

Ngồi trên xe hấn không thèm nói 1 lời nào, My không ngờ sau 2 tháng mà hấn như vậy, thơ ơ vs cô trước đây hấn rất than thiết vs cô, hay là tại nó

-PHONG-My bất chợt gọi tên hấn

-gì không-hấn hỏi nhưng không thèm nhìn

-Anh sang đây sao không gọi đt cho em-My trách hấn

-Quên-hấn trả lời 1 câu vô tình

-Lãnh Phong!! Anh có biết là em nhớ anh lắm không???-My nói

Hấn im lặng không trả lời, hấn pik là cô có tình cảm vs hấn nhưng trong tim hấn chỉ có hình bóng của nó, ko thể chấp nhận thêm ai khác cả, My thấy hấn không trả lời thì chìm vào nhữn suy nghĩ “ Mà nghĩ mà có đc ảnh sao???Tao sẽ lấy lại anh ấy từ tay mày!! Cứ chờ rồi xem”

GTNV:

Kim Nguyệt My: con gái của 1 gia đình khá bình thường, cô là 1 diễn viên nhỏ tuổi nhưng lại rất có khả năng nên gai đình cô đã khá giả hơn rất nhiều, khuôn mặt xinh đẹp, luôn gả ngay vs người khác nhưng thật ra là 1 con cáo già, quen đc hấn khi hấn còn đang huấn luyện bên Pháp, thích hấn ngay từ cái nhìn đầu tiên

\*(\*(\*(\*(\*(\*

T/giả: Sắp thi HK2 rồi nên bài bài vở vs lại lịch học của Bắp rất nhiều nên sẽ ít up chap nhá, mong mọi người thông cảm giùm tớ, sau khi thi xong tớ sẽ up chap đều, mong m.ng tiếp tục theo dõi fic nhá

Thân

- Bắp •

## 40. Chương 38: Căn Bệnh Quái Ác

Chương 38: Căn bệnh quái ác

Ân Ân dạo này kì lắm, cô bé có những triệu chứng kì lạ mà không một ai để ý, bảo mẫu chỉ biết chăm sóc mà không quan tâm tới Tiểu Ân, nó thì do công việc quá nhiều cũng chẳng để ý mấy, còn hấn thì vừa điên đầu vs đám công việc lại vừa nổi điên với Nguyệt My mất thôi

Hôm nay nó đã hoàn thành xong công việc và đi học trở lại, nó có hứa vs Ân Ân là chiều về sẽ dẫn con bé đi chơi vs hấn nên con bé tâm trạng khá hơn

\*Học viện Royal:

Nó mệt mỏi lột cái thân mình vào lớp, mới có 18t mà nhìn nó như 20t vậy đó, rất chững chạc chẳng mang vẻ trẻ con tí nào cả, chỉ vừa nhận 1 ít công việc mà nó đã điên như vậy rồi một tiếp quản hết chắc chết mất

Vừa vào tới lớp thì đã thấy hấn ngồi vs 1 đồng tài liệu, kế bên là ả Nguyệt My cứ ngồi sấp sấp vào hấn rồi giờ đi ra chụp hình này nọ. Tụi kia thì hết nói, cứ ngồi bàn tán về hấn và My, thấy nó thì im phăng phắc

Nó không quan tâm tới họ, đi 1 mạch xuống bàn của mình, giương con mắt lạnh lùng nhìn My rồi cất tiếng

-Tránh!!!-nó lạnh lùng nói

-Ồ, cậu cho tớ ngồi ở đây nhá!!-My mặt lì nói

-đây là chỗ của tôi-nó nói

-Nhưng cậu cho tớ ngồi có sao đâu??- My ra vẻ tội nghiệp

-Phong !!!-nó gọi hấn rồi đưa ánh mắt qua My ý kêu hấn kêu nhỏ này đi chỗ khác chơi

-Nguyệt My!! Em đi chỗ khác ngồi đi-hấn lạnh lùng nói xong vùi mặt vào đồng tài liệu

-Em không chịu!! Em không đi đâu!!-My nũng nịu

-Nhanh!!-hấn hét lên 1 tiếng làm My sợ rung người nhanh chóng xách cặp đi chỗ khác,nó ngồi phịch xuống ghế, lôi ipad ra ngồi xe phim sẵn tiện nhét headphone vào tai, hấn nhíu mày nhìn nó

-Em có vẻ rồi quá nhỉ?/-hấn nhìn nó hỏi

-Ừ!! Em đâu có như anh đâu!! Công việc chờ tới bây giờ mới làm-nó nhìn hấn cười

-Đâu phải tại anh!!! Em rảnh không????-hấn nói về vô tội xong quay qua hỏi nó

-RÃNH!!-nó trả lời hấn

-Em phụ anh làm đồng công việc này đi!!-hấn nhìn nó bằng ánh mắt nặng nề

-Gi?? Anh giỡn á!! Không-nó trả lời rất ư là tỉnh

-Em không giúp là chiều nay anh không đi chơi vs Tiểu Ân đc đâu á-hấn nói, nó suy nghĩ 1 hồi thì cũng lên tiếng

-Ok!!-nó đành phải bắt tay vào làm giúp hấn

Mới vậy mà đã hết giờ học, nó cùng hấn đi lấy xe để đón Tiểu Ân đi chơi cùng, vừa mới đi ra tới cổng thì đã gặp Jam và Kim Vy cùng đi vào, JAM nhếch mép cười nhìn nó

-chào người đẹp!! Lâu quá không gặp!!

- Anh Phong, nghe nói giờ mới thấy anh!! Ngày càng handsome nha!! Biết vậy hồi trước em không bỏ anh-Kim Vy nhìn hấn cười tà mị

-Ồ nhiễm!!-nó nói nhìn Kim Vy

-đi thôi!! Anh không thờ nữa đc mắt-hấn nói xong kéo nó lên xe

Chiếc xe chạy 1 cách nhanh chóng, chạy thẳng tới nhà trẻ đón Tiểu Ân rồi đưa cô bé ra công viên chơi, nó và hấn đều rất thích con nít nên luôn coi Ân Ân là con gái ruột, đang chơi thì bỗng có 1 người phụ nữ khoảng 26 tuổi bước tới, cô ấy trông rất giàu sang, mặc 1 chiếc váy dài cộng vs áo tay ngắn chân đi giày cao gót, cổ thì đeo dây chuyền ngọc trai

-Tiểu Ân-cô ấy nhẹ nhàng gọi tên Ân Ân, cô bé quay lại nhìn , nó vs hấn cũng nhìn cô

-Cô là ai????-Ân Ân nhìn cô hỏi

-Cho hỏi cô có quen con gái tôi sao????-nó nhìn người phụ nữ kia cất tiếng

-Ta là mẹ ruột của con bé!! Tiểu Ân mẹ là mẹ ruột của con mà!!-người phụ nữ nhìn Ân Ân vs vẻ buồn buồn

-Mẹ !?-Tiểu Ân nghi ngờ hỏi

-làm gì để chứng minh bà là mẹ của Tiểu Ân???-hấn cất tiếng

-Sợi dây chuyền của Tiểu Ân đeo trên cổ là chính món quà mà ta tặng nó nhân ngày nó chào đời, ta cũng có 1 cái y chang như vậy!! Do hồi đó ta có lầm lỡ nên mang thai nó xong ta không biết làm sao nên đem nó vào côi nhi viện !!!-người phụ nữ nói mà ánh mắt trùng xuống

Phịch..... Tiểu Ân ngã xuống đất, cô bé đã ngất xỉu, nó vs hấn nhanh chân đi đưa cô bé vào bệnh viện, cả người phụ nữ đó cũng theo cùng tới, cô bé đc khám xong và truyền nước biển nên ngủ thiếp đi, bác sĩ yêu cầu người nhà vào trong bác sĩ có chuyện muốn nói vs họ

Nó,hấn người phụ nữ kia đều đi vào trong, kéo ghế chậm rãi ngồi xuống, vị bác sĩ lời bệnh án ra

-Cho hỏi nhà các vị có ai từng bị bệnh về não chưa??-vị bác sĩ ấy hỏi

-Ba tôi đã từng bị bệnh về não!! Nhưng Tiểu Ân có chuyện gì vậy ạ??-người phụ nữ lo lắng

-Cả nhà phải bình tĩnh nghe tôi nói!! Cô bé bị 1 căn bệnh gọi là bệnh Thoái hóa tiểu não, đây là 1 căn bệnh khá nguy hiểm, do tính di truyền và ai cũng có thể mắc bệnh, căn bệnh này sẽ làm ình mất đi dần ý thức rồi không đi đc, không cử động đc và sau đó sẽ chết-vị bác sĩ ôn tồn nói

Nó và người phụ nữ đó đều giật mình, Tiểu Ân sao lại mang trên người căn bệnh ác nghiệt kia chứ!!! Cô bé chỉ mới có 8t cái tuổi còn quá nhỏ để mà ra đi

-Tôi xin cô cậu, hãy để con bé quay lại vs gia đình của nó, tôi muốn những ngày cuối cùng này, con bé đc ở bên gia đình tah65t sự-người phụ nữ kia nói mà nước mắt rơi lã tã, nó nhìn qua hấn để coi hấn có đồng ý không, hấn gật đầu, nó cũng đồng ý vs bà

Sau khi Tiểu Ân tỉnh dậy thì nó đã kể mọi chuyện cho cô bé nghe, nó nói sẽ trả cô bé về vs gia đình thật sự của mình, đây chẳng phải là mong ước của cô bé sao?? Nhưng sao Tiểu Ân lại thấy luyến tiếc không muốn xa nó, nhưng cuối cùng thì cái gì cũng sẽ quay về vs nguồn gốc thực sự của mình thôi

Nó cùng hấn ra về mà trong lòng cảm thấy buồn, ở vs nhau trong 2 tháng họ đều tìm đc tình cảm vs cô bé nhưng bây giờ cô bé phải đi rồi!! Không chừng đây là lần cuối cùng mà họ đc gặp Ân Ân

## 41. Chương 39: Lễ Đính Hôn

### Chương 39: Lễ Đính Hôn

Từ sau chuyện của Ân Ân cả nhà ai cũng hối thúc nó vs hấn đính hôn để mau có cháu bông. Lúc đầu cả 2 đều không chịu vì không muốn có con quá sớm nhưng do sự năng nỉ vs ép buộc nên cả 2 đành phải chấp nhận

Dương gia và Nguyễn gia đã lên kế hoạch để tổ chức lễ đính hôn tuần này, họ mời toàn những giới có tiếng trong kinh doanh, sắp xếp từ nơi tổ chức, thiệp mời, ..... Nó và hấn thì phải chạy đôn chạy đáo vừa lo chuyện công ty vừa phải lo đính hôn

Gần đây trên trang báo toàn đăng những sự kiện về việc đính hôn của nó vs hấn, nhiều tay nhà báo cho rằng nếu Senrai và King kết hợp lại thì không có tập đoàn nào vượt qua được, Nguyệt My sau khi đọc xong những bài báo đó thì rất tức giận, ả nghiến răng nghiến lợi tay siết chặt thành quyền “ Ân Bằng!! Mà cứ chờ đó!! Những gì của mày tao sẽ đoạt lại !! Lãnh Phong sẽ là của tao “

Hôm nay là ngày đính hôn của nó vs hấn, mọi người tất bật chuẩn bị. Nó hôm nay trông thật xinh đẹp vs chiếc váy đuôi cá màu trắng tinh của nhà thiết kế nổi tiếng, chân đi đôi giày cao gót được đính ngọc trai xugn quanh, mái tóc màu hạt dẻ được xõa xuống và uốn xoắn, đội 1 chiếc vương miện nhỏ xiu.

Về phần hấn thì do phải đi lấy nhẫn cưới, đang đi trên đường thì có 1 chiếc xe phóng qua do không chú ý nên khi xe tới gần thì hấn mới phát hiện, từ đâu Nguyệt my chạy tới xô hấn ra và bị xe tông

-My!! Em không sao chứ/?-hấn lo lắng hỏi

-Em không sao đâu anh!! – My cố gượng dậy nói vs hấn

-thật chứ?/-hấn hỏi quét ánh mắt lên người My, ả không có 1 giọt máu nào nhìn rất bình tĩnh

-Anh cứ tới lễ đính hôn đi!! Trễ mất!!!!-ả nói xong đuổi hấn đi

-Ừm-hấn leo lên xe rồi nhanh chóng tới lễ, sau khi hấn đi thì Nguyệt My cười nhếch mép xong ngắt xiu máu tuông ra cả 1 vũng

Cuối cùng cũng tới giờ làm lễ, nó vs hấn tay trong tay bước vào làm lễ, đã hoàn tất xong mọi thủ tục, chỉ cần đính ước nữa thì xong nhưng đang chuẩn bị thì cánh cửa đã bị mở toang, 1 người đàn ông bước vào trong trông khá lớn tuổi, đi thẳng tới chỗ hấn xong phát ra tiếng

-phong!! Cậu còn có thời gian ở đây mà tổ chức lễ đính hôn à, con gái ta vì cậu mà bây giờ phải nằm trong phòng cấp cứu kia-người đàn ông đó nói ánh mắt tỏ vẻ giận dữ

-Ông nói gì?? Nguyệt My bị làm sao????-hấn lo lắng hỏi

-Nó vì cậu mà bây giờ nằm trong phòng cấp cứu, cậu hài lòng chưa??? Giờ còn không mau tới thăm nó đi!-ông ta nói

Hấn nhìn sang nó, ánh mắt nó thất thần nhìn hấn, hấn thì nghĩ dù sao cũng chỉ là lễ đính hôn thôi nên cũng đi theo người đàn ông đó mọi người ở dưới thì bàn tán xôn xao, nhà báo thì chụp hình lia lịa.

Ông của hấn thì nhanh chóng tiễn quan khách về, nó thì im lặng không nói gì vào trong thay quần áo, im lặng chính là giải pháp bây giờ của nó

-Chuyện này là sao đây hả???-ông của nó tức giận nhìn ông hắt quát

-Tôi không pik!! Để thằng đó về tôi sẽ hỏi rõ-ông hấn cũng bực tức không kém

Hấn nhanh chóng tới bệnh viện cùng người đàn ông đó, cỡ 30ph sau, bác sĩ đi ra và nói

-Cô nhà do va chạm khá mạnh nên tử cung bị tổn thương nghiêm trọng e là sau này không thể mang thai

Hấn vào thăm My, ả nằm trên giường bệnh sắc mặt trắng bệch không còn chút sức sống, miện gào thét, tay thì chần chịt dây nhợ, hấn đến bên

-Không sao đâu mà-hấn nói

-Em... không dc...sau này em không thể mang thai...em không thể có con-ả nói xong chảy nước mắt

-Không sao..em ngoan đi..nằm xuống ngủ...anh hứa là sẽ tìm cách chữa trị cho em mà-hắn khuyên nhủ ả, phải 1 hồi ả ms chịu ngủ, hắn cũng xin phép về nhà

Nó thì lang thang trên phố, trời lúc này đã trở lạnh,nó chỉ mặc chiếc váy bên trong và khoác thêm chiếc áo mỏng bên ngoài, tóc dài xõa ra tung bay, ngồi phịch xuống công viên, ngắm nhìn bầu trời chiều, nó thật là đẹp

-Không ngờ có ngày em cũng như vậy-jam từ đâu xuất hiện lên tiếng, xong ngồi xuống cạnh nó

-là anh sao???-nó hỏi xong quay chỗ khác

-Buồn chuyện gì đây??? Bị Phong đá hả???-Jam vừa hỏi vừa cười

-Ừ!!-nó trả lời ánh mắt nhuốm buồn, Jam thấy vậy nên không cười nữa

-Ôi cô buồn làm gì!! Người như hắn gái theo xong hắn bỏ-Jam nói ung dung

-Vậy sao??-nói hỏi

-Thôi cô đừng buồn nữa!! Tôi sẵn cô đi chơi, hân hạnh làm bn-Jam nói

-người như anh mà cũng cần có bn sao-nó nhìn Jam hỏi

-Sao không nhĩ???-Jam cười nhìn nó

-Xung quanh anh có rất nhiều bn, đâu cần phải tới tôi đâu-nó nhìn Jam nói, tên này đúng là người kì lạ

-Họ sao?? Họ không phải là bn!! Họ tiếp cận tôi chỉ vì tiền và địa vị thôi,nếu 1 ngày tôi không có họ cũng sẽ đuổi tôi đi-Jam nói mà nghe có vẻ đáng

-Vậy sao anh không nghĩ tôi cũng vậy?????-nó thắc mắc nhìn JAM hỏi

-Cô sao??? Tôi nghĩ cô có cái gì đó đặc biệt hơn bọn họ! Vs lại cô là đương kim tiểu thư cần gì tới tiền của tôi-Jam nói cười nhìn nó]

-Anh không có anh chị em gì sao?????-nó hỏi

-Không tôi là con 1-Jam trả lời

-Còn pama anh thì sao???-nó hỏi

-Họ suốt ngày chỉ biết làm việc, 1 lời quan tâm tôi còn không có, hằng ngày họ quần cho tôi 1 cục tiền rồi đi-JAM nói ánh mắt thoáng buồn

Cả 2 đều im lặng không nói tiếng nào, tới khi tiếng chuông đt vang lên thì nó nhanh chóng qua nhà hắn vì ông nó kêu đến, Jam đưa nó về rồi cũng về mất

Nó đưng mặt hắn ngay cổng nhưng nó không nói gì, đi thẳng vào trong coi hắn như không khí, cả 2 đều ngồi xuống Sopha nghe ông nó và hắn nói

-Phong!! Sao hồi sáng con dám bỏ đồ lễ-ông hắn tức giận quát

-Con tới thăm Nguyệt My, cô ấy vì con mà phải vào bệnh viện-hắn nói

-Con ko coi ta ra gì sao????-ông hắn hỏi

-Con...-hắn nói ấp úng

-Ân Bằng!! Con thấy sao???-ông hắn hỏi nó

-Con muốn hủy hôn!! – nó nói nhanh chóng dứt khoát không một chút luyến tuyền làm cho hắn khá bất ngờ

-Ân Bằng..con-tới lượt ông nó tức giận

-Là do anh ta thôi...anh ta muốn con sẽ hủy!! Hôm nay con mệt!! Con về trước!-nó nói xong đi ra ngoài luôn, 2 ông già thì bó tay vs hai đứa trẻ này thật không hiểu nổi

## 42. Chương 40: Em Muốn Chia Tay Thật Sao???

Chương 40: Em Muốn Chia Tay Thật Sao???

Từ chuyện đó tới bữa này nó không thèm nói chuyện vs hần dù là 1 câu, hần rất muốn tiếp chuyện vs nó nhưng toàn bị nó lơ đi. Hần biết chuyện ở lễ đính hôn là tại hần nhưng đâu cần nó phải giận hần như vậy

Còn nó thì khỏi nói, dạo này vì chuyện đính hôn đính hiếc gì đó mà cổ Phiếu Senrai rất giá nghiêm trọng làm nó phải lao vào công việc không còn thời gian nghỉ ngơi

Nguyệt My sau 2 tuần dưỡng bệnh thì đã đi học lại bình thường, thần sắc có giảm đi một chút nhưng không vấn đề gì. Nó xách cặp nhường chỗ ngồi y làm cả lớp nhìn nó và nhìn My vs 1 vẻ: Vô duyên!! Tính làm người ta chia tay sao???

Nó xuống bàn cuối cùng ngồi, Jam thấy vậy cũng chạy theo xuống dưới ngồi cùng cho vui. Tên này không biết ăn cái giống gì mà nói nhiều kinh khủng làm nó nhức óc đĩnh tai không thể nào làm việc được

Kim Vy rất tức tối và cho rằng nó đang quyến rũ Jam của cậu, ả tìm nhiều cách hại nó nhưng bất thành ngược lại còn bị Jam đá làm cho ả bị nhừ học sinh trong trường chê bai miệt thị

Hôm nay hần hẹn nó ra tiệm bánh Words, tiệm bánh trước kia mà 2 đứa hay cùng ăn, hần muốn nói chuyện rõ ràng về việc tình cảm của 2 đứa, nó ban đầu chần chừ nhưng cuối cùng phải đành chấp nhận, hần hẹn nó 5h tới chỗ cũ và nó thừa biết là ở đâu

· Tiệm Bánh Words:

Nó bước vào trong tiệm bánh, hôm nay nó mặc chiếc váy màu trắng không quá cầu kì, khoác thêm chiếc áo khoác đen bên ngoài, chân đi giày bánh mì không quá cao, và đã thấy hần ngồi ngay góc tiệm chỗ 2 đứa thường ngồi, nó chột khựng lại nhưng cũng bước tới chỗ hần

Hần thấy nó thì kéo ghế cho nó ngồi, rồi gọi đồ ăn mà nó ưa thích, nó nhìn hần nhặt nhèo, mở miệng nói

-Anh có chuyện gì nói nhanh đi!!-nó nhìn anh nói

-Từ từ đã, phải ăn uống gì chứ-hần nói mà không quan tâm tới sắc mặt nó

-Tôi không rãnh, có gì xin anh nói mau không thì tôi về trước-nó nói nhìn hần

-Đc vậy vào thẳng vấn đề!! Vậy em muốn chia tay thật sao-hần nói mà trong đáy mắt có vẻ khá buồn

Nó đang lưỡng lự, tình cảm của họ liệu có thể bị phá hủy sao?? Nhưng sao chứ, bao nhiêu năm có bao nhiêu khó khăn họ đều vượt qua được nhưng còn chuyện này thì sao, nó đang tính trả lời hần thì Nguyệt My từ đâu đi vào chạy tới chỗ hần, vòng tay qua cổ xong nói

-Phong!! Hôm nay anh hẹn em tới đây ăn bánh mà!! ủa có Ân Bằng luôn sao??-Nguyệt My nói vs giọng vô cùng ngây thơ

-Vậy anh đã biết câu trả lời rồi chứ??? Chào 2 người-nó nói xong bước ra ngoài đi thẳng tới cửa chính

-EM TỚI ĐÂY LÀM GÌ HẢ??-hần quát làm ả Nguyệt My xanh cả mặt mày

-em...em không cố ý..-Nguyệt My vừa nói vừa khóc

-Thôi..an xin lỗi là anh lớn tiếng-hần nói xong tính tiền rồi đi ra ngoài

Nó lang thang trên công viên 1 mình, bây giờ đã là chiều rồi, ở đây không khí thật mát mẻ, bầu trời về chiều rất đẹp nó mang theo bao nỗi buồn, đột nhiên những đám mây đen kéo tới...Từng giọt tí tách rơi trên mặt đất...Mưa rồi sao??? Mưa tới thật đúng lúc làm cho nó có cảm giác buồn, nó vẫn đứng dưới mưa không nhúc nhích

Lúc trước có lần nó đã đứng dưới mưa như vậy vì chuyện của gia đình và đã có hân giúp nó, còn bây giờ liệu có ai giúp nó không??? Nó cảm thấy khá mệt mỏi, giờ nó chỉ muốn ngủ 1 giấc, 1 giấc thật lâu, đằng xa có 1 tiếng nói gọi tên nó

-Ân Bằng-Jam từ đầu chạy tới đỡ nó và nó đã ngắt xiú trong tay Jam, cậu vẫn còn thấy trên khuôn mặt này bao vết đau khổ

\*Triệu gia:

Jam đưa nó về nhà mình, căn nhà này rất rộng nhưng không có 1 ai, chỉ có mình Jam ở đây, cậu nhanh chóng gọi bác sĩ riêng của mình tới, bác sĩ nói nó bị cảm lạnh do đứng dưới trời mưa quá lâu, chỉ cần nghỉ ngơi và uống thuốc thì sẽ khỏe lại thôi

Jam nhìn nó ngủ, trông nó cứ như 1 thiên sứ, không còn là 1 cô tiểu thư lạnh lùng, kiêu ngạo nữa rồi. Thịch.....tim Jam đập mỗi khi cậu ở bên cạnh nó chẳng lẽ cậu đã yêu nó mất rồi sao???

Ngủ đc 1 lúc thì nó lại tỉnh dậy mơ màng nhìn xung quanh đây không phải là nhà nó, nhìn qua thì thấy Jam đang nằm bên cạnh cúi đầu vào bàn tay nó, nó nghĩ chắc đây là biệt thự của cậu

Cậu có cảm giác có ai đang nhìn mình thì bỗng nhiên ngồi phắt dậy nhìn thấy nó đang nhìn mình, cậu thẹn đỏ mặt nhưng đây là lần đầu tiên cậu đỏ mặt trước 1 cô gái, lúc trước hân chỉ cần 1 chiêu thì làm bao nhiêu cô gái đỏ mặt trước mặt

-Là anh đưa tôi về đây sao??-nó nhìn cậu nói

-ừ, mà cô có bị điên không trời mưa lớn mà đứng dưới mưa là sao vậy hả???-JAM bực bội nhìn nó nói, tại sao có người lại không lo cho sức khỏe mình như vậy chứ

-Tôi đang buồn-nó nói ánh mắt có chút thoáng buồn

-cô đâu cần bận tâm tới hạng người như hân chứ???? Bộ trên đời này hết người cho cô yêu rồi hay sao???-cậu nhìn nó nói

-Anh chắc không hiểu đc!! Tôi và anh ấy đã gắn bó vs nhau khá lâu, anh ấy luôn ở bên cạnh tôi giúp tôi khó khăn nhưng tại sao chỉ vì 1 cô gái mới xuất hiện mà anh ấy lại phá nát tình cảm của chúng tôi bao nhiêu lâu nay chứ??-nó nói mà nước mắt tự nhiên rơi xuống khuôn mặt xinh đẹp ấy

-Vậy cô có thể kể cho tôi nghe chuyện của 2 người đc không??-Jam nhìn nó nói, nó đành gật đầu kể cho cậu nghe mọi chuyện

Ngoài trời mưa vẫn không dứt, mưa cuộn theo bao nhiêu nỗi buồn của họ.....

T/giả: GTNV: Triệu Quốc Khánh(jam); con trai độc nhá của triệu gai, là 1 tay chơi và sát gái chuyên nghiệp nhưng mấy chuyện đó chỉ dùng để cho cậu quên chuyện gia đình, khá nhí nhố nhưng lại sống rất nội tâm, chỉ số IQ cao nhưng thành tích học tập rất tệ, thích nó( à mà nhân đây tác giả sẽ gọi JAM là cậu nhé)

## 43. Chương 41: Liệu Anh Có Còn Yêu Em Không??

Chương 41: Liệu Anh Có Còn Yêu Em Không??

-Tiểu thư!! Đã có kết quả rồi!!- Will cầm tờ giấy xét nghiệm trên tay nhìn nó nói

-Nói đi-nó lắc lắc chất lỏng trong ly rượu trên tay, lãnh đạm nói

-Chuyện cô ta mất tử cung không thể sinh con là giả!! Hơn nữa vụ tai nạn đó chính cô ta là chủ mưu-Will nhìn tờ giấy xét nghiệm đọc mà miệng không khỏi nở nụ cười khinh bỉ Nguyệt My, trên đời này anh ghét nhất là thứ phụ nữ như cô ta

-Tốt!!-nó cười nhếch mép, khuôn mặt xinh đẹp ấy không khỏi hiện lên những vết tà mị

-À, mà tôi có nghe nói cậu Phong sẽ đám cưới vs cô ấy-Will nhìn nó lưỡng lự nói

-Đám cưới??? -nó nhìn Will hỏi

-Vâng nhưng hình như Phu nhân không đồng ý(Bác của hấn í)-Will trả lời

-Vậy sao??Sắp cò trò vui rồi đây!! Anh đi thu thập mọi thông tin của cô ta về đây cho tôi!! Tôi muốn trong lễ cưới sẽ tặng cô ta 1 món quà-nó cười thâm độc, từng tia nhìn lạnh lẽo trong đáy mắt của nó nhìn thấu Will

-VẮNG!!-Will nói xong thì ra ngoài đóng cửa lại, còn mình nó ngồi trong căn phòng tối đen đó, khuôn mặt đầy sự tức giận nhưng nó lại nở 1 nụ cười, nụ cười tàn nhẫn “ Nguyệt My! Cô muốn đấu vs tôi sao, đúng là trẻ con!! Tôi sẽ cho cô nếm mùi thế nào là đụng vào tôi”

\*Nguyễn gia

-Không được ta không đồng ý chuyện này-Phu nhân Nguyễn gia nói

-Nhưng mà bác!! Cô ấy vì con mà không thể sinh con-hắn nhìn Bác hấn mà trả lời

-Nhưng ta không đồng ý, con và Ân Băng đc đính ước từ khi còn nhỏ đó là điều mong muốn của CHA MẸ con khi họ còn sống, chẳng lẽ con muốn phụ lòng họ-Nguyễn Phu Nhân tức giận quát

-Con..... Nhưng Ân Băng và con...-hắn áp úng

-Con hiểu đc bao nhiêu phần trăm con người của con bé Nguyệt My đó chứ???? Con biết nó là loại người gì không?? Mà con dám chọn nó làm con dâu Nguyễn gia ta!! -Nguyễn Phu Nhân nhìn hấn nói

- Con yêu cô ta sao-Chủ tịch nói

-Con..... Vâng con yêu cô ấy-hắn nói đại, hấn chỉ muốn bù đắp cho My thôi

-Con không còn yêu Ân Băng nữa sao????-Chủ tịch lại hỏi hấn 1 lần nữa

-.....-hắn im lặng không trả lời, tâm tư của hấn bây giờ thật sự rất rối

-Vậy thì ta nói vs con, người con yêu thật sự mới là Ân Băng còn về Nguyệt My con đối vs nó chỉ có lòng thương hại mà thôi!! Con thấy áy náy vs Nguyệt My vậy còn Ân Băng, con có thấy áy náy không??-chủ tịch nhìn hấn nói

-Lãnh PHONG!! Con vẫn quyết định lấy NGuyệt my?????-ông nội hấn hỏi hấn

-Vâng!!-hắn mím chặt môi trả lời

-được nhưng ta nói cho con biết nếu như con lấy cô ta thì con sẽ bị tước đi quyền thừa kế kینگ hơn nữa trong lễ cưới chỉ có bn bè và người quen của cô ta không đc mời bất cứ 1 ai!!-ông nội hấn nhìn hấn bằng những tia nhìn lạnh lẽo

-Đc, vậy con chuẩn bị đi-ông hấn nói xong thì đi luôn, hấn chưa bao giờ thấy ông hấn đáng sợ như vậy

Lết cái thân của hấn lên phòng, khóa chặt cửa lại, thả mình xuống chiếc giường êm ái kia, hấn gác tay lên trán suy nghĩ những việc vừa qua, tại sao hấn lại đánh mất nó chứ?? Hấn đã đánh mất nó 1 lần và hấn đã tìm lại nó đc nhưng còn lần này..liệu hấn có thể

Hấn đã quyết định lấy Nguyệt My, đúng như bác hấn nói hấn không yêu cô ta hấn chỉ vì lòng thương hại mà thôi. Khẽ liếc mắt qua nhìn chiếc bình mà nó đã tặng trong sinh nhật lần thứ 18 của hấn, chiếc bình thật đẹp dưới ánh nắng mặt trời, nó đã từng nói với hấn, chiếc bình này là vật đính ước cho tình yêu của cả 2 vậy mà giờ

Hấn có quyết định sai không??? Không lẽ vì 1 cô gái và vì nhìn thấy nó thân thiết vs Jam mà hấn lại từ bỏ nó, từ bỏ tình cảm của cả 2. Từng làm tổn thương nó 1 lần không lẽ lần này lại làm tổn thương nó nữa sao???

Cứ nằm im 1 chỗ ở đó, hấn mãi miết chìm theo những suy nghĩ trong đầu hấn?? hấn có còn yêu nó không? Tại sao câu hỏi đó nó cứ lớn vồn trong đầu hấn mà không cách nào hấn vút ra được vậy

Ding.. 1 tin nhắn nhảy vào trong đt của hắn, một mũi hắn chồm tay lên lấy chiếc điện thoại kia nhìn vào tin nhắn, chính là số của nó, hắn không hiểu tại sao nó lại nhắn tin cho hắn, ấn vào nút xem từng dòng tin nhắn hiện ra trước mắt hắn:

Chắc anh rất ngạc nhiên khi nhận được tin nhắn của em nhỉ??? Nghe nói anh sắp lấy Nguyệt My vậy là câu trả lời của em ở tiệm bánh hôm đó anh đã hiểu, anh là người muốn em chúng ta rời xa nhau sao??? Vậy em đã chấp thuận cho anh rồi đó!! Em biết đối vs Nguyệt My anh là không có tình cảm anh chỉ thấy có lỗi vs cô ấy nhưng anh có ngốc không???? Anh đâu cần vì chuyện đó mà lấy cô ấy chứ!! Hi sinh hạnh phúc của mình vì 1 người như cô ấy anh có thấy quá dư thừa không??? Anh còn nhớ chiếc bình thủy tin hèm tặng anh nhân dịp sinh nhật không?? Em đã từng nói nó là minh chứng tình yêu của chúng ta nhưng bây giờ có lẽ là không cần thiết nữa rồi! Em nghĩ anh nên bỏ chiếc bình ấy đi!! Nhưng em vẫn có 1 câu hỏi muốn hỏi anh: Anh có còn yêu em không????

Hắn đọc những dòng tin nhắn ấy mà lòng quặn đau, trái tim mình như có ai lấy muối mà chà sát lên vậy, đau lắm, nước mắt hắn tự do rơi trên khuôn mặt thiên sứ ấy!! Hắn chưa bao giờ khóc vì 1 ai nhưng tại sao hắn lại khóc vì nó, hắn biết hắn yêu nó quá sâu đậm không thể nào từ bỏ được, hắn sẽ vẫn giữ nó trong trái tim hắn, luôn giữ nó ở nơi quan trọng nhất

Lúc chiều hắn cùng Nguyệt My đi thử đồ cưới, hắn thì im lặng không nói câu gì còn Nguyệt My thì tha hồ mà chọn áo cưới xong quay qua hỏi hắn có đẹp không nhưng hắn chỉ trả lời 1 chữ “Đẹp” xong lại im lặng

Nguyệt My biết trong lòng hắn vẫn còn có nó vẫn chưa chấp nhận được Nguyệt My nhưng không sao!! Ắ sẽ có cách để làm cho hắn quên được nó

((((((((((((((((((((((((((((((((

-Ngày mai chắc là sẽ có kịch vui đây!! Ta không tin Angel cô lại tha cho Nguyệt My dễ dàng như vậy!!-người đàn ông ngồi trên 1 chiếc ghế tựa sang trọng, tay thì lắc lắc ly rượu nhìn hình của nó và hắn bằng ánh mắt tàn nhẫn?? Và người đàn ông này là ai???

## 44. Chương 42: Anh..yêu..em

Chương 42: Anh...yêu....em....

.....Liệu em có thể tìm được anh?....

.....Khi em đã từng rời bỏ.....???

.....Tình yêu là một trò chơi đáng sợ...

.... Không biết bao giờ mới có điểm dừng.....!!!

\_\*\_\*\_\*\_\*\_\*\_\*\_\*\_\*\_\*\_\*\_\*\_\*\_\*

Hôm nay là ngày diễn ra lễ cưới, mặc dù Nguyễn Phú Nhân không đồng ý nhưng họ vẫn tổ chức đám cưới, hắn thì cũng không nói gì nhiều hết, im lặng là chủ yếu

Nó nhắn tin vs ông của hắn là cứ đồng ý cho họ lấy nhau, hôm nay sẽ có 1 trò vui xảy ra, ông hắn luôn tin tưởng nó nên đành chấp thuận thật ra ông cũng chẳng muốn

Mọi chuyện đã được dàn xếp ổn thỏa, chỉ cần làm lễ nữa là xong, quan khách của Nguyễn Gia thì chẳng có bao nhiêu nhưng của bên nhà Nguyệt My thì cực kì nhiều, nào là bà con, bạn thân,....

\*Phòng cô dâu:

Nguyệt My đang trong phòng trang điểm của cô dâu, cô ta xoay mình trong gương xem mọi thứ đã chỉnh chu chưa, thầm mỉm cười trong mình, chỉ 1 lúc nữa thôi cô chính thức là con dâu Nguyễn gia, là vợ của hắn

Cánh cửa phòng cô dâu được mở ra, nó bước vào trong ngồi vào chiếc ghế Sofa kia, Nguyệt My thấy nó thì hoảng hồn nhưng vẫn cố giữ vẻ bình tĩnh, mỉm cười vs nó

-Cô lúc nào cũng cười được nhỉ?????????-nó nhìn Nguyệt My nói

-Hôm nay là ngày vui của tôi không lẽ không cười được sao????-Nguyệt My hung hăng nói lại

-Cô nghĩ dùng chuyện thương hại mình bị mất tử cung để Lãnh Phong lấy cô sao???Thật tội nghiệp à nha!!!!!!-Nó cười nhếch mép nhìn ả

-Chuyện đó là do tôi bảo vệ anh ấy nên mới bị như vậy thôi!!! Không có gì đáng thương cả!!!-ả lại cố gân cổ lên mà cãi

- Cô chẳng phải không bị mất tử cung sao??? Tất chỉ là bịa đặt ngay cả chuyện cô bị tông xe!!!-nó nhìn ả bằng ánh mắt rất ư là “Thiện cảm”

-Cô....làm sao mà cô biết chứ!!-Nguyệt My lo sợ hỏi nó, ánh mắt kiên định hồi nãy giờ đã không còn

-Tôi làm sao pik à??? Nếu cô ko muốn người ta biết thì đừng có làm-nó nhìn ả sắc lèm nói

-cô...muốn làm gì????-Nguyệt My sợ hãi nhìn nó, nếu nó nói ra chuyện đó thì ả ta chết chắc

-Cô tốt nhất là vẫn mỉm cười như vậy!! Không thì tí nữa không cười nữa được đâu!!!!!!-nó cười xong đóng cửa đi ra ngoài. Nguyệt My trong phòng trang điểm lo lắng không yên, đi qua đi lại, tay ướt đầm cả mồ hôi

Nhanh chóng ả lấy đt ra gọi cho Kim Vy(p/s: 2 pé này qen nhau từ trước nhá), sau 1 hồi thì đầu dây bên kia cũng có tiếng trả lời

-Kim Vy.. cậu phải giúp mình-Nguyệt My gấp gáp nói

-/...../

-Ăn bằng muốn phá đám cưới của mình!! Chẳng phải cậu ghét Ăn Bằng lắm sao??? Hãy giúp mình vs-Nguyệt My tiếp tục nói

-[.....]

-Cảm ơn cậu-Nguyệt My nhanh chóng nở nụ cười xong cùng chú rể đi ra khỏi phòng trang điểm để tới lễ đường

Tiếng nhạc đám cưới từ trong lễ đường vang lên, cô dâu chú rể cùng bước vào lễ đường trước sự chứng kiến của mọi người, đa số là ánh mắt chúc phúc, nó cùng Jam ngồi dãy ghế cuối cùng gần cửa ra vào, nó không muốn anh đi tới đây nhưng anh vẫn cô chấp đi, hôm nay cậu có 1 cái cảm giác gì đó kì kì

Trước khi làm xong đám cưới giữa 2 người thì cánh cửa chính lại bị mở toang ra, một vị bác sĩ khá đứng tuổi bước vào bên trong đi thẳng tới chỗ của hấn và My đang đứng, trên tay cầm 1 tệp hồ sơ

-Thiếu gia! Tôi cần cho cậu biết đc 1 sự thật-vị bác sĩ đó nhìn hấn nói

-Chuyện gì???-hấn nheo mày nhìn người đàn ông trước mặt hỏi

-Chuyện là....-vị bác sĩ ấp úng nói

-Không thấy chỗ chúng tôi đang làm đám cưới hay sao mà còn nói này nọ, tí mà nói-My tức giận hét vào mặt ông ta làm ọi người xung quanh ngơ ngàng

-Thiếu gia, chuyện cô ta nói là bị mất tử cung là giả, chính cô ta đã kêu tôi làm vậy, hơn nữa vụ cô ta bị tông xe cũng là do có sắp đặt từ trước-vị bác sĩ đó lấy hết can đảm nói

-ANh Phong... anh phải tin em là ông ta vu khống em-My nhìn hấn giải thích

-Chuyện ông nói là sự thật???-hấn sắc mặt đã đen 1 nửa, nhìn vị bác sĩ đó mà hỏi

-Vâng-người bác sĩ đó khẳng định

-Bằng chứng????-nói gì thì nói cũng phải có bằng chứng

-Tôi có bằng chứng!!-nó đứng lên trước mọi người nói, Nguyệt My sợ xanh cả mặt, nó đi lên chỗ của 3 người móc ra chiếc đt iphone và bấm nút Play, 1 đoạn hội thoại vang lên, chính là đoạn lời thoại mà chính nó và ả nói hồi nãy

-CÔ-TAI-SAO-LẠI-DÁM-LÀM-NHU-VẬY???-hắn gần lên từng chữ 1, cổ tay hắn siết mạnh cổ tay ả làm cổ tay ả đỏ ửng lên

-Em...chỉ tại em quá yêu anh thôi!!-ả nín tay hắn nài nỉ

-yêu tôi?? Cô dám lừa dối tôi, cô không có tư cách-hắn tức giận nhìn ả

Mọi người xung quanh bàn tán, cha ả thì không còn đường nào chui xuống, hàng xóm thì chế giễu nói con ông là ác này nọ, nó đứng cười thầm trong bụng, Nguyễn Phú Nhân bước lên bực

CHÁT... âm thanh chói tai của tiếng bật tay vào mặt ả vang lên, Nguyễn Phú Nhân từ tốn nói

-cô đúng là hạng người vô liên sỉ mà! Huỷ không làm đám cưới nữa

-Bác..bác hãy nghe con... Ân Bằng tất cả đều là do mày không vì mày tao đã..sao cái gì của tao mày cũng muốn giành thế hả????? Tao sẽ bắt mày trả giá-Mỹ nhìn nó quát

-là do cô không phải do tôi!!!-nó kiên định nhìn ả

Rầm.... Cánh cửa chính lại 1 lần nữa mở ra, Kim Vy bước vào bên trong trên tay còn cầm 1 cây sung, mọi người thì sợ hãi la hét, chạy toán loạn, nó hơi ngẩng người nhưng lại bất chợt cười

-Hà Kim Vy-nó gọi tên Vy

-Hôm nay mày sẽ phải chết!!!-Vy cầm cây sung chĩa vào nó, hét lên ánh mắt đầy giận dữ

ĐOÀNG.... Tiếng súng thấm khốc vang lên, một thân thể đã ngã xuống, mau tuông ra rất nhiều tạo thành những vũng dài kinh sợ, người ngã xuống không phải là nó mà là Jam, nó nhanh chóng chạy tới đỡ Jam nằm dựa lên người mình

-Jam...cậu không sao chứ???-nó lo lắng hỏi Jam

-Không...sao.....-Jam nói, có vẻ rất khó thở

-Anh có bị gì không??? Sao lại đổ phát đạn đó-nó nhìn cậu nói

-Đã nói không sao mà~~ giờ anh cảm thấy mệt lắm,anh muốn nghỉ ngơi-Jam nói, hơi thở dần yếu đi

-Không đc, anh không đc ngủ...anh phải tỉnh dậy..phải nói chuyện vs em...-nó nhìn anh đau buồn mà nói

-Anh...Yêu..em...-Jam nói xong thì ngã xuống, đôi mắt đẹp như thiên sứ ấy đã khép lại, máu từ trong miệng anh tứa ra rất nhiều

Kim Vy quá bàng hoàng,không ngờ ả chính tay mình lại đi giết chết người mà mình yêu như vậy!!!! Là do ả, là do ả quá ích kỉ, ả gào thét xong chạy ra ngoài

Xe cấp cứu cuối cùng cũng đến, nó đưa Jam vào bệnh viện, ngồi trên hàng ghế chờ trên bệnh viện, nó cảm thấy rất lạnh lẽo, trên hành lang này có rất nhiều bệnh nhân, có người thì tới nhận xác ng' thân,có người bị bệnh, có người vừa bị tai nạn mà vào,nó cảm thấy đáng sợ, nơi đây là nơi nó không bao giờ muốn tới, chính nơi này đã cướp đi mất bà nó và đứa em trai nó yêu quý nhất, lần này liệu nó có mất Jam thêm lần nữa

Phụt... Tiếng đèn trong khoa cấp cứu chợt tắt, vị bác sĩ bước ra ngoài,nó thấy vậy chạy lại hỏi

-Chúng tôi rất tiếc, bệnh nhân mất quá nhiều máu..xin chia buồn cùng gia đình-bác sĩ nhìn nó nói, lại là câu nói này, chúng tôi rất tiếc..nó đã từng nghe câu nói này, lần này nó lại mất Jam nữa

Đi vào trong phòng phẫu thuật, nó giở chiếc khăn trắng trùm kín người Jam lên, vẫn là khuôn mặt đó, khuôn mặt luôn làm cho nó vui mỗi khi nó buồn, luôn tâm sự vs nó, nhưng sao bây giờ khuôn mặt này lại trắng bệch, không còn một chút sức sống nào vậy

1 giọt...2 giọt... 3 giọt...Nước mắt cứ như thế mà chạy dài trên gương mặt nó, nó khóc, phải nói là khóc rất nhiều, nó đã đánh mất Jam đánh mất đi người bn thân..người anh trai mà nó quý

Sau tang lễ của Jam thì pama Jam qua bên Mỹ định cư luôn, ông bà không muốn ở lại nơi này nữa, còn về phần nó thì suốt ngày cứ im lặng chẳng nói 1 lời nào mà lao đầu vào trong công việc, trước khi đi, pama Jam đã giao cho nó 1 cái rương bảo nó coi chừng cẩn thận

Hôm nay công ty khá ít việc nên nó đã về từ sớm!! Nó vào trong Nhà tắm, leo vào bồn và ngâm mình trong làn nước mát lạnh ấy, nó lại nhớ về hần, cả tháng nay không gặp hần không pik hần làm sao?? Hần cũng rất sốc nhưng do nó lo chuyện của Jam nên hần cũng không muốn làm phiền, muốn để thời gian cho nó bình tĩnh trở lại.

Sau khi tắm xong..nó thay quần áo rồi leo lên giường mở chiếc rương mà pama Jam đưa cho nó ra mà xem. Mở chiếc rương ra cái đầu tiên nó nhìn thấy là tấm ảnh của Jam, cậu đang cười rất tươi chắc cậu đang rất hạnh phúc

Tiếp đến là 1 chiếc lắc tay, đây chẳng phải là lắc tay mà cậu cùng nó mua lúc đi công viên chơi sao??????? Cậu vẫn còn giữ nó và luôn coi nó chính là 1 vật quý luôn cẩn thận giữ gìn nó

Cuối cùng là 1 cuốn sổ, đây chính là nhật kí của cậu, nó dựa mình lên gối, vs tay bật chiếc đèn ngủ xong lật từng trang nhật kí một, những kỉ niệm về cậu lại ùa về

Ngày...Tháng...Năm

Đã lâu rồi ba mẹ tôi không dẫn tôi đi chơi, hôm nay họ nói là công việc khá ích nên họ dẫn tôi đi chơi, tôi cùng họ chơi rất nhiều trò chơi, tôi luôn muốn ở bên họ nhưng chẳng bao giờ họ giành thời gian cho chính tôi, họ luôn coi công việc của mình là nhất....

Ngày..tháng...năm

Hôm nay là sinh nhật tôi mà chẳng có ai về cùng tôi tham dự, tôi buồn lắm, hôm nay tôi tính khoe vs ba mẹ là tôi đạt điểm cao trong kì thi nhưng chẳng có ai về với tôi, tôi cảm thấy buồn và cô đơn lắm....

Ngày...tháng...năm

Tôi không thể nhận ra mình nữa rồi, tôi đã thay đổi, biến thành 1 con người ăn chơi phá phách để cho quên đi nỗi buồn trong chính con người tôi, tôi muốn pama quan tâm tôi nhưng họ...

[.....]

Ngày..tháng...năm

Hôm nay tôi gặp 1 cô gái tên là Ân Băng, nhìn rất xinh xắn nhưng cô ta lạnh lùng quá nhìn rất giống thiên kim tiểu thư nhưng cô ta chẳng có vẻ tiểu thư 1 chút nào còn lơ tôi làm tôi bực lắm....

Ngày..tháng...năm

Ngày hôm nay tôi thấy cô ấy buồn nên đã nói chuyện, tôi thấy mình đã hiểu cô ấy hơn nhiều, cũng đau buồn trong chuyện tình cảm, tôi và cô ấy trở thành bạn thân và tôi cùng rủ cô ấy đi dạo....

Ngày..tháng...năm

Nhìn thấy cô ấy bên cạnh người con trai khác làm tôi rất khó chịu, tôi yêu cô ấy, luôn mong cô ấy yêu lại tôi nhưng chắc ko được rồi, tôi sẽ im lặng nhìn cô ấy hạnh phúc bên người mà cô ấy yêu, tôi chỉ muốn nói vs cô ấy Anh..yêu..em..nhưng ko thể..

Đọc tới đây, nước mắt của nó lại chảy rất nhiều, là do nó không quan tâm Jam, không hiểu những tâm tư của cậu, là nó có lỗi trước

Ngoài trời cũng đã có mưa, mưa nhẹ hạt trút xuống làm cho con người có cảm giác lạnh lẽo và cô đơn

## 45. Chương 43: Học Lại Cách Yêu!!!

Chương 43: Học Lại Cách Yêu

Mới đây mà đã gần 2 tháng trôi qua, trời lúc này cũng chuyển mùa, mùa thu có lẽ sẽ là mùa đẹp nhất cho các cặp tình nhân. Từng chiếc lá vàng rơi lả tả trong sân vườn rộng lớn ấy

Nó đứng từ phòng nó, nhìn ra ngoài sân vườn kia, từng chiếc lá vàng 1 rơi xuống, nó thầm nghĩ “ Mới đây mà thu rồi sao????”. Tình cảm của cả 2 từ ngày đó đến nay đã lạnh nhạt dần, không còn được như xưa nữa

Nó luôn nghĩ mọi chuyện là do nó, nếu nó không giận hờn hấn, không trách móc hấn, thì đã không có 1 kết cục đau buồn cho cả 2. Nhưng không có việc gì là quá muộn màng cả..

Hôm nay là chủ nhật, nó thức dậy từ rất sớm, thay đổi trang phục, trang điểm nhẹ 1 xíu rồi lái x era ngoài. Ông nó hơi ngạc nhiên vì hôm nay nó chịu ra ngoài, 2 tháng rồi nó không ra ngoài, công việc lúc nào cũng được nó làm ở nhà

Chiếc Ferrari màu trắng kiêu hãnh đậu trước cổng nhà hấn, cổng nhà hấn nhanh chóng mở ra, nó chạy xe vào trong sân. Bước xuống xe, thông thả đi vào bên trong, thấy Nguyễn Phú Nhân thì nó mỉm cười nhẹ, cúi đầu thay cho lời chào

-Ấn Băng!!! Lâu rồi ta mới thấy cháu!!-Phu nhân vừa nói vừa mời nó ngồi xuống, thật ra bà đã rất thích và chọn nó làm con dâu từ lâu lắm rồi, bà thích nó không phải vì địa vị mà vì nó là 1 cô gái tốt, 1 người hiểu chuyện vừa xinh đẹp lại tài giỏi

-Vâng!!-nó cười

-Cháu tới tìm Lãnh Phong à!!!-Phu nhân hỏi nó

-Vâng!! Anh ấy có ở nhà không vậy bác-nó trả lời

-Nó còn ngủ ở trên phòng đó con!! 2 đứa tính ra ngoài sao????-Phu Nhân hỏi nó, bà thực sự muốn 2 đứa nhanh chóng lấy lại tình cảm rồi lấy nhau

-Dạ vâng, tại lâu quá tụi cháu không ra ngoài nên..-nó nói xong bỏ lửng câu sau

-Cháu biết tối nay sẽ có 1 buổi dạ tiệc quan trọng của bên tập đoàn Diamond chứ?? 2 đứa có đi đâu thì đi nhưng nhớ về đúng giờ để dự tiệc, dù sao cả 2 sau này cũng là người đứng đầu senrai và King-Phu nhân nhìn nó, nhả nhặn nói

-vâng, vậy cháu lên kêu anh ấy-nó nói xong phu nhân gật đầu, nó đi thẳng lên lầu

Phòng của hấn nằm ở tầng 3 của toà biệt thự, trên tầng này thì toàn bộ các phòng đều là của hấn: phòng đọc sách,làm việc,... Nó nhanh chân đi vào phòng ngủ của hấn, đôi bàn tay mịn màng nắm lấy khoá cửa rồi mở ra

Bên trong phòng khá tối, dù đây là ban ngày nhưng bên trong chẳng thấy gì hết, nó đi lại lấy tay kéo rèm cửa để cho ánh sáng mặt trời rọi vào bên trong chiếu thẳng lên chiếc giường to lớn đó, 1 thân thể to lớn đang cuộn mình trong chăn,đôi mắt nhắm tịt lại

-Phong!!! Dậy-nó đi tới bên giường, đưa tay lay lay hấn

-uhm... ra ngoài đi!tôi muốn ngủ-hấn tưởng là người làm nên hét 1 cái làm nó giật hồn

-Phong..dậy...dậy...mau cho em-nó tức giận

-Trời ơi! ồn ào quá-hấn kéo chăn ngồi dậy thì thấy nó đứng ngay đầu giường, hấn giật cả mình

-Em...em tới đây làm gì?? Mới sáng sớm mà-hấn lấp ba lấp bắp hỏi nó

-A!! anh không muốn em tới, em về-nó giả bộ trách móc, xoay chân đi ra ngoài

-A, khoan không phải như vậy là tại vì anh thức mắc thôi-hấn ôm nó té xuống giường ngủ

-Không giỡn nha!! Giờ anh đi thay đồ đi, tụi mình đi chơi-nó cố gượng dậy nói vs hấn

-Ok!! Đợi anh xíu

Nó ngồi ngoài đợi hấn, hấn nói đợi xíu mà 30 phút sau mới xuất hiện, con trai gì mà lè mè như con gái. Nó cùng hấn leo lên xe rồi phóng ra đi mất, trên đường đi hấn ngoái qua nó hỏi nó

-giờ đi đâu đây??-hấn vừa nói vừa nắm tay nó, tay còn lại thì đặt trên bàn lái

-uhm... đi coi phim đi, em nghe nói hôm nay có phim hay đó-nó thích thú cười vs hần, nói. 2 người này mới 18t đầu mà cứ như 20 tuổi á, không giống mĩ bn teen tí nào, nhưng hôm nay 2 người này quyết định sẽ sống vs con người thật

-Okir-hần cười vs vẻ của nó

Cả 2 bước vào trung tâm giải trí, cùng đi thẳng tới rạp phim, 2 người đứng lần lựa 1 hồi để chọn phim, nó rất muốn xem phim mà nên chọn đại 1 phim mà nào kinh dị chút rồi đi mua bắp xong vào coi

Suốt quá trình chiếu phim ,mấy nàng trong rạp nắm tay người yêu la hét quá chừng, mấy chàng thì cũng có 1 số người sợ xanh cả mặt. Còn nó vs hần cứ như người chẳng có tí cảm xúc hay sao á, coi phim mà mà ngồi cười như điên.

Sau khi coi phim xong thì cả 2 quyết định đi ra khu giải trí cảm giác mạnh, nó nhìn mấy cái vòng tròn xoay cực mạnh kia thì mặt mày xanh lè, nó thì không sợ cái gì chỉ sợ chơi mấy trò chơi này. Nó bảo hần đi chơi cái khác nhưng hần cứ bắt nó chơi

Cái trò đĩa bay gì gì đó, quay lên quay xuống làm cái đầu nó quay mòng mòng không thể chịu được, xuống dưới đất rồi mà đầu nó còn quay, hần thấy vậy kêu nó vào ghế đá ngồi, hần đi mua nước

-Nước của em đây-hần đưa chai nước trước mặt nó

-Anh tính hại em chết à, kêu em ko muốn chơi mà cứ bắt em chơi hoài-nó lại quay ra giả giọng trách móc hần

-Gì chứ??? Em cái gì cũng ko sợ, lại đi sợ mấy trò con nít này à, mất mặt quá-hần chọc quê nó

-Yahhh... anh thôi đi nhá!-nó tức tối nhìn hần

-Em đói bụng chưa?? Đi ăn đi, sáng giờ chơi đã rồi, phải về nhanh còn đi dự tiệc nữa-hần vừa đỡ nó lên vừa nói

-Em biết rồi, đi nhanh thôi-nó giục hần

\*\*\*\*\*

\*Nhà hàng Diamond

7:00 am

Đại tiệc của tập đoàn Diamond được diễn ra ở sảnh của nhà hàng, đây là 1 buổi tiệc ngoài trời, buổi tiệc này để chúc mừng Diamond giành được dự án Pioti. Ai cũng biết trước đây Diamond chỉ 1 tập đoàn nhỏ không có gì đáng nói, nhưng trong thời gian gần đây, Diamond có 1 sự bức phá khá lớn, đã đứng thứ 3 trong TOP 5 tập đoàn hùng mạnh.

Hôm nay Hàn phu nhân của Royal cũng tham dự, bà ta do có Diamond giúp đỡ nên đã khôi phục tập đoàn nên cũng được mời tới bữa tiệc sang trọng này. Bữa tiệc chỉ toàn những công tử tiểu thư nhà giàu

Một chiếc Bugatti Veyron đậu trước cửa nhà hàng làm mọi người đều chú ý tới nó. Bước xuống xe là hần, hôm nay hần mặc 1 bộ âu phục màu đen, chân đi giày da của Ý, mái tóc được dựng ngược lên làm tim của bao nhiêu nàng tiểu thư ở đây thổn thức

Hần mở cửa xe bên kia, một đôi giày màu trắng kiêu sa bước xuống đất, mọi người không biết chủ nhân của đôi giày ấy là ai. Nó bước xuống xe, hôm nay nó mặc 1 chiếc váy dài chấm gót màu xanh ngọc bích, tóc búi cao lệch sang 1 bên, khuôn mặt xinh đẹp được trang điểm khá nhẹ không quá cầu kì

Nó cùng hần khoác tay đi vào bên trong, ai cũng trầm trồ ngợi khen cặp đôi này trai tài gái sắc. Hàn Phu Nhân thấy hần thì cầm 1 ly rượu vang đi tới chỗ của họ đang đứng

-Lãnh Phong, lâu quá không gặp nhĩ?????-Hàn Phu Nhân nhìn hần cười tỏ vẻ

-Gặp??? Xin lỗi nhưng do tôi quá bận-hần hiển nhiên trả lời, chẳng 1 chút do dự

-Con sau khi nhận thân phận thì ko công nhận người mẹ này sao???-Hàn Phu Nhân vẫn tiếp tục khiêu khích hần

-mẹ!? Xin lỗi nhưng chưa bao giờ tôi coi bà là mẹ cả??-hắn cười cay nghiệt nhìn bà

-Haha... thật không ngờ, Nguyễn thiếu gia đây thật chẳng biết ơn-Hàn Phu Nhân nhìn hắn

-Phong!! Em đi toilet xúu-nó nói xong đi ra phía khu vệ sinh

Nó đang rửa tay thì có 1 cái bong người xẹt qua, nó quay đầu lại thì bị chụp thuốc mê và ngủ, chiếc lược tay của nó rơi trên sàn. Hắn do đợi nó lâu quá không thấy nó ra ngoài nên đi vào thì không thấy nó đâu hết, trên sàn thì rơi chiếc lược tay của nó

(((((

Liệu có chuyện gì vs nó không??? Người đàn ông bí ẩn giấu mặt là ai??? Và ai là người đứng sau chuyện này?/? để giải đáp thắc mắc đó mời các bn đón đọc chương tiếp theo nhá ^^ JJ

## 46. Chương 44: Bắt Cóc-sự Thật

Chương 44: Bắt Cóc- Sự Thật

Đã mấy ngày rồi mà hắn không tìm được nó, hắn sắp điên lên mất thôi. Hắn bỏ hoàn toàn mọi thứ, chỉ chú tâm vào việc tìm nó nhưng mọi thứ chỉ là con số 0

Đạo này, hắn rất ít tới công ty, đa số là tới quán bar uống rượu, đua xe thôi. Ông hắn với người nhà nó khuyên can hắn nhưng hắn một mực không nghe, vẫn cố

\*\*\*\*\*

Còn nó, bị đưa tới một căn nhà ở vùng ngoại ô, nơi đây khá vắng vẻ, chỉ có những gia đình chài lưới xung quanh biển sống thôi. Nó tỉnh dậy thì thấy mình đang ở trong một căn phòng, không còn bị trói như mấy ngày trước nữa

Đứng dậy, nó lại gần cửa sổ, vén tấm màn lên, những tia nắng sớm rơi vào khuôn mặt xinh đẹp ấy. Đã lâu rồi nó không thấy được ánh nắng của buổi sớm mai, nhưng điều quan trọng đâu là đâu? Tại sao nó lại ở nơi này? Và người đã bắt nó là ai

Cạch...

Tiếng mở cửa, nó xoay người nhìn ra cửa thì thấy một người đàn ông khá lớn tuổi nhưng nhìn rất phúc hậu, ông đi lại gần nó, trên tay cầm 1 bộ váy, ông mỉm cười nhìn nó

-Thưa tiểu thư, cậu chủ có lệnh cô thay đồ rồi lên trên gặp cậu-ông ấy nói với vẻ rất cung kính

-Cậu chủ? Anh ta là ai? Sao lại bắt tôi tới đây?-nó thắc mắc nhìn người đàn ông trung niên đó hỏi

-Thưa tiểu thư... tôi không được phép tiết lộ, bây giờ cô hãy đi thay quần áo rồi lên tầng 3 gặp cậu chủ-người đàn ông đó nói xong khép cửa đi ra ngoài

Nó nhận lấy chiếc váy rồi đi vào trong phòng tắm, ngâm mình trong bồn nước ấm áp đó, đã mấy ngày rồi nó không gặp hắn liệu hắn có lo lắng cho nó không

Đứng dậy, nó thay chiếc váy rồi cột lại tóc, không trang điểm gì chỉ tô chút son bong rồi khép cửa mà đi ra ngoài, bác quản gia có nói nó đi lên lầu 3, nó đi thẳng lên trên, tầng này chỉ có duy nhất 1 căn phòng, nó nhẹ bước đi vào bên trong

Mở cửa, dáng vẻ của 1 người đàn ông quyền quý, ngồi xoay lưng lại hướng nó, chân gác lên, nghe tiếng động, người đàn ông đó xoay lại nhìn nó, còn nó thật sự ngạc nhiên, người này là.....

-Em tới rồi à?-giọng nói trầm ấm pha chút lạnh lùng vang lên, con người đen lay láy quét tia nhìn lạnh lùng vào nó

-Hàn Minh Vương! Là anh sao? Tôi tưởng anh chết mất rồi chứ?-nó bất ngờ nhưng lại nở nụ cười bán nguyệt nhìn anh

-May mắn là lần đó tôi không chết! Còn em sống tốt chứ?-anh nhìn nó, cười khá hiền rồi nói

-Hừ, anh chính là người đứng sau mọi chuyện!!!! Tôi không ngờ, anh lại là 1 con người thâm độc tới mức đó!!! – nó nhìn anh, hơi nhếch mép cười

-Em chỉ vì thằng Phong mà lại không nghe tôi giải thích!! Chuyện tôi giết người nhà em, sao em chưa từng nghĩ là do tôi bị ép buộc mà em cứ khẳng định là do tôi làm thế hở?-anh nhìn nó tức giận

-Bị ép sao? Ông ta là ông..là ông của anh đó, không người ông nào lại muốn cháu mình vào tù! Anh bịa chuyện thì bịa thế nào cho hợp lý chứ?-nó nói lại anh, cơn tức giận bắt đầu ập tới

-Em... TẠI sao em không nghĩ ông ta chỉ muốn lợi ỉnh mà hi sinh cả con cháu thế? Anh giúp ông ta chỉ vì anh quá yêu em, anh không muốn em bị giành lại bởi tên Phong đó, em có hiểu không??-anh đau khổ nhìn nó nói

-Yêu tôi? Anh có biết tôi tin tưởng anh như thế nào không, nhưng anh lại làm cho tôi quá thất vọng, anh chỉ vì quá ích kỷ mà anh lại làm tổn thương gia đình tôi sáo ANh có thấy anh ích kỷ lắm không hả??-nó tức giận nhìn anh quát

-Em... tại sao tôi nói gì em cũng bênh cho hấn ta vậy???Bộ em yêu hấn tới vậy sao??-anh nhìn nó hỏi

-Đúng tôi yêu anh ấy!! Thật sự rất yêu!! Anh hài lòng chưa?????????-nó khẳng định với anh, làm trái tim anh đau nhói

-Tôi sẽ không cho cả 2 người được hạnh phúc đâu!! Em phải là của tôi!!!!!!-anh cười cay độc nhìn nó

-Anh..muốn làm gì?-nó nhìn anh hỏi

Anh muốn nó quên hấn, quên hấn mãi mãi và phải sống bên anh. Anh đã tìm mọi cách để làm cho nó mất trí nhớ và cuối cùng anh đã tìm ra 1 cách đó chính là thôi miên chính nó

\*\*\*\*\*

Hấn vừa từ Bar về, vào nhà đã thấy ông hấn và cô bác hấn ngồi ở đó, hấn tiến lại gần ngồi xuống chiếc Sofa kia, ông hấn cất lời

-Phong, đã hơn 1 tháng rồi đó, bộ con muốn sống như vậy luôn sao? Còn sự nghiệp của con thì sao? Bên nhà Ân BẮNG đã quyết định là sẽ huỷ hôn vs gia đình ta!!!

-Tại sao chứ? Con yêu cô ấy, con ko muốn hứa hôn vs ai khác-hấn kiên quyết nhìn ông nói

-Nhưng bên nhà ấy đã huỷ hôn, con còn nuôi tiếc gì nữa chứ?-ông hấn tức giận nói

-Con...-hấn tính nói nhưng lại bỏ lửng câu

-Con suy nghĩ đi!!!-ông hấn nói xong thì đi ra ngoài.

Còn hấn thì đi lên phòng, tắt đèn rồi nằm sải mình trên giường, hấn với tay lấy tấm ảnh của nó và hấn chụp chung , hấn lấy tay sờ lên khuôn mặt xinh đẹp ấy, ông hấn nói đúng, có lẽ hấn nên quên nó

Hôm nay hấn sẽ ở bên nó, dù là 1 ngày thôi , ngày mai khi ánh mặt trời lên có lẽ hấn sẽ quên nó ,mãi mãi không nhớ tới nó

\*\*\*\*\*

-Anh là ai?-nó ngồi dậy, nhìn anh hỏi

-Tôi là bn trai em!em không nhớ gì à-anh lo lắng nhìn nó hỏi

-Tôi...á...đầu tôi...đau quá!!-nó la hét ôm đầu rồi ngất đi

-Cô ấy có sao không???-anh nhìn vị bác sĩ tâm lý kia hỏi

-Không sao, là do mới tiêm thuốc mất trí tạm thời nên đầu hơi đau 1 chút, về sau sẽ khỏi, nhưng trong 1 tuần đầu, tránh cho bệnh nhân kích động-vị bác sĩ đó nhìn anh nói

-ừ-anh nói 1 tiếng rồi ngồi xuống bên nó

Liệu những việc anh làm có đúng không? Anh chỉ muốn có nó bên cạnh, anh muốn tách nó ra khỏi cái xã hội đáng sợ kia thôi, nhưng đúng như nó nói, là do anh, do anh quá ích kỉ

\*\*\*\*\*

Còn về phần nó? Liệu cuộc sống mới có anh bên cạnh sẽ ra sao??? Mời mọi người đón đọc chương tiếp theo nhé ^^

## 47. Chương 45: Cuộc Sống Mới

Chương 45: Cuộc Sống Mới

Nó tỉnh dậy sau mấy ngày nằm mê man, chắc là do tác dụng của thuốc mất trí nhớ. Vừa mở mắt thì nó đã thấy Vương đang ngồi nhìn nó

-Anh là ai?-nó nhìn anh hỏi

-Không phải tôi nói rồi sao?? Tôi là bn trai em!!-Vương cười nhìn nó

-Tôi tên gì?-nó nhìn anh nghi ngờ nhưng lại tiếp tục hỏi

-Tôi hay gọi em là Hạ Băng!! Lâm Hạ Băng!!-Vương nhắc lại tên cũ của nó lúc chưa nhận thân phận mới, anh ko muốn nó có kí ức gì về gia đình mới

-Ồ-nó trả lời cụt lủn rồi im luôn không nói gì nữa

-Từ bây giờ em nên nhớ em là Lâm Hạ Băng và đây là cuộc sống mới của em hiểu không??-anh nhìn nó nói

-Biết!!-nó lại trả lời

-Được bây giờ tôi dẫn em đi mua đồ!!-anh kêu nó đứng lên đi

-Mua đồ? Mua gì chứ? -nó thắc mắc hỏi anh

-Thì cứ đi đi rồi biết!!! Mà sao em ít nói thế-anh với nó vừa đi ra xe vừa nói

-Chứ bộ hồi trước tôi nói nhiều lắm hả?-nó leo lên xe, nhìn anh hỏi

-ừ, lúc trước em nói rất nhiều, cười cũng rất nhiều!!-anh cười ầm ập nhìn nó

-Xì... tôi không thích nói nhiều, tôi chỉ thích im lặng-nó héch mắt nhìn anh

-À mà anh lớn tuổi hơn em đó, phải kêu anh xưng em biết không? Không được xưng tôi!!-anh bắt bẻ nó

-Gì chứ? Không được, nhìn anh non chẹt hà!!! Dẹp đi há-nó bực tức quay qua anh

-Ồ, mặt này mà kêu non chẹt hả? Anh 19t rồi á nha, ủa mà nãy giờ em có kêu anh = anh mà-anh cười nhìn nó

-ờ..thì...cũng được-nó ập a ập ứng

-Từ đầu như vậy có phải hay không? Tôi nói rồi xuống xe mau!!-anh quay qua nó nói

Cả 2 cùng ra khỏi xe đi thẳng vào TTTM, anh kéo nó đi lên lầu để mua đồ, rồi lại lôi nó vô chỗ bán quần áo, anh lôi hết tất cả những gì mà anh thấy hợp vs nó kêu nó vào thử, nhưng những lời nhận xét của anh làm nó khó chịu

-Xấu

-Cái này nhìn mập quá

-Ngắn quá

-Cái này tạm được

.....

-Nè, tôi không phải người mẫu cho anh chấm điểm nhá!!-nó bực tức nhìn anh quát

-Gì chứ? Tôi dẫn em đi mua đồ còn la hủ, góp ý thôi mà, xấu thì nói xấu chứ không lẽ khen đẹp!!! Anh không biết nói dối-anh tuôn xả một tràng nhưng tới câu “ anh không biết nói dối” thì anh cảm thấy hơi ngượng vì anh đã nói dối nó

-Xí, không mua nữa, đi mua cái khác đi-nó nói rồi đi ra khỏi shop quần áo

-Tính tiền cho tôi đồng này-anh nói xong đưa thẻ cho nhân viên rồi chạy theo nó

-Nè, giờ em muốn mua gì?-anh nhìn nó hỏi

-Tôi hả? Tôi muốn mua đồ để vẽ tranh, hơn nữa tôi còn muốn mua laptop cơ-nó nhìn xung quanh 1 lượt rồi nói

-ừ,được! đi thì đi-anh nói xong kéo nó đi luôn

Tổn công sức cả 1 ngày trời, anh mua cho nó 1 đồng đồ dùng, nó nhìn đồng đồ này còn khiếp, nghĩ sao anh lại mua đồ thế này cơ chứ!!!

Dọn hết đồ đồ vô phòng mình, nó khoá cửa lại ,rồi leo lên giường mở Laptop mới mua ra. Nó lên mạng để tìm thông tin nhưng lại hiện ra hình ảnh của 1 người khá quen thuộc với nó nhưng nó không nhận ra là ai cả?

Nghe tiếng gõ cửa, nó tắt máy rồi chạy ra mở cửa, thấy ông quản gia nó nhìn ông 1 lát xong ông ta mới nói

-Tiểu Thư, mời cô xuống dùng bữa!!! Thiếu gia bận đi công tác vài ngày nên không ở nhà, ngài bảo chúng tôi chăm sóc cô

-ừ, mà mấy giờ rồi?-nó nhìn ông hỏi

-Khoảng 5h rồi ạ!!-người quản gia nhanh chóng đáp lời nó

-giờ này mà ngắm hoàn hôn thì tuyệt!! ông cho ta ra ngoài vẽ tranh được không?-nó nhìn ông hỏi

-Vâng, tôi sẽ gọi người theo cô-ông quản gia nói xong lui ra ngoài

Nó đi chân không ra bãi cát trắng mịn màng, nhìn xuống phía biển thì bầu trời lúc này rất đẹp, nó rất thích ngắm hoàn hôn vào mỗi chiều vì hoàn hôn rất đẹp, rất trầm

Nhanh chóng, nó lấy màu với giấy ra cẽ lại phong cảnh lúc này, nó không muốn bỏ lỡ dịp này. Vẽ xong bức tranh thì trời cũng nhá nhem tối rồi, nó kêu người về trước để hóng gió biển xúu rồi về sau cũng được tại vì biệt thự hần gần đây, đi ra là tới biển ngay

Đám người hầu cũng rời đi, nó nhìn những người ngư dân đang cho tàu của mình vào bờ, từng mẻ lưới chất đầy cả được khiêng vào bên trong bờ, nhìn cuộc sống của họ rất vui vẻ, nhưng còn nó, tại sao nó không được vui như họ

Nó đang đứng đó thì bỗng có 1 cô bé khoảng chừng 8t chạy lại chỗ nó, cười khúc khích nhìn nó

-Chào chị, chị mới dọn tới đây hả?-cô bé đó nhìn nó hỏi

-ừ, chị mới chuyển tới mà có gì không em-nó cười với cô bé

-Không có gì chị, tại em thấy lạ nên hỏi thôi ấy mà!!!!-cô bé ấy tiếp tục

-Nhà em ở đâu?Ba mẹ em làm nghề gì?-nó ngồi xuống chỗ cỏ vs cô bé

-Nhà em ở kia kia, em sống với mẹ em, mẹ em làm nghề chài lưới còn ba em đang ở một nơi rất xa!!-cô bé cười tí mắt nhìn nó

-Rất xa sao?Nhưng là ở đâu-nó vẫn cứ tiếp tục hỏi

-ừm.. mẹ em nói những người nào tốt thì sẽ được ra nơi đó để sinh sống sung sướng, em sẽ cố sống thật tốt để sau này em ra đó vs pa em-cô bé nói tiếp

-ừ, thôi bye bye em chị về nhà, -nó đứng lên nói

-Vâng em chào chị-cô bé vẫy vẫy tay với nó

Nó đi bộ về biệt thự, dùng cơm xong leo lên giường ngủ, cô bé thật sự rất ngây thơ, chắc vì mẹ cô bé không muốn cho cô bé biết là ba cô bé đã mất nên mới dựng ra chuyện này. Nó suy nghĩ 1 hồi rồi chìm sâu vào giấc ngủ

## 48. Chương 46: Đối Thủ Thương Trường

Chương 46: Đối Thủ Thương

Trường

Dạo gần đây báo chí đưa rất

nhều tin về tập đoàn Diamond, chỉ trong gần có 1 tháng mà đã leo lên vị trí

thứ 2, đứng ngang tầm với King làm ọi người trong giới kinh doanh đều bất

ngờ. Ai cũng biết, chủ tịch tập đoàn này khá trẻ chỉ mới có 19t đầu mà lại đạt

tới thành tựu đó quả là không đơn giản tí nào

Hắn cũng bất ngờ không kém vì

sự đột phá này, nếu như hắn không cố gắng thì có lẽ King sẽ tuột mất vị trí thứ

2. Nhưng điều làm cko hắn bất ngờ nhất chính là chủ tịch tập đoàn này lại là

Vương, lại là đứa em họ mà trước đây ông hắn coi là vô dụng

Hắn cũng khá nể phục tên này,

hắn có gia đình của hắn và rất nhiều cố gắng nên mới đạt được thành tựu như

ngày hôm nay vậy mà Anh chỉ một mình mà có thể làm nên như vậy quả là đáng sợ

Hôm nay, sẽ có một cuộc họp

giữa các tập đoàn lớn để bàn về kế hoạch sắp tới và bầu chọn CEO. Từ khi nó mất

tích, Senrai không có người thừa kế chính thức nên đã chọn 1 cô gái khác thay

thế vào vị trí của nó, nhưng tại sao ông nó không chọn anh trai nó hoặc em trai

nó làm ai cũng thắc mắc! Bởi vì họ đều được ông của nó điều động quản lí các

tập đoàn ngoài nước nên sẽ không có đủ thì giờ mà lo cho cả 2.

Cô gái được ông nó chọn là

một người không xinh đẹp ấy nhưng cũng dễ nhìn, điều đặc biệt là cô ấy khá

thông minh và đưa ra nhiều chiến lược làm ăn khiến cho công ty được khá nhiều

lợi ích. Có một số tiền bối khen cô ta không ngớt lời nhưng số còn lại thì chưa

vừa lòng lắm, họ thấy cô gái này không thể nào sánh được với nó.

Cuối cùng cũng tới giờ họp,  
mọi người đều ngồi vào vị trí tập đoàn của mình, chỗ cao nhất ở đây là dành cho người đại diện cho tập đoàn Senrai chính là Ái Vy, hần ngồi bên dãy bàn bên tay trái, anh lại ngồi uy nghiêm bên tay phải đối mặt với hần.

Mọi người bắt đầu vào cuộc  
họp, ai cũng đều đưa ra ý kiến thích hợp và có lợi cho tập đoàn của họ. Và cuối cùng họ đã quyết định chọn Ái Vy làm CEO cho dự án lần này, và lần sau sẽ là chính thức nhận chức

Kết thúc cuộc họp, anh nhanh chóng đi thẳng ra ngoài cửa thì đã gặp Ái Vy, anh chỉ nhìn cô ta hoàn toàn không có một chút hành động nào cả, cô ta đến gần, đi lại chỗ anh

-Chào anh, Hàn thiếu gia! Lần này rất may mắn có thể hợp tác cùng anh!-Ái Vy chào, nói với anh

-Tôi cũng mong là mình được hợp tác với bên Senrai của Dương tiểu thư-anh nói cho có phép tắc, anh không muốn tiếp xúc nhiều với cô gái này

-

Nghe nói Hàn thiếu gia tài trí hơn người quả là không sai một chút nào! Trẻ tuổi mà đã lãnh đạo cả 1 tập đoàn!-Ái Vy nói chuyện, miệng mỉm cười tươi

-Quá khen!! Dương tiểu thư cũng lãnh đạo cả một tập đoàn đấy thôi!! À, mà tôi quên, Ái Vy cô chỉ là người thay thế thôi mà!! Người thừa kế của Senrai vẫn chính là Ân Băng chứ!! Xin lỗi tôi có việc đi trước-anh nói với giọng đầy khiêu khích xong đi r axe

Ái Vy đứng đó, khá là tức giận nhưng cô cố kìm nén, cô không muốn bị mất mặt ở đây. À, mà hồi này chủ tịch Dương có kêu cô qua công ty của hần để bàn chuyện làm ăn sẵn đi ăn cơm trưa luôn. Ái Vy nhanh chóng lái xe tới tập đoàn King

Cô đi vào trong, mọi người đều nhìn cô, nhưng chẳng ai cất 1 lời chào nào hết. Cô đi vào thang máy Vip Để lên phòng của chủ tịch hội đồng quản trị, vào trong thì nghe thư kí nói là chủ tịch còn đang họp nên phiền cô vào phòng đợi anh

Bước vào căn phòng sang trọng kia, căn phòng chủ đạo là màu trắng, bàn làm việc và ghế ngồi của anh khá lớn, bên dưới là bộ bàn ghế dùng để tiếp khách. Cô đi lại gần bàn làm việc của anh, khẽ cầm tấm hình trong khung trên bàn lên, trong hình là một cô gái rất xinh

đẹp, cô không ngờ là có người xinh đẹp như thế, chắc đây là người yêu cũ của hấn, cô nghĩ vậy

Cạch, tiếng cửa phòng mở, hấn

đi vào trong, vẫn vẻ uy nghiêm như hằng ngày. Hấn nhìn cô ta như sinh vật lạ, thấy cô đang cầm tấm hình của nó thì anh lấy lại, gương ánh mắt lạnh lùng nhìn cô ta

-Đồ của tôi!! Không được chạm

vào!!!!!!!!!!-hấn lạnh lùng nói với Ái Vy

-Em..xin lỗi...em không biết!!

Mà cô gái này là bạn gái anh hả??-Ái Vy cúi húi xin lỗi

-Cô có cần biết không? Tới đây

chỉ?-hấn nhìn cô, ngồi xuống ghế, xoa xoa thái dương

-Dạ, ông em kêu em tới bàn công

việc làm ăn sẵn đi ăn cơm luôn ạ!!-Ái Vy cười vui vẻ nói

Ring...ring...ring

Tiếng chuông đt của hấn vang lên,

hấn nhanh chóng lấy điện thoại nghe, nhưng cái làm Ái Vy thắc mắc chính là hình ảnh của cô gái hồi nãy lại dc hấn để làm ảnh nền đt

-Nói!!-hấn nói chuyện đt với

lũ tiểu quỷ kia

-Ê thằng kia, đi ăn cơm trưa

không thì bảo?-giọng Lăng Hạo oang oang bên đầu dây bên kia

-Được, ở đâu?-hấn nói

-ở chỗ cũ, nhanh lên nha

paaaa!!!-nhỏ nói xong tắt đt của Lăng Hạo luôn

Ái Vy cùng hấn đi tới một nhà

hàng kiểu Hàn Quốc, đây là chỗ mà hồi đó tụi hấn đi học hay vào đây ăn. Cả 2 bước vào, lũ quỷ kia vẫy tay ý ới gọi, nhà hàng hôm nay không một bóng khách, chắc lũ tiểu quỷ kia bao hết rồi

Cả 2 cùng đi lại chỗ đó, ngồi

xuống ghế đệm. Lăng Hạo không biết từ đâu bay ra ôm chầm lấy hấn, làm cho Ái Vy hết sức ngạc nhiên

-Oppa nhớ anh quá-lăng hạo

vừa nói vừa cười

-Ê, thằng quỷ, không giỡn nhá

mày-hấn cười nói với LĂNG HẠO, đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy hấn cười, chỉ

có những lúc hần ở bên bạn hần hần mới cười thôi

-Hứ, Honey!! Anh biết anh làm

đau trái tim nhỏ bé của em không-Lăng Hạo vẫn không dừng lại, vẫn tiếp tục chọc

hần, lữ kia thì cười khúc khích, còn hần! Lấy nguyên cái gối phan thẳng vào mặt

Lăng Hạo

-Ê, giỡn xú mà, mà biết mà

làm hư dung nhan của tao không!! Tao mà sút mẻ miếng thịt nào tao lột da mà đắp

qua á nha!!-Lăng Hạo tức giận quát

-Mày chưa lột da tao, tao lột

da mày rồi đó tiểu quỷ-hần cười nhìn Lăng hạo nói

-Thôi đi mấy paaa, giỡn hoài,

gọi đồ ăn đi!!!-nhỏ nhìn cả 2 tức giận quát

-Ê, gà mới hả, giới thiệu koi

nào!!-Thế Đạt chỉ vào Ái Vy nói

-Gà cái đầu mày í, bn làm ăn,

người thừa kế SENRAI á!!-hần vừa nhìn thực đơn vừa nói

-Gi? THỪA KẾ? giỡn hoài

mày!!! Chẳng phải Ân Băng mới là người thừa kế sao?-cậu thắc mắc nhìn Ái Vy hỏi

-Thì thay thế đó má!!! Kêu đồ

ăn đi, tao đói bụng-hần nói mà không quan tâm Ái Vy nữa

-ừ!! Chị ơi cho em: Kim chi,

Kimbap,tteokbokki,

bibimbap, jajangmyun,mì lạnh,sundae, 1 lẩu kim chi nữa nhá!!-nhỏ hí hục gọi đồ

ăn

(t/giả:

em không biết mấy anh chị ăn cái gì mà nhieu thế??)

Sau

một hồi lẫn lộn với cái đám đồ ăn thì

người nào người đó nằm vật ra sàn vì quá no( chỗ bán đồ ăn hàn quốc ngồi ghế

đất nên có chỗ rộng để nằm xuống nhá!), riêng Ái Vy thì chẳng ăn được gì, mới ăn có lẩu kim chi thì mặt

mày đỏ lỏm,

uốn một đồng nước mà không dám ăn tiếp

Ăn xong thì

thằng nào về nhà thằng đó, hần đưa cô về rồi cũng đi luôn. Cô lên thẳng phòng,

không nói không rằng gì hết! Cô cứ tưởng hôm nay được đi chơi vs bạn hần và với

hần sẽ dzui, ai ngờ cô bị lôi ra làm trò cười

Họ toàn nhắc tới

Ân Bằng gì đó!! Cô không hiểu cô ta là cái gì mà làm cho hấn yêu đến thế(t/giả: Chị í là con người giống chị í). Nhanh chóng cô lên mạng tìm hiểu về nó, xuất hiện ko nhiều chỉ là 1 số ít. Cô ngạc nhiên không thể nào tưởng tượng được là cô ta tài năng tới thế, còn xinh đẹp nữa chứ làm cho hấn yêu là chuyện đương nhiên. Nhưng cô sẽ không chịu thua,cô đã có đc thân phận thì cô cũng sẽ giành lại được hấn thôi!! Cứ chờ mà xem

## 49. Chương 47: Ân Bằng! Cô Ta Là Ai?

Chương 47: Ân Bằng? Cô Ta Là

Ai

Ái Vy từ trên lầu đi xuống,

mái tóc vừa mới gội xong nên còn đọng lại nước, cô thấy mọi người đã ở dưới sẵn chắc có lẽ là chờ cô ăn cơm, cô từ tốn đi lại bàn ăn, ngồi vào vị trí của nó

-Mời mọi người dùng cơm-cô

nói rồi lấy đũa gấp thức ăn mà ăn, mọi người nhìn cô với vẻ bất lịch sự

-Chị có biết phép tắc không

nhỉ?-Khải vừa nhìn cô ta, vừa nói, ánh mắt không có một tí thiện cảm nào cả

-Nhưng chị cũng đã mời mọi

người ăn rồi mà!!-cô không biết là mình đang mắc lỗi việc gì nên cũng cố cãi

-Ba mẹ còn chưa ăn! Ai cho

chị ăn trước?-Khải nói giọng có pha chút vẻ khó chịu

-Con..xin..lỗi!!-Ái Vy nói

nhỏ lí nhí, thì ra đây là khuyết điểm mà cô mắc phải sao

-Thật chẳng có phép tắc, vậy

mà ba lại chọn làm người thay thế Ân Bằng!! Thật không hiểu nổi!!-mẹ nó vừa nói vừa nhìn vào chén cơm

-Thôi!! Dùng bữa đi, Ái Vy

con cũng ăn đi!!!-ba nó khá khó chịu nhưng ông không nói, chỉ kêu họ ăn cơm

-Con không đói!! Con lên

phòng trước!!!!- Khải nói xong thì buông đũa, đứng dậy đi thẳng lên phòng

Khải đi thẳng lên phòng mình,

đóng cửa lại rồi nằm trên giường, thật sự cậu rất nhớ chị gái mình. Nhưng cậu không thể nào hiểu được là tại sao, ông của cậu lại đi chọn cô ta thay thế

chị cậu chứ. Cô ta có một cái gì đó rất kì lạ!!

Cốc...cốc...cốc...

-ai đó? Vào đi-cậu nói giọng

khó chịu, cậu ghét nhất là bị làm phiền

-Chị mang sữa lên cho em uống

!!-Ái Vy từ đâu xuất hiện, trên tay cầm một ly sữa nóng mới pha, cô đang muốn lấy lòng Khải đây mà

-Không cần!! Tôi đó giờ không

thích uống sữa!!-Khải nói, liếc nhìn cô ta một cách đầy ẩn ý

-Vậy em muốn uống gì để chị

đi mua!!-Ái vy nhận thấy được sự không vui của Khải nên cô nhanh chóng hỏi xem cậu muốn ăn gì

-Cô là chị tôi! Lại không

biết à? À mà quên cô chỉ là người thay thế chị Ân Băng thôi làm sao mà bằng được-Khải ra giọng tỏ vẻ khiêu khích

-Chị.... Hiện tại chị là chị

của em chứ không phải cô gái tên là Ân Băng đó!!-cô tức giận lên tiếng với Khải

-Gì chứ? Cô nói giỡn à, một

góc của chị tôi cô cũng không bằng! Bây giờ mời cô ra ngoài giùm 1 cái!- Khải nói xong đứng lên đẩy cô ra khỏi phòng

Cô tức tối chạy về phòng

mình, đóng sầm cửa lại, khuôn mặt đầy tức giận, cô đập bể chậu hoa hồng trắng do chính tay nó trồng

-ÂN BĂNG!!! ÂN BĂNG!! ÂN

BĂNG!! Sao mấy người suốt ngày chỉ biết tên cô ta vậy! Còn tôi thì sao chứ hả???-Ái vy điên cuồng nhìn vào trong gương mà hét

Dạo này anh hay đi công tác

nên để nó ở nhà một mình với mấy người làm, mấy ngày nay sao trong đầu óc nó lại xuất hiện những câu hỏi: Mình là ai? Sao mình ko nhớ gì hết?

Anh không cho nó gần bất kì

các thiết bị như tivi,... để cập nhật thông tin bên ngoài nhưng anh đã quên rằng

anh đã mua cho nó 1 cái Laptop. Nó mở máy lên, đập vào mắt nó chính là hình của nó trên trang bìa doanh nhân thành đạt, nó nhìn hình cô gái giống y chang

nó(t/giả: Thì là chị chứ ai @@).

Kéo xuống một chút là thông

tin cô ta hiện nay đang bị mất tích, cô ta là Dương Hoàng Ân Băng, là người

thừa kế Senrai, nó nhanh chóng điều tra về cái tên này, nhưng kết quả thì chẳng có gì nhiều.

Nhanh chóng, nó đi xuống nhà

gặp ông quản gia đang đứng nói chuyện điện thoại, nó đang tính kêu ông thì nghe tiếng anh vang lên bên đầu dây bên kia

-.....

-Thưa cậu chủ!! Cô ấy vẫn khỏe

-.....

-Cô ấy vẫn chưa biết thân phận của cô ấy

-.....

-vâng tôi biết, chào cậu

Anh có nói tới thân phận của

nó, chắc có lẽ là anh biết nhưng tại sao anh lại dấu thân phận của nó, chắc chắn là có chuyện gì ẩn khuất sau câu chuyện này, nó nhất định phải điều tra được.

\*NGÀY HÔM SAU:

Ái Vy hôm nay thức dậy rất

sớm vì hôm nay có cuộc họp bên công ty về việc làm ăn khá lớn nên cô phải đi làm sớm. Vừa xuống nhà thì đã thấy ông ngồi trên ghế lớn, một tay đang cầm tờ báo đặt trên chân, tay còn lại nhâm nhi tách coffee, cô đi lại chỗ ông

-Thưa ông con đi làm-Ái vy lễ phép nói, cô luôn muốn được lòng vị chủ tịch già này

-Ta nghe nói hôm nay sẽ có cuộc họp về chuyện làm ăn với bên công ty Jetex?-ông không ngước lên nhìn cô, vẫn chăm chú vào tờ báo

-Dạ, vâng đúng như vậy ạ!-cô trả lời

-Ta muốn chuyện làm ăn lần này sẽ thành công, không được có 1 sơ sót nào hiểu không-ông điềm đạm nói

-Dạ vâng-cô nói xong lái xe đi ra ngoài, những câu nói của ông làm cô rất hồi hộp, mặc dù là cô rất giỏi trong chuyện này nhưng cô nghe nói những người đứng đầu Jetex là những người rất khó tính, không biết cô có vượt qua được không

Tới công ty, cô nhanh chóng cất

xe vào bãi đậu xe của công ty rồi đi vào phòng họp, cô nghe tiếng trong phòng họp chắc họ đã tới rồi, cô sửa soạn lại quần áo, tóc tai rồi bước vào trong

-Cô làm trễ của chúng tôi 5ph-một

trong ba vị chủ tịch của bên Jetex nhìn cô nói

-Xin lỗi, do tôi bận việc-cô nói

rồi nhanh chóng đi vào bàn ngồi

-Sáng sớm mà cô bận gì chứ? Ngủ

quên thì cứ nói, chúng tôi không thích làm việc với người không thanh thật!!!!-cô

gái bên Jetex nhìn Ái Vy tỏ vẻ không hài lòng

-Cho hỏi!! Cô Ăn bằng đâu?-vị

còn lại nhìn Ái Vy hỏi

-Thật xin lỗi nhưng tôi mới là

người đại diện cho bên Senrai- cô nói lấy lại vẻ uy nghiêm của mình

-nhưng thật đáng tiếc, chúng tôi

chỉ muốn hợp tác vs cô ấy, nhưng hôm nay không có cô ấy, chúng tôi ko hợp tác nữa,

xin lỗi!!!-cả 3 người nói xong rồi cùng đi ra ngoài

Cô không biết làm sao nữa, ông

đã giao trách nhiệm cho cô mà cô không hoàn thành xong thì coi như sẽ bị mắng, cô

không thể nào tưởng tượng được cái thảm cảnh ấy nữa

Nó hôm nay quyết định lén họ đi

vào bệnh viện để kiểm tra xem chứng mất trí nhớ của mình như thế nào, một lát chờ

đợi nó cũng được vào khám

-Cô đã từng tiêm thuốc mất trí

nhớ?-vị bác sĩ đẩy gọng kính hỏi nó

-Tiêm thuốc mất trí nhớ?Làm sao

mà có, tôi không có tiêm loại thuốc đó-nó bỡ ngỡ trả lời vị bác sĩ kia

-Nhưng sau khi khám nghiệm thì

trong người cô có thuốc tiêm mất trí nhớ!!-vị bác sĩ đó ôn tồn nói

-thuốc đó có làm sao không bác

sĩ?-nó hỏi

-Thuốc đó chỉ dùng để xoá sạch

mọi kí ức của mình, nếu cô muốn có lại kí ức thì phải tiêm 1 loại thuốc nữa!!-vị

bác sĩ đó nói

-vâng-nó nói xong rời khỏi bệnh

viện

Trong người nó sao lại có thuốc

mất trí nhớ? Không biết ai lại tiêm vào người nó thứ thuốc ấy, không lẽ nào lại là anh! Không thể anh tốt với nó như vậy sao lại, nhưng bằng mọi cách nó phải biết được thân phận của nó

## 50. Chương 48: Sự Thật???-phần 1

### Chương 48: Sự Thật????-phần 1

Không hiểu sao hôm nay anh lại ở nhà mà không tới công ty làm việc, cứ ru rú ở trong phòng chẳng ra ngoài, nó sẵn dịp đi vào phòng của anh

-Vào phòng anh mà không biết gõ cửa à nhóc??-anh xoay người ngồi trên cái ghế lại, nhìn đối diện nó

-À..ờm...thì... em có chuyện muốn nói với anh!!!!-nó ập a ập úng một hồi rồi nói

-Chuyện gì?-anh nhìn nó, gương mặt không biểu lộ 1 tí cảm xúc nào hết

-Thì chuyện....!!!!!! Anh, em là ai??-nó lấy hết can đảm nhìn anh hỏi

-Chẳng phải anh đã nói rồi sao?? Em là Lâm Hạ Băng!!!!-anh nhìn nó chăm chăm ra vẻ khó hiểu, tại sao hôm nay nó lại hỏi những chuyện mà anh không muốn nhắc tới

-Anh!! Nói dối-nó thẳng thừng nhìn anh, miệng phát ra những chữ mà nó không muốn

- Em lấy lý do gì mà nói anh nói dối hả???-mặt anh chuyển sắc dần, phát ra những câu nói giận dữ khiến nó rùng người

-Vậy tôi hỏi anh! Tại sao trong người tôi lại có thuốc mất trí nhớ!!! Anh trả lời làm sao đây hả???-nó giận dữ nhìn anh

-Chuyện đó là ai nói cho em biết??-anh đứng dậy ra khỏi ghế, bàn tay to lớn nắm lấy cổ tay nhỏ bé của nó, siết chặt làm cổ tay nó đỏ ửng lên

-Vậy là anh đã thừa nhận mọi chuyện là do anh làm sao??-nó bất thần nhìn anh, miệng sắp không phát nên lời

-Em..bình tĩnh..nghe anh giải thích mọi việc đã!!!-anh phát hiện ra mình đã quá lớn tiếng nên cố giữ bình tĩnh

-Nghe anh nói..nực cười...anh che dấu tôi mà anh còn muốn tôi nghe anh à!!-nó tức giận đánh thùm thụp vào người anh

-Em...-anh cứng họng im lặng

-Tôi hỏi anh, tôi là ai, thân phận tôi thế nào anh có trả lời được không????????-nó nhướn mày nhìn anh hỏi

-Anh không biết-anh trả lời 1 cách ung dung, chẳng tỏ ra vẻ gì hết

-KHÔNG BIẾT..KHÔNG BIẾT..SAO TÔI HỎI CÁI GÌ ANH CŨNG KHÔNG BIẾT LÀ SAO VẬY HẢ???-nó hét lên

-Anh...-anh cắn môi chẳng nói gì

-TÔI có thể rời khỏi nơi này được chưa????????- nó nhìn anh hỏi

-Em muốn đi đâu hả???-anh nín tay nó

-Tôi không có quan hệ gì với anh thì làm sao mà tôi phải ở lại!! -nó nhìn anh nói

-Em.....-anh thả tay, nó đóng cửa rồi thẳng thừng đi lên lầu

Vào phòng, nó thu dọn đồ đạc, nói thu dọn vậy thôi chứ nó chẳng đem gì, chỉ mang theo tiền với đtdđ . Ra khỏi căn biệt thự ẤY, nó không quên nhìn lại rồi xoay người đi

Nó nhanh chóng tới bệnh viện hôm trước mà nó đã khám nghiệm, hôm nay nó muốn đích thân gặp lại vị bác sĩ ấy

-Tôi muốn hỏi ông, chuyện bệnh mất trí nhớ, có thể chữa khỏi không??-nó nhìn bác sĩ, nói

-Việc tiêm thuốc mất trí nhớ vào người thì chúng ta có thể rút ra được, nhưng tôi e là khá nguy hiểm, cô nên suy nghĩ-vị bác sĩ ôn tồn nhìn nó nói

-Có thể gây thiệt mạng sao?? Tôi nghĩ chỉ cần rút thuốc ra là được-nó bỏ ngờ nhìn vị bác sĩ đó

-Khi tiêm loại thuốc này vào người thì chúng sẽ ảnh hưởng tới não nên gây chứng mất trí nhớ tạm thời cho cô, nhưng nếu muốn lấy loại thuốc này ra phải tiếp xúc mạnh với não nên tôi e là..-vị bác sĩ nói tới đó thì im luôn

-Có bao nhiêu % thành công-nó hỏi ông

-50% THÀNH công

-Vậy tôi có thể tiến hành phẫu thuật ngay bây giờ chứ?

-Được, mời cô chuẩn bị

Nó nhanh chân đi vào phòng mổ cùng vị bác sĩ ấy tiến hành làm phẫu thuật, quả nhiên kết quả rất như vị bác sĩ đó mong đợi, ca phẫu thuật thành công, ông tiêm thuốc an thần vào cho nó, khoảng tối nay là sẽ có thể nhớ lại mọi chuyện

\*Phòng bệnh 302:

Nó tỉnh dậy thì trời cũng đã nhá nhem tối, nó thấy đầu mình khá nhức, tay chân thì dây nhợ tùm lum, nó có thể nhớ được hết mọi chuyện xảy ra, cái tên Vương chết tiệt đó làm nó ra nông nổi này

Nhanh chóng lấy đt ra, nó gọi cho Jenny, Elly về nước gấp nó có chuyện muốn nói, gửi toàn bộ tài liệu về SENRAI gần đây cho nó luôn

\*\*\*\*\*

Ái Vy nhanh chóng chuẩn bị mọi việc cho sự kiện CEO ngày mai, nếu như ngày mai Ân Bằng không xuất hiện thì coi như CEO sẽ thuộc về cô, hơn nữa 50% cổ phần của Senrai cũng là của cô

Cả đêm, cô đã lên hết mọi kế hoạch cho ngày mai, cô không muốn có bất kì sơ sót nào cả, bao nhiêu năm cô sống cơ cực, bây giờ thì đã có cơ hội làm Bà Hoàng Châu Âu rồi

Phần nó thì cả đêm không ngủ, xử lí toàn bộ những tài liệu mà Elly gửi sang cho nó, quả như nó đoán, người thay thế nó quả thật không một chút bình thường, cô ta muốn qua mặt nó sao????

-Ái Vy, chắc giờ cô đang nghĩ về sự kiện CEO ngày mai nhưng rất tiếc ngày mai cô không có cơ hội đó rồi-nó cười nhếch môi nhìn vào màn hình

\*\*\*\*\*

TẬP ĐOÀN TÀI CHÍNH SENRAI:

Hôm nay mọi đại diện của những tập đoàn lớn đều tụ họp về đây chuẩn bị cho dự án CEO này, Hân hôm nay dù không muốn cũng bị bắt đi , ngay cả Vương cũng xuất hiện, phải nói đây là một ngày vô cùng quan trọng

Ái Vy hôm nay diện trên người một váy công sở ôm sát cơ thể, mái tóc búi cao lên ra vẻ sang trọng, chân đi giày cao gót khoảng 10 phân, cô có mặt ở đây từ rất sớm

Các vị cựu chủ tịch xuất hiện, cô vui vẻ đón mừng họ, cũng sắp tới giờ làm lễ, mọi người vào ngay ngắn chỗ ngồi, Ái Vy cũng lên chỗ mình ngồi xuống

Vị MC được mời ngày hôm nay lên bục, ông mời cựu chủ tịch SENRAI lên bàn giao chức CEO cho cô Ái Vy.

Kết.....

Tiếng thắng xe của chiếc Ferrari dừng ngay trước cổng của tập đoàn Senrai, nó bước xuống xe trong bộ váy màu trắng bên trong, và áo khoác lông da bên ngoài, chân đi giày cao gót, mái tóc nâu hạt dẻ được xoa dài uốn lượn phần đuôi

Nó sải chân đi vào thang máy VIP, tay bấm lên tầng cao nhất chỗ mọi người đang họp. Ái Vy bên trong phòng họp đang phát biểu và chuẩn bị nhận chức

Cạch.... Tiếng mở cửa của phòng họp vang lên ,Ái Vy nhìn ra ngoài cửa thấy nó nhưng cô chẳng biết nó là ai. Mọi người nhìn lên Ái Vy rồi cùng quay ra phía cánh cửa, thấy nó đứng ngay cửa ra vào, mọi người đều sửng sốt đặc biệt là hân

-Xin lỗi tôi tới trễ-nó nói xong xách túi xách đi vào trong phòng họp, ngồi xuống ngay bên cạnh hân

-Cho hỏi cô là người đại diện tập đoàn nào???? Tôi nhớ tôi không mời cô-Ái Vy tỏ vẻ khinh khỉnh nhìn nó nói

-Tôi là Dương Hoàng Ân Bằng là người đại diện tập đoàn Senrai và cũng là người giữ chức CEO này-nó đứng lên bình thản nhìn cô trả lời

\*\*\*\*\*Còn tiếp.....

## 51. Chương 49: Sự Thật?-phần 2

Chương 49: Sự Thật?-phần 2

-tôi là Dương Hoàng Ân Bằng, người đại diện cho tập đoàn SENRAI và cũng là CEO trong dự án lần này-nó đứng lên bình thản nói

-Cô có nhầm không?tôi mới là người đại diện của Senrai-cô ngỡ, thì ra là nó nhưng vẫn cố không chịu thua

-vậy à, có ông tôi ở đây! Sao không hỏi rõ nhỉ?-nó nhìn xuống phía ông nó đang ngồi

-Đúng như lời Ân bằng nói, con bé mới là người đại diện thật sự! Ái Vy con chỉ là người thay thế, nên Ân bằng quay về thì chức tước đó thuộc về nó!-ông nó đứng lên, mặt nghiêm nghị nói

Mọi người xung quanh đều nhìn Ái Vy tại sao cô ta không xuống nhỉ? Ái Vy đành cúi đầu đi xuống, nó bước lên bục, đọc toàn bộ kế hoạch dự án lần này, các vị cựu chủ tịch đều rất hài lòng với nó, họ chính là không tin tưởng Ái Vy

Tan họp ,mọi người rời khỏi phòng, nó cầm xấp tài liệu bước thẳng về phòng của mình. Bước chân vào phòng, cô thấy Ái VY đã thay đổi đồ của nó nên nó muốn đổi lại

-Will, anh lên phòng tôi, thay hết toàn bộ đồ lại cho tôi gấp!!!-nó gọi cho Will xong cúp máy

-Cô là Ân bằng sao?-Ái Vy vào phòng, đi thẳng tới chỗ nó hỏi

-ừ!! Cô sống trong thân phận của tôi 1 thời gian rồi thì phải! Sao giờ mất hết đi làm một thư kí cho tôi cô thấy thế nào?-nó cười nhếch môi nhìn cô

-Cô...-Ái Vy cứng họng, không nói nên lời

-lát cô về sớm thu dọn hết đồ đạc của cô trong phòng tôi, dọn qua căn phòng kế bên!!-nó nhìn vào màn hình máy tính nói

-Vâng !!-ái vy đành nhường nhịn nó, cô chỉ muốn ở bên hấn, như vậy là quá đủ, tuy cô mất tiền tài nhưng cô sẽ cố chiếm lấy hấn

Reng.....

Tiếng chuông điện thoại của nó vang lên, cầm nhanh điện thoại, lướt qua, cô đặt chiếc điện thoại lên tai mình

-Alo phong, anh gọi em có chuyện gì?-nó vừa nói vừa cười, cô đứng bên cạnh nhằm nghe lén cuộc đt

-.....

-Được, giờ em tới!! Dẫn theo Ái Vy nữa sao?-nó nghe đt, cô đứng bên cạnh nghe tên mình thì vui vẻ

-.....

-ừm, bye em gặp anh sau!!!-nó nói xong cúp đt, quay sang Ái Vy mà nói- Giờ cô đi ăn trưa với tôi-nó nói xong cầm túi xách đi ra ngoài, cô đi theo sau nó

**\*NHÀ HÀNG HÀN QUỐC:**

Nó cùng cô đi vào bên trong, thấy hấn cùng lũ kia đang giỡn với nhau, nhỏ đứng lên ngoắc ngoắc tay ý kêu nó lại, cô thì lại sợ chỗ này, lần trước hấn dẫn cô đi ăn cay muốn chết đi được

-Nè, trễ quá đó nha!!!-Thế Đạt vừa ôm Lăng Hạo, vừa nói

-ờ thì trễ, mà 2 ông buông ra đi giống gay quá!-nó ngồi xuống cạnh hấn, tay lấy cái gối ôm vào người

-Gì chứ? Cho bà nói lại nhé!! Tui chuẩn men đó nha!!!-Thế đạt gân cổ cãi lại

-Bằng à, sao bà nỡ nói thằng nhỏ là gay, người ta là bê đê đó má-nhỏ vừa nói vừa chọc tức làm nguyên đám cười quá trời, không ai quan tâm Á Ivy đang đứng kể bên

-ỦA, vy hả? Ngồi xuống luôn đi em-cậu nhìn thấy cô đang đứng nên kêu ngồi xuống, cô cũng chỉ đợi được có dịp này, ngồi nhanh xuống

-Kêu đồ ăn đi đói bụng quá!!-lăng hạo than, mặt vui xuống bàn

-ông mà cũng biết đói hả? Về ăn thịt thằng Đạt là hết chứ gì!!-hấn nói mà làm nguyên đám cười to

-Vợ chồng nhà ngươi dám trêu ta sao? Được lắm!!! Dù sao trước đây ta với ngươi cũng yêu nhau đó nha!!-lăng hạo tức giận nhìn nó với hấn nói

-Gì? Phong anh đừng nói là hồi trước anh quen thằng này nha!! Ui..anh bị bóng hả?-nó nhìn hấn, mặt tỏ vẻ đùa cợt

-Gì chứ? Làm gì có!! Thằng kia mà nói bậy bạ gì thế hả?-hấn phản bác, nhìn Hạo tức giận

-mày làm rung rinh trái tim mới chớm nở của tao mà còn la nữa hả? Thật quá quắc nha!!!!-lăng hạo cũng nói lại

-thôi đi 2 ông nội, ăn kìa-đồ ăn được bày biện đủ thứ làm nguyên đám loá mắt, ngồi hì hục ăn, Á Ivy lần này ăn món không cay nên không sao

-Ê sắp hè rồi đó, đi đâu chơi đi mí người-Thế đạt vừa ngón nghiêng đồ ăn, vừa nói

-Ông được nghỉ chứ tui tui đâu có được nghỉ? – nó với hấn đồng thanh nói

-Thì thôi 2 người từ chức 1 thời gian đi, đợi tốt nghiệp đại học rồi hãy lãnh trách nhiệm điều hành công ty!! Giờ tui mình còn trẻ nên cứ phá cho đã!!-cậu ngồi triết lí, nó với hấn thấy cũng đúng, cả 2 còn quá trẻ để điều hành thôi xin nhường chức vài năm sau nữa đi rồi làm

-vậy giờ đi đâu?-nó vừa ăn vừa nói

-đi Thái Lan đi!!!! -lăng hạo đề nghị ý kiến

-Mày tính đi phẫu thuật thẩm mỹ hay sao mà qua đó!!-hấn phản bác ý kiến

-Hay đi Hàn Quốc đi, sắp tới mấy oppa EXO sẽ diễn á, đi cái đó đi, tao muốn gặp mí oppa!!!!-nhỏ vừa nói, mắt long lanh long lánh

-thiệt hả? Vậy tao cũng đi luôn!!!!-nó cười nói, 2 chị nhà ta rất thích EXO nhá(t/giả: giống tui!! Hâm mộ mấy oppa EXO quá trời)

-được rồi đi thì đi! Mà có nguyên đám mình đi thôi hả?- cậu vừa nhìn vừa hỏi

-Ừ, mà Vy em có đi không-thể đạt xoay qua hỏi

-Vâng, em đi!!!!-Vy cười tươi

-kêu thêm Phương Trinh đi đi!! Lâu rồi không gặp bà í-nó nói

-OKIE, mà thứ mấy đi???-hắn hỏi

-Ngày mốt đi-nhỏ nói

\*\*\*\*\*

Mọi người đều về hết, nó với hắn cất xe đi dạo bộ trong công viên, lâu rồi cả 2 không đi chung như thế này

-Thời gian qua em ở đâu thế-hắn vừa nắm tay nó vừa hỏi

-ừm..em bị mất trí nhớ xong sau đó em ở với Vương-nó nói, nó không nói lí do khiến nó mất trí vì không muốn hắn thù anh thêm

-Thật sao? Tên đó tốt vậy à?-hắn nói

-Em lúc trước không ưa gì anh ấy nhưng mà em nghĩ do anh ấy bị ép buộc thôi-nó nhìn bầu trời dần sập tối

-Ừm..-hắn nói xong im lặng, cả 2 đều rơi vào những suy nghĩ riêng của mình

Hắn đưa nó về nhà xong cũng về nhà luôn, nó đi thẳng vào trong nhà chính, thấy ông vs pama nó ngồi đó thì gật đầu chào xong đi lên lầu tắm rửa

Một ngày dài của nó kết thúc, từ ngày mai nó sẽ trở về cuộc sống vui vẻ không phải lo nghĩ về công ty nữa

## 52. Chương Thông Báo Của Tác Giả

Trước hết tác giả cảm ơn các bn độc giả đã ủng hộ truyện của tớ trong thời gian qua!!! Tại vì facebook của t/giả đang gặp trục trặc nên tác giả đã bỏ face lun!!!! Vì vậy mấy bạn bình luận trên facebook t/giả ko thể trả lời hết được, còn mấy cái cmt của mấy bạn trên face mình cũng ko pik sao nó mất nữa tên rất xin lỗi mọi ng'. Vì đây là lần đầu viết truyện nên có gì sai sót mong các bn góp ý chân thành chứ đừng chỉ trách tớ!!!!!!

Sắp tới tớ sẽ UP truyện thg' xuyên để hoàn thành xong truyện này!!! Mong m.ng' tiếp tục theo dõi truyện của tớ

~Kamsamita ^^

~~

## 53. Chương 50: Welcome To Korea-phần 1

Chương 50: Welcome To Korea-phần 1

~Rằng em không thể lựa chọn cho giấc mơ mỗi người

~Vì em cũng đang lạc lối

~Và anh hãy nói thật lòng, anh rất thương rất buồn

~Chỉ cần anh gọi tên em sẽ đứng lại

~Giữ em đi và nói.....yêu em

-Alo, mới sáng sớm con nào gọi tao thế?-nhỏ nói giọng ngái ngủ trong điện thoại, nằm lẩn qua lẩn lại trên giường

-Giờ này còn ngủ?không tính đi mua sắm à?-giọng nó bên đầu dây bên kia

-CHẾT!!!! tao quên, sorry nhieu mà P.trinh tới chưa?-nhỏ vừa nói vừa chọn quần áo

-Tao tới rồi nè!!!! Còn mày thôi đó nhá!!!!!!!!!!!!!!-tiếng P.trinh oang oang bên đầu dây

-Ừ, 2 người đợi tui xịu, tới liền mà-nhỏ nói xong quần điện thoại rồi chạy vào toilet

Trong thời gian chờ đợi nhỏ, nó với P.Trinh đi vòng vòng xem đồ ăn, cái gì nhìn qua là chạy vào mua ăn liền, ăn tới cả no luôn mà vẫn muốn ăn, nhỏ từ đầu chạy vào chỗ nó với P.trinh đang ngồi

-Sao giờ mới tới?-nó quay sang hỏi nhỏ

-Tui kẹt xe, à mà 2 bà làm gì mà đồ ăn nhieu thế????????????????-nhỏ nhìn 1 đồng đồ ăn chất trên bàn

-Thì đợi bà ăn chứ gì? Thôi nhanh đi tui mình đi mua đồ, còn về sớm chuẩn bị tối bay nữa

3 nàng nhà ta đi xung quanh khắp khu mua sắm mua 1 đồng áo ấm vì thời tiết này bên đó rất lạnh, mua thêm giày da, găng tay,..những đồ dùng cần thiết nữa là xong.

\*Tối: 9:00pm

Lần này đi du lịch họ sẽ đi máy bay chung chứ không đi máy bay riêng của gia đình nữa, nhanh chóng họ đã có mặt ở sân bay, đồ của tui hần thì chẳng có gì nhiều, chỉ vồn vện có 1 cái vali thôi còn của P.Trinh và nhỏ thì tới 3 cái lận, Ái vỵ cũng không kém cũng 3 cái làm nguyên đám tui hần xách mệt muốn chết

Leo lên máy bay thì vị trí ngồi như sau:

.....

.....

Nó-hần Hạo-Đạt

Nhỏ-cậu Vy-Trinh

Nó leo lên máy bay thì dựa vào vai hần ngủ tuốt luốt làm ai đó ghen tị, 2 ông tướng kia thì ngồi nói chuyện chí choé làm nguyên đám bực mình thấy mệt, cậu và nhỏ thì ngồi chơi game, p.trinh thì ngồi đọc tạp chí, còn Vy thì cứ ngồi ngắm hần riết

-Còn ít phút nữa máy bay sẽ hạ cánh, xin mời quý khách thắt dây an toàn và điều chỉnh lại vị trí ngồi để máy bay hạ cánh an toàn

Cuối cùng máy bay cũng hạ cánh, thời tiết ở Seoul lúc này cực kì lạnh, ra ngoài đường là muốn đông cứng ngay, nhanh chóng thuê khách sạn rồi cùng đi chơi thôi!!! Nó,nhỏ,Vy,Trinh thì ở cùng 1 phòng, bọn hần thì chung 1 phòng

-Giờ chúng ta đi đâu?-Hạo hỏi, hai tay không ngừng chà sát vào nhau vì thời tiết ở đây lạnh

-HAY đi ăn đi-nhỏ ra ý kiến

-Ăn hoài, không chừng em thành con heo luôn á-cậu cố ý chọc nhỏ

-Hay chúng ta đi trượt tuyết đi!!! Em biết 1 khu trò chơi ở đây hay lắm-lần này là nó ra đề nghị

-Trời ơi Ân băng, em có bị sao không mà trời lạnh thế này mà đi trượt tuyết-Đạt phản bác ý kiến

-thằng này, trời lạnh đi trượt tuyết mới vui chứ!!!! Thôi giờ đi nhanh đi!!-hắn nói xong cả bọn cùng đi theo luôn

Onemount Snowpark là công viên đầu tiên trong nhà ở Seoul lấy ý tưởng từ băng tuyết, đến đây bạn sẽ được thỏa thích vui chơi các trò chơi trên tuyết và băng như: xe trượt động vật, boling băng, đường băng với 7 hang động với 7 chủ đề khác nhau, ngoài ra ở đây còn có 1 ngọn đồi tuyết để cho du khách có thể trượt tuyết quanh năm.( t/giả: các bn muốn biết thêm thì lên google hỏi nhé)

Nguyên đám hí hoáy với trò chơi trượt tuyết, boling băng, mặc dù trời rất lạnh nhưng bọn chúng cứ vui đùa thỏa thích

-Ê, lạnh quá!! Tìm chỗ nào đi chơi nữa đi, chứ ở trong đây tui chết mất!!!!-Lăng Hạo nói mà môi rung bần bật

-Ừ, lạnh thiệt đó, đi tìm chỗ nào vui hơn đi mấy người!!!!-nhỏ cũng lạnh lắm, rung từ nãy tới giờ

-hay tụi mình đi tắm hơi đi, mùa này mà tắm hơi là quá xá đã luôn đó!!!!!!!!!!-P.trình ra ý kiến mà mắt sáng long lanh

-Ừ, được đó tụi mình đi tắm hơi đêy-Thế đạt đứng lên ,khuôn mặt hân hoan nói

DI chuyển nhanh tới phòng tắm hơi, mà mấy tên đàn ông này lúc thì than ở ngoài trời lạnh lắm nên rủ nhau đi tắm hơi, vô phòng tắm hơi chưa được bao lâu thì lại chạy ra và kêu nóng, đúng là con trai sáng nắng chiều mưa mà

Đi gần cả ngày, nguyên đám mệt quá nên không đi chơi nữa ai về phòng nấy, nghỉ ngơi lấy sức ngày mai đi tiếp

-Trời ơi, đi chơi gì mà mệt quá-Vy vừa vào phòng thì quần giày, nằm sải lai trên giường

-Ai bủ đi chung chi rồi la mệt!!!-nhỏ bủ môi nhìn Vy

-Nhưng mà tối nay ngủ làm sao đây???-Phương trình hỏi

-Thì 3 đứa mình 1 giường lớn, còn Vy 1 mình 1 giường nhỏ-nhỏ phân

-ừ, cũng được á, nhanh đi tắm đi, tui đi gọi jajangmyun ấy bà ăn-nó từ trong nhà tắm đi ra nói

-ừ, tui đói bụng lắm rồi-nhỏ uể oải

-Vây tui đi mua nhá!!-nó nói xong thì khoác áo khoác đi xuống phòng tiếp tân nhờ gọi giùm đồ ăn, khoảng 15 ph sau thì đồ ăn đã có, nó đem đồ ăn qua cho phòng tụi hắn xong rồi số đồ ăn còn lại đem qua phòng nó

-Wow, mì tương đen, ngon tuyệt cú mèo-P.Trình và nhỏ nhìn vào đồ ăn mắt sáng rỡ

-Cái mì này là mì gì mà có cái nước gì đen thui thế này?-Vy vừa nói vừa nhìn vào bát mì tương đen

-Trời ơi, cô chưa ăn cái này bao giờ sao? Là jajangmyun đó ăn thử đi-nó nói xong cũng ăn luôn

Kết thúc một ngày dài ở Seoul, ngày mai sẽ là một ngày vui chơi mới!!!

## 54. Chương 51: Welcome To Korea-phần 2

Chương 51: We e to korea-phần 2

Hàn Quốc-Busan:

4:30 am

Ring..ring...ring

-Alo-nó với tay lên lấy chiếc đt ở trên đầu giường rồi bắt máy xem ai gọi sớm thế

-Đi xem mặt trời mọc không?-hắn ở bên đầu dây bên kia hỏi

-Anh bị gì mà dậy sớm thế? Em còn buồn ngủ lắm-nó vừa nói vừa dụi mắt

-Giờ em dậy đi xem mặt trời mọc đi!!! Ngủ hoài-hắn nói giọng nài nỉ bên kia

-Ừa..đợi em xịu nha-nó nói xong vào toilet thay quần áo

~ Bãi biển Haeundae ở Busan‘

~Nó với hắn đang đi dạo dưới bãi biển, giờ này thì trời còn khá tối vì còn khá sớm, khoảng chừng 30ph nữa mặt trời mới mọc. Cả 2 vừa đi vừa nói chuyện vui vẻ

-Nè, em thấy mặt trời mọc bao giờ chưa-hắn vừa nắm tay nó vừa hỏi

-Chưa!!! Em chưa thấy mặt trời mọc bao giờ cả!!!-nó nói, mặt đầy kì vọng để được ngắm mặt trời

-Vậy à, anh biết ngay mà!!!!-hắn cười

-còn anh????-nó xoay sang hắn hỏi

-ừm, anh cũng có thấy 1 lần, hồi đó papa nuôi anh có dẫn anh đi xem-hắn nói, ánh mắt thoáng buồn-ê, mặt trời mọc rồi kìa!! Sao hôm nay mọc sớm vậy??-hắn vừa nói vừa chỉ

-Đâu?-nó quay lại thì thấy trời vẫn còn tối, chưa có mặt trời mọc

-Anh giỡn á!!-hắn nói mặt rất ư là tỉnh

-Anh.....dám trọc em à!!! Cho anh chết!!!!-nó nói xong đánh hắn 1 cái

-Thôi giỡn mà!! Làm gì cần thế baby?-hắn cười

-Baby gì chứ?-nó nghếch mặt nhìn hắn

-Không thích gọi vậy à, dzị hoy không gọi nữa-hắn nói mặt méo xệch

-Ờm-nó trả lời

-Băng nè, hay chúng ta kết hôn đi-hắn đột nhiên quay qua nó

-Gi!!!! Anh giỡn với em hả? Sao gấp quá vậy?-nó hỏi hắn

-gấp gì chứ? Anh với em phải nhanh chóng kết hôn để còn quản lí tập đoàn nữa chứ!!-hắn quay qua ôm nó

-Nhưng..còn Ái Vy?-nó nói

-Ái Vy? Cô ấy có liên quan gì vs chúng ta sao?-hắn hỏi ngược lại nó

-Anh không nhận thấy cô ấy thích anh sao?-nó nói

-Không , anh cũng chẳng biết nữa!!-hắn trả lời

-Em thấy cô ấy có gì đó rất khác biệt, cô ấy chỉ nhất thời tham vọng chứ không có bản tính ấy, hơn nữa không lẽ anh tính làm tổn thương cô ấy sao?-nó véo má anh nói

-Em nghĩ quá nhiều rồi, tình yêu không phải ép buộc mà là do họ tự nguyện thôi, nếu như yêu mà ép buộc thì không có hạnh phúc! Anh nghĩ cô ấy không yêu anh mà chỉ là tình cảm nhất thời thôi, hãy để cho cô ấy nhận ra, em hiểu không?-hắn đẩy tâm tư nhìn nó nói

-Vâng!!!!!!!!!!!!!!-nó nói

CẢ 2 nói chuyện được một lát thì mặt trời mọc lên, ngắm mặt trời mọc buổi sáng quả là làm cho con người ta cảm thấy thật thoải mái. Xong nó và hắn cùng đi về khách sạn, thấy Ái Vy đã đứng trước cửa như đang ngóng ai

-2 người đi đâu mới về vậy?-cô nhìn nó với hắn nheo mày hỏi

-đi ngắm mặt trời thôi-hắn nói xong đi về phòng, nó thì cũng vô phòng luôn

-Ân Bằng cô đứng lại!! Tôi muốn nói chuyện với cô-Ái Vy chặn cô lại nói

-Có chuyện gì sao?-nó hỏi

-Chuyện thừa kế Senrai tôi đã nhường cho cô rồi, bây giờ tôi muốn cô nhường Phong cho tôi!!-Cô nói, mặt khá nghiêm nghị

-Dựa vào đâu mà cô lại muốn tôi nhường cô cho anh ấy?-nó nhìn cô, ánh mắt dò xét

-Vì tôi yêu anh ấy!-Ái Vy thẳng thừng nói

-Nếu như cô nói cô nhường SENRAI cho tôi, cô thật nực cười Senrai đó từ đầu đã là của tôi rồi!!!! Cô nói cô yêu anh ấy, làm như tôi không yêu anh ấy vậy-nó nói thẳng thừng

-Ý cô là không muốn nhường anh ấy cho tôi?Nhưng tại sao chứ?-cô hỏi nó

-Vì cái thứ mà cô gọi là tình yêu dành cho anh ấy chỉ là tình cảm nhất thời, cô nói muốn tôi nhường anh ấy nếu tôi nhường lại cho cô thì liệu anh ấy có yêu cô không?sao cô không thử suy nghĩ xem?-nó nhìn cô nói xong quay lưng bỏ đi

Cả đám ngày hôm nay đi dạo phố, ăn vặt xong mua ít quà rồi chuẩn bị lên máy bay. Về tới Việt Nam thì trời cũng đã sập tối, ai cũng mệt mỏi nên về nhà nghỉ ngơi lấy sức chuẩn bị cho kì thi cuối cấp

Còn về phần áivy, cả ngày hôm nay cô đã suy nghĩ về chuyện nó nói, cô thấy rất đúng, quả thật tình cảm lúc này chỉ là 1 thứ tình cảm bùng nổ nhất thời, có lẽ cô nên buông tay thì hơn

## 55. Chương 52: Chuyến Đi Thú Vị

### Chương 52: Chuyến đi Thú Vị

Từ khi giao công ty lại cho ông nó thì nó có nhiều thời gian rảnh hơn lúc trước rất nhiều. Hôm nay là chủ nhật, không hiểu sao nó lại muốn cùng Ái Vy ra ngoài mua đồ, nghĩ gì thì làm vậy, nó nhanh chóng đi về phòng Ái Vy, rồi gõ cửa

-Ai vậy?-Ái Vy mở cửa thì đã thấy nó đứng ngay trước cửa

-Cô thay đồ đi, hôm nay tôi đưa cô đi chơi!!!!-nó cười nói

-Đi chơi? Với tôi á?-cô nghếch mặt ra hỏi nó

-Ừ, nhanh đi!! Tôi đợi cô dưới sảnh-nó nói xong quay bước bỏ đi

Một lát sau Ái Vy cũng đi xuống, nó cùng cô đi vào trung tâm thương mại mua đồ, nó không biết sao hôm nay cô mua rất nhiều đồ, toàn đồ con nít với người lớn tuổi, đang đi thì gặp Vương ở quầy đồ trẻ em

-Ân Bằng!!-anh nhìn thấy nó thì kêu lên

-Vương thiếu gia, tới mua đồ em bé hả?-nó cười hỏi,

-Cô chọc tôi hoài, tôi chưa có bạn gái lấy đâu đi mua mấy thứ này hả?-anh nhìn nó cười

-Có cần tôi làm mai không? Tôi chỉ lấy 50% tiền hoa hồng thôi!!-nó đùa với anh, xong quay sang kéo Ái Vy đứng trước mặt anh

-Em cứ khéo đùa-anh cười

Thịch..tim của ai đó đập rất mạnh trước nụ cười của anh, lúc trước cô nhìn thấy anh tim cũng đập đâu có đập mạnh như vậy chứ? Nhưng tại sao lần này??

-Chào...anh-cô cố gắng cười

-Ừm, chào cô!!!!-anh nói xong quay sang nó mặt hơi đỏ-Angel, tôi có việc đi trước nhá!!!!-anh đi luôn

-Nè!! Nè!! Nè-nó gọi hoài mà không thấy cô trả lời

-Hả?Cô kêu tôi gì chứ?-Ái Vy chợt giật mình xoay sang nó

-Thích người ta rồi sao?-nó cười, cô cũng phải công nhận, nó cười thật sự rất đẹp

-Gì chứ? Làm gì có!!-cô chối ,mặt thoáng đỏ

-Không thì thôi, giờ cô muốn đi đâu?-nó vừa chọn đồ ăn vừa nói

-Tôi muốn về thăm nhà..-cô nói lí nhí

-Được, tôi về thăm nhà với cô!!!-nó nói xong ra quầy tính tiền rồi đi ra xe

Nhà của cô ở khá xa thành phố của nó đang sống, ở đây là vùng nông thôn, nhìn cuộc sống của họ rất yên bình, không tấp nập ,ồn ã như chốn đô thị. Mỗi lần cảm thấy mệt mỏi nếu có nơi bình yên như nơi này thì tuyệt quá!!!

Đi một hồi cũng tới nhà, chiếc Ferrari màu trắng của nó đậu trước trại mồ côi ngay đầu cổng làng, những người dân ở đây thấy chiếc xe sang trọng dừng ở đây thì đứng lại dòm ngó xem ai là chủ nhân.

Nó bước xuống chiếc xe, làm mọi người nhìn không ngớt mắt, Ái Vy cũng nhanh chân bước xuống, cô nhìn mọi người xung quanh cúi đầu thay cho lời chào. Cả 2 cùng đi vào trại mồ côi, tay xách rất nhiều quà mà cả 2 mua hồi nãy

Vừa vào tới thì có 1 lũ trẻ chạy ra ôm chầm lấy cô, cô cũng mỉm cười ôm ấp lũ trẻ, khoảng 1 lúc sau có một người phụ nữ khá đứng tuổi bước ra, đi lại gần chỗ cô, mỉm cười

-Mẹ!!!-cô thốt lên ôm chầm lấy bà

-Ái Vy, ta nhớ con lắm!! Đây là ai?-bà nhìn sang nó hỏi

-Đây là Ân băng, cô ấy là chủ nơi con làm-cô mỉm cười nhìn mẹ

-Cháu chào bác-nó mỉm cười

-Ừ, lâu lắm 2 đứa mới tới, hay tối nay ở lại ngày mai mới về, có được không?-bà nhìn nó và cô nói

-Vâng, hôm nay cháu cũng không bận gì! Cháu sẽ ở lại-nó nói

Lũ trẻ rất đáng yêu, đều là những đứa bé bị ba mẹ bỏ rơi và được nhận nuôi, cả đám thấy nó thì rất thích thú ngồi xung quanh nó, cười đùa nói chuyện, Ái Vy không thể nào tin được đây là Chủ tịch nghiêm khắc lúc trước của cô đây sao?

-Ái VY giờ mẹ đi chợ, con ở đây trông chừng lũ trẻ nhé!!-mẹ cô bước ra nói

-Hay là để con đi chợ cho-cô giành giỏ đi chợ của mẹ

-Vâng con cũng đi!!-nó đứng dậy đi lại gần cô, mỉm cười

Cả 2 cùng đi bộ ra chợ, vừa đi nó vừa nhìn khung cảnh sống của bà con nơi đây, ở đây có lẽ cuộc sống chưa có sự phát triển, còn rất nhiều hộ dân nghèo khó. Đường đây ở đây rất trơn, sập xệ. Chợ búa ở đây rất đông, lúc nào cũng tấp nập con người

Nó thấy Ái Vy mua đồ ăn nhưng chỉ toàn là rau, nó nhìn cô thắc mắc không lớn, ăn như vậy làm sao mà đủ chất

-Nè, cô tại sao lại mua toàn rau thế ?-nó nhìn cô hỏi

-Trại mồ côi không đủ chi phí để mua nhiều thứ, lại còn phải nuôi rất nhiều trẻ em nên phải tiết kiệm-cô ánh mắt thoáng buồn nói

-Vâng coi như bữa ăn hôm nay tôi đãi đi, tôi sẽ mua đồ cho!!-nó nói xong kéo cô đi qua quầy thịt mua thêm thức ăn

-Chỉ cần ăn 1 bữa, có cần mua nhiều thế không?-cô cảm thấy ái ngại nên hỏi

-Bữa ăn rất quan trọng, nó phải đủ các chất dinh dưỡng, mẹ cô đã khá lớn tuổi phải cần nhiều chất, hơn nữa lũ trẻ cũng đang trong tuổi lớn mà-nó vừa nói vừa lựa thịt

-À, vậy làm phiền cô rồi!!!-cô cười

i

-không sao mà!!-nó xoay sang mỉm cười với cô

Cả 2 đi chợ khoảng 1 tiếng sau mới về, tay xách rất nhiều đồ ăn, mẹ cô thấy vậy chạy ra xách giúp vào trong

-Đồ ăn sao cả 2 mua nhiều thế?-mẹ cô hỏi

-Hôm nay coi như cháu đãi mọi người 1 bữa vậy! -nó cười

-Thôi giờ để ta vào trong nấu ăn!-mẹ cô cười

-Không cần đâu ạ, hay để cháu nấu cho nhé-nó nói xong xoay sang xách đồ vào trong bếp

-Con cũng muốn nấu-cô nói xong cũng chạy theo nó vào bếp

Cô thì ngồi nấu cơm, phải nói một nồi cơm rất lớn; còn nó thì lấy toàn bộ đồ ăn sống hồi nãy mua ra ngâm nước, xong thái thịt và làm cá, cho rau vào chảo rồi xào lên chẳng mấy chốc có một đĩa rau xanh kèm theo thịt ra lò, nó cho cá vào canh nấu, sẵn tiện mở cá còn lại đem chiên luôn, thịt còn thừa thì đem sắt lát bỏ vào đĩa

Cô hôm nay rất bất ngờ về nó, không ngờ một đương kim tiểu thư mà biết làm mấy việc này thì chẳng đơn giản, vừa giỏi nữa công gia chánh, vừa giỏi việc kinh doanh, quả là 1 người con gái hợp với hấn

Xong cả nhà cùng ngồi vào bàn dùng bữa, ai cũng tấm tắc khen đồ ăn của nó ngon. Nó chơi với lũ trẻ xong thì mặt trời cũng đã bắt đầu lặn trời sập tối, nó vào trong tắm rửa rồi mặt đồ ngủ của Ái Vy, hôm nay nó sẽ ngủ chung với cô cùng 2 bé gái nữa

Căn phòng không rộng lắm nhưng rất thoáng, có 2 chiếc giường khá to, ở giữa có 1 cái bàn nhỏ xíu đựng nước, bên kia thì có 1 chiếc tivi khá là cũ. Nó leo lên giường ngồi thì có tiếng chuông đt, nó nhìn vào màn hình thì ra là hấn gọi

-Alo, Phong em nghe!!-nó nói trong đt, cô quay sang thì biết là hấn gọi

-Em đi đâu từ hồi sáng tới giờ thế?-hấn bên kia sốt ruột

-Em đi chơi với Ái Vy thôi, mai em về mà-nó nói

-Xì, đi chơi mà không rủ anh-hấn nói bên kia vẻ trách móc

-Anh hôm bữa đi Hàn chưa mệt à!-nó cười hỏi

-Giời, anh có bao giờ mệt đâu chứ?-hấn nói

-THÔI, giờ em đi ngủ, bye bye mai gặp-nó nói

-ừm bye-hấn nói xong cúp máy

Nói rồi cả phòng chìm vào giấc ngủ, sáng hôm sau nó cùng Vy thức dậy đi ngắm mặt trời mọc, xong về thu dọn chuẩn bị về thành phố. Lũ trẻ thì rất luyến tiếc nó, trước khi đi nó có đưa ẹ cô một sấp tiền kêu là nhớ chăm sóc lũ trẻ cho thật tốt, xong leo lên xe đi. Mẹ của Vy thật sự rất quý cô, và bà cũng cảm thấy an toàn hơn khi con bà có 1 người bạn như nó

## 56. Chương 53: Cái Kết Trọn Vẹn

### Chương 53: Cái Kết Trọn Vẹn

2 năm sau:

Nó và cô dường như bây giờ đã trở thành 2 người bạn khá thân, hiện tại anh và cô cũng đang tìm hiểu nhau. Còn Cậu với nhỏ, do gia đình quá hối thúc nên đã kết hôn và hiện tại nhỏ đang mang thai.

Kelly, Jenny thì đã tìm được người ưng ý đó chính là 2 hotboy nhà ta, nói họ yêu nhau thì người ta không tin vì họ toàn tranh chấp cãi nhau những chuyện lặt vặt. Nguyệt my thì cô đang sống ở cô nhi viện cùng với mẹ cô, nó có nghĩ ý kêu cô về làm việc ở công ty nhưng cô lại từ chối, cô nói sống cuộc sống ở đây rất thoải mái không muốn tới nơi thành thị ồn ào đó nữa

Phần nó với hấn, vẫn còn lo cho công việc của 2 tập đoàn nên chưa tính tới chuyện kết hôn, nó thì bảo “con còn quá nhỏ để lấy chồng”(t/giả: 20t rồi chị ơi, trẻ gì nữa), còn hấn thì bảo “Con phải lo cho tập đoàn” làm hai bên gia đình muốn điên lên cho được

Họ luôn hối thúc nó và hấn, cho nên cả 2 đành đầu hàng nhận thua phải đành kết hôn trước rồi muốn tính gì thì tính. Tuần sau sẽ là lễ kết hôn của 2 người, không biết nói 2 người đó kết hôn hay là nói mấy người 2 bên gia đình kết hôn nữa, mọi việc đều do họ chuẩn bị, đều do họ lo; còn nó với hấn chẳng phải đụng tay việc gì

Hôm nay là ngày nó với hấn kết hôn,đường đường là 2 con người đứng đầu 2 tập đoàn lớn nên quan khách tới hôm nay đông đếm không xuể. Người nhà phải ra vô tấp nập để chào khách, đón khách

\*Phòng chờ cô dâu:

Hôm nay nó thật sự rất đẹp, trông rất giống một bà hoàng. Nó diện lên người chiếc váy cưới đuôi cá lộng lẫy, phần trên ôm sát cơ thể để lộ những đường cong quyến rũ, phần dưới hơi xoè ra, chiếc váy được đính khá nhiều kim cương làm tôn thêm sự bắt mắt của chiếc váy cưới, nó đi giày cao gót 10 phân, tóc uốn xoắn xoã dài, đầu đội gương miện khá nhỏ. Nó đứng trước gương nhìn lại mình 1 lần nữa, khuôn mặt không trang điểm gì nhiều, chỉ kẻ mắt rồi đánh má hồng thôi vì nó đẹp sẵn mà

-Ấn băng, sao tớ run quá-cô vừa nói vừa run lấy lấy

-Ái Vỵ à, tớ đám cưới chứ có phải cậu đâu, đợi lần sau tới cậu rồi run-nó mỉm cười trêu chọc cô

-Nè, giỡn hoài vậy? Ngày trọng đại mà mặt bà tỉnh như ruồi á-cô uống 1 ngụm nước rồi đi tới sofa mà ngồi xuống

-Chẳng có gì hồi hộp cả, đám cưới chỉ là 1 hình thức, quan trọng là họ có yêu nhau không thôi-nó trả lời

-Ờ thấy nói cũng đúng, thôi chuẩn bị đi tới giờ rồi-cô đứng lên hối thúc nó

-Ừm-nó bước ra cửa

Nó với hấn tay trong tay đi vào lễ đường, mọi người xung quanh không ngớt lời khen ngợi, đúng là một cặp vừa đẹp lại vừa tài, làm lễ xong xuôi, điều mong chờ nhất của lễ cưới chính là màn quăng hoa cô dâu, nó xoay người quăng hoa xuống, bó hoa lộn mấy vòng xong rút xuống tay của cô, mọi người xung quanh nhìn cô với ánh mắt không chớp mắt

-Lần sau lại được ăn lễ cưới-hạo hí hửng nói

-Không biết ai cưới trước à?-anh nhìn hạo với Jenny móc khoé

-Gì chứ? Em không thèm lấy tên này nhá!-jenny nhìn Hạo biểu môi

-Gớm, ai thèm em-Hạo cũng ko vừa

-Anh..dám-Jenny nói xong rượt Hạo chạy vòng vòng

Họ là những con người như thế, ban đầu nhìn có hơi tàn nhẫn, lãnh khốc nhưng bên trong họ là những trái tim biết yêu thương, luôn sẵn sàng hi sinh vì bạn bè và người thân của họ. Tình bạn của họ sẽ mãi như vậy, là 1 thứ ánh sáng vĩnh cửu không thể tắt được

\*Biệt Thự Nguyễn Gia-Nhà Chính

Cả nhà cũng mệt vì chuyện tiệc cưới từ sáng tới giờ, nó với hấn xin phép về phòng trước, vừa bước chân vào phòng thì nó đã nằm bệt lên giường, hấn thì vì bị nó giành chỗ nằm nên nằm đỡ lên Sopha vậy

-Trời ơi, đám cưới thôi mà mệt vậy!!-nó nằm than thở

-Anh không thể ngờ, khách mà đông tới mức muốn khùng luôn-hấn cũng nằm đó mà than thở

-Biết vậy lần sau không đám cưới nữa- nó ngồi dậy nhìn hấn

-Bộ em tính cưới chồng nữa hay sao mà đòi cưới nữa thế- hấn ngồi dậy nhìn thẳng mặt nó

-Giờn thôi, có cần cần vậy không?-nó cười xuề xòa

-Cần chứ? Em làm anh muốn đứng tim-hấn nói xong đi lấy quần áo

-Ờ! ANh đi tắm đi-nó nói xong lấy quần áo đi tìm phòng nào đó tắm đỡ

Tắm rửa sạch sẽ xong, nó với hấn leo lên giường lấy Ipad ra mà chơi điện tử(t/giả: Anh chị ơi, đây là đêm tân hôn í ạ!!!. Nó&hấn:Kệ chơi game đã. t/giả: bó tay hai anh chị này),hấn gối đầu trên đùi nó vừa chơi vừa nói chuyện

-Nè, pama anh kêu chúng ta nhanh có con để cho họ còn bồng cháu nữa đó-hấn vừa chơi vừa nói

-em chưa muốn có con đâu nhé, mệt lắm-nó trả lời ngay và luôn

-ừ, giống anh, chuyện đó để từ từ tính-hấn nói xong thì ôm nó ngủ luôn

Cuộc sống của họ từ đây rất yên bình, chẳng còn tí vướng bận gì cả ~ Mời các bạn đón đọc ngoại truyện của Bắp nhé!!!

## 57. Chương Ngoại Truyện-end

Chương Ngoại truyện 1:

Vài năm sau:

~Nhà trẻ yunny:

-Chào cô, tôi đến đón Ân Huy-nó nhìn cô giáo dạy trẻ nói

-Vâng, tôi sẽ đưa thiếu gia ra ngay ạ!!-cô nhân viên đó nhìn nó ra vẻ tôn kính xong đi vào trong, nó cũng sai bước đi ra ngoài xe đợi con trai

-Mommy!!! Con mới đi học về ạ-Tiểu Huy nhanh chóng chào nó rồi ngồi vào xe hơi

-Ngoan, Tiểu Huy hôm nay đi học có gì vui kể cho Mommy nghe nào?-nó vừa lái xe vừa hỏi con trai

-Mommy biết không, trong lớp con có rất nhiều Fan hâm mộ nữ, họ nói con rất đẹp trai làm con ngại muốn chết!-Tiểu Huy vừa nói vừa cười

-Vậy à, con làm gì với các bạn nữ đó?-nó hỏi đứa con trai yêu dấu của mình

-Daddy có nói với con, khi con gái tỏ tình với mình thì cứ việc nhận lấy, mình thích hay không thì tùy, khi nào mình yêu ai thật lòng rồi tính-tiểu Huy dùng gương mặt ngây thơ nhìn nó nói

-Daddy con nói vậy à-nó nói mặt có chút nhẵn lại, cái tên này dám dạy con trai nó toàn những điều gì không hà

-Vâng!-Tiểu Huy trả lời

Nó tập trung lái xe tới toà cao ốc tập đoàn King, hôm nay nó có hẹn với hấn đi ăn cơm cùng lũ bạn cũ, nhanh chóng đậu xe rồi đi vào trong công ty, nhân viên thấy nó thì cúi chào

Nó dẫn Tiểu Huy vào trong thang máy rồi đi thẳng lên phòng Chủ tịch, bước vào trong thấy hấn ngồi đó với 1 đồng tài liệu, Tiểu Huy nhanh chóng chạy lại ôm chầm lấy hấn

-Daddy!-Tiểu Huy khê gọi

-Ấn huy, hôm nay con đi học có vui không?-hấn ân cần hỏi đứa con trai

-Vui ạ, còn làm quen được rất nhiều bn nữ như lời Daddy nói!-Tiểu Huy vẫn ngây thơ trả lời

-Có lẽ anh dạy nó được nhiều chiêu thức làm con gái yêu nhỉ?-nó đi lại gần anh nói

-Huy Huy con khai hết với mẹ à-hấn khê hỏi

-Vâng-Tiểu Huy trả lời

-Anh có tin là tối nay em cho anh ra ngoài sofa ngủ không hả?-nó tức giận nhìn anh

-Á, khoan đã! Em tha cho anh, lần sau anh không dám nữa!-hấn nhìn nó nài nỉ

-Anh biết vậy là tốt, lẹ đi còn đi ăn nữa- nó nói, hấn dọn đồng tài liệu rồi cùng nó ra ngoài

\*nhà hàng XYZ:

Nguyên đám ngồi tụ họp ở đó, hôm nay là sinh nhật Lora(là con của cậu với nhỏ ấy) nên mọi người sẵn dịp ăn mừng luôn. Nó với hấn cùng Tiểu Huy đi vào trong, ngồi vào ghế

-2 Vn ck nhà này lâu quá nha- HẠO than thở

-Lâu gì chứ? Tại anh ấy chứ bộ-nó nói

-Gì chứ? Sao tại anh-hấn hỏi

-Thôi ăn đi, hôm nay sinh nhật Lora mà

-Nè, Lora cô có quà tặng con nè-nó tặng cho cô bé một hộp quà rất lớn, cô bé thích thú cầm lấy

-Con cảm ơn cô-Lora cười tươi nói

Cả đám đang vừa ăn vừa nói chuyện thì nghe tiếng cãi nhau của lũ trẻ đằng sau thì lập tức quay lại xem ai là nguyên nhân! Thì ra là Lora và Ấn huy

-Nè, sao bn kiêu thế-tiểu huy nhìn Lora nói

-Nè, dù sao tôi cũng lớn hơn cậu đó nhá!-Lora cũng cãi lại

-Gì chứ? Lớn hơn có 1 tháng mà la hả? Con gái gì đâu mà dữ thế?-Tiểu Huy hét lên

-Gì? Cậu dám nói tôi dữ-Lora nhìn Tiểu Huy nói

-Đúng cậu mà dữ là mốt không ai thềm lấy đâu! Plè-Tiểu Huy chọc quên Lora, nhưng cô bé đã khóc, nhỏ nhanh chóng đi lại chỗ con mình

-lora? Sao khóc thế?-nhỏ hỏi

-Cậu ấy nói con sau này không ai thềm cưới-Lora vừa nói vừa khóc

-Ngoan! Lora không ai cưới cô sẽ bắt nó cưới con chịu không-nó dỗ dành Lora

Cả đám người lớn cười phá lên trước hình ảnh hồi nãy vừa thấy, quả là con nít có khác

~ \_\_\_\_\_ HẾT \_\_\_\_\_

### LỜI T/GIẢ:

Cảm ơn các độc giả thời gian qua đã ủng hộ và theo dõi chuyện của tớ! Tuy đây là lần đầu tớ viết truyện còn chưa được thành thạo lắm mong mọi người bỏ qua, trong tác phẩm sau tác giả sẽ cố gắng sửa lỗi! Hiện giờ tác giả đang viết 1 bộ truyện mới mong mọi người ủng hộ (tên truyện thì t/giả sẽ cmt ở phần dưới bình luận trên sàn truyện nhé! Sanrangheyo

Thân ^^ BẮP :\*

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/because-you-forever-my-angel>*